

**UNIVERZA V LJUBLJANI
EKONOMSKA FAKULTETA**

DIPLOMSKO DELO

FINANCIRANJE OBČIN V SLOVENIJI

Ljubljana, december 2006

KATARINA BANKO

IZJAVA

Študentka Katarina Banko izjavljam, da sem avtorica tega diplomskega dela, ki sem ga napisala pod mentorstvom prof. dr. Iva Lavrača in dovolim objavo diplomskega dela na fakultetnih spletnih straneh.

V Ljubljani, dne 1.12.2006

Podpis:

KAZALO

Uvod	1
1 Definiranje pojma lokalna samouprava in njen razvoj v Sloveniji	3
2 Pojem decentralizacija in njegov pomen	4
3 Zakoni, ki urejajo področje lokalne samouprave	6
3.1 Evropska listina o lokalni samoupravi in njen razvoj	6
3.2 Slovenska zakonodaja	7
3.2.1 Zakon o lokalni samoupravi	7
3.2.2 Zakoni, ki so bili znanilci reform	8
3.2.2.1 Zakon o ustanovitvi občin ter o določitvi njihovih območij	9
3.2.2.2 Zakon o referendumu za ustanovitev občin	10
3.2.2.3 Zakon o postopku za ustanovitev občin ter določitev njihovih območij in Zakon o lokalnih volitvah	11
4 Naloge in odgovornosti države in občine	11
4.1 Funkcije države	12
5 Financiranje občin (Zakon o financiranju občin)	13
5.1 Viri financiranja občin	14
5.1.1 Lastni in proračunski viri	15
5.1.2 Alternativni viri financiranja	16
5.2 Primerna poraba in finančna izravnava po sedanjem zakonu	20
5.2.1 Ocena vpliva števila prebivalcev občine na višino finančne izravnave	21
5.2.2 Primerjava med zagotovljeno in primerno porabo	22
5.3 Zadolževanje občin in dodatne možnosti črpanja sredstev države	23
5.3.1 Določbe Zakona o financiranju občin	25
5.3.2 Pregled zadolževanja v obdobju 2000 – 2004	26
6 Pomanjkljivosti sedanjega sistema financiranja	28
6.1 Vertikalna davčna struktura	28
6.2 Pomanjkljivosti izračuna primerne porabe in finančne izravnave	28
6.3 Nesorazmernost porazdelitve finančnih virov	29
7 Novi zakon o financiranju občin (ZFO-1)	32
7.1 Izračun primerne porabe	33
7.2 Zadolževanje	37
7.3 Sofinanciranje investicij	38
7.4 Odzivi na novi Zakon o financiranju občin	39
Sklep	39
Literatura	41
Viri	42
Priloge	

UVOD

V tretjem členu Evropske listine o lokalni samoupravi je zapisano: »Lokalna samouprava označuje pravico in sposobnost lokalnih oblasti, da v mejah zakona urejajo in opravljajo bistveni del javnih zadev v okviru svojih nalog in v korist lokalnega prebivalstva.« Te besede predstavljajo temelj organiziranja lokalne samouprave v Sloveniji. Po vstopu v Evropsko unijo smo se obvezali izpolnjevati direktive in jih vnašati v našo zakonodajo. Proces reformiranja in izboljševanja tega področja delovanja države se je tako začel takoj po prvih samostojnih korakih Slovenije, čeprav je pojem lokalna samouprava v našem prostoru prisoten že stoletja.

Poznavanje delovanja najmanjših celic nekega organizma nudi veliko prednost pri dojetju celote. Občine tako lahko definiramo kot osnovne celice države, ki nase prevzemajo skrb za posameznega občana oziroma državljana Slovenije. Veliko problemov se rešuje na lokalni ravni in, v obratni smeri, na tej ravni tudi nastaja. V diplomski nalogi sem poskušala nekatere izpostaviti in na koncu tudi ponuditi določene predloge rešitev.

Za boljše poznavanje samega sistema občin je v prvem poglavju na kratko predstavljena zgodovina razvoja pojma lokalna samouprava. Predstavljeni so pogledi več avtorjev na samo funkcijo občin in definiranje lokalne samouprave. V nadaljevanju so navedeni zakoni, ki so načrtali razvoj tega dela državne uprave po osamosvojitvi Slovenije in so bistveno doprinesli k uspešni reformi sektorja.

Preden sem se posvetila analizi samega Zakona o financiranju občin, ki v zadnjih letih doživlja ponovni preporod, sem pod drobnogled vzela naloge občin in na drugi strani tudi odgovornosti države. Na kratko lahko funkcije, ki si jih delita ti dve ravni, razdelimo v tri skupine: alokacijsko, redistribucijsko in stabilizacijsko.

V drugem delu diplomske naloge so v ospredju posamezni segmenti Zakona o financiranju občin. Razvidno je, kako zakon definira prihodkovno stran bilance, kakšni so kriteriji dodeljevanja sredstev iz proračuna in kakšne možnosti zadolževanja. Sam zakon se namreč bere zelo jasno in transparentno, vendar se je predvsem v zadnjih letih pojavilo več kritik ne samo strokovne javnosti, ampak tudi s strani občin in njihovih županov. Eno izmed najbolj odmevnih dejanj so izvedli župani severnoprimorskih občin Kobarid, Tolmin, Cerklje in Idrija, ki so na ustavno sodišče poslali zahtevek za začetek postopka za presojo skladnosti Zakona o financiranju občin z ustavo. Župani ugotavljajo, da je sedanji sistem financiranja neustrezen in ne zagotavlja enakopravnega položaja vsem lokalnim skupnostim. Kar 80 odstotkov občin prejema od države finančno izravnavo, od tega 33,2 odstotka občin (64) prejema od države sredstva za finančno izravnavo, ki so višja, kot so njihovi lastni prihodki (Močnik, 2006, str. 4). Z namenom ugotavljanja upravičenosti jeze županov sem se podala na pot odkrivanja pomanjkljivosti današnjega sistema financiranja občin.

Najprej sem predstavila tri segmente financiranja občin, ki jih zakon določa, in so po mojem mnenju ključni dejavniki, ki bodo v prihodnosti določali kakovost delovanja tega sistema. Dotaknila sem se prihodkovne strani bilance občin in predstavila možne vire financiranja. Z namenom sem izpostavila zadolževanje, saj je to po mnenju mnogih premalokrat izkoriščen vir sredstev. Predstavila sem tudi primerno porabo, ki velja kot merilo za razdeljevanje državnih sredstev.

V šestem poglavju opozarjam na tiste pomanjkljivosti sistema financiranja, ki so bile tudi iz strani strokovne javnosti večkrat izpostavljene. Poskušam jih predstaviti na najbolj nepristranski način, saj je pri podajanju rešitev vedno prisotna določena politična volja ali lobi, ki usmerja razvoj.

Lokalna samouprava kot najmanjši del države bo z dobrim delovanjem predstavljala trden temelj vsake hitro razvijajoče se ekonomije. Nasploh državna uprava kot celota igra veliko vlogo v gospodarstvu tako majhne države, kot je Slovenija. To je razvidno iz podatka, da občinska sredstva v letu 2004 predstavljajo kar 5,9 odstotkov bruto domačega proizvoda, medtem ko pa celotni državni upravni stroj pa poganja kar 19,5 odstotka BDP, to je 1.219.092 SIT v letu 2004.

1 DEFINIRANJE POJMA LOKALNA SAMOUPRAVA IN NJEN RAZVOJ V SLOVENIJI

Začetki lokalne samouprave na ozemlju Slovenije segajo že v čas srednjega veka, ko so se zametki le te pojavili v obmorskih mestih in se kasneje z razvojem trgovine začeli širiti v notranjost. Skozi celotno obdobje, vse do danes se je ta pojem razvijal pod vplivom različnih državnih režimov (Avsto-Ogrske monarhije, kasneje pod vplivom sovjetskega modela in Jugoslavije), ki so bistveno prispevali k njegovemu izoblikovanju. Zgodovinski zapisi omenjajo, da je bila lokalna samouprava na področju Slovenije prvič uvedena že sredi 19. stoletja z avstrijskim začasnim Zakonom o občinah, ki ga je leta 1849 podpisal cesar Franc Jožef. Leto kasneje so bili izvoljeni prvi občinski predstavniki. Prvi okvirni državni zakon o občinah je bil izdan 1862. Na njegovi podlagi pa kasneje deželni zakoni o občinah, za Kranjsko na primer štiri leta kasneje. V letu 1955 je bil ustanovljen občinski sistem, za katerega je bilo rečeno, da je odpravil lokalno samoupravo. V Sloveniji je bilo 62 občin oziroma komun. V tem sistemu je bila občina hkrati oblastna in samoupravna skupnost hkrati, ki je delovala predvsem v imenu države. Po raziskavah je bilo teh nalog preko 3000. Občinski organi so opravljali 85 odstotkov dejavnosti za državo. Značilnost komun je bila tudi v tem, da so bile v primerjavi s povprečno evropsko občino precej večje. Posamezna občina je povprečno obsegala 326,7 km² in štela 32.250 prebivalcev (Vlaj, 1998, str. 21). V tem obdobju se je krepila vloga krajevnih skupnosti, ki jih je bilo v Sloveniji tedaj preko 1200. Te so si morale same zagotavljati svoj razvoj s samoprисpevki. Večkrat jim je tako primanjkovalo sredstev za najnujnejše opravljanje lokalnih zadev javnega pomena.

Prava oblika lokalne samouprave se je tako zopet uvedla šele po osamosvojitvi. Teritorialno spremenjene občine, z novo vsebino in novimi organi, so začele delovati s 1. 1. 1995. Razlogi, ki so vodili v to, so se skrivali predvsem v odpravi skupne lastnine, samoupravljanja, delegacijskega sistema, ki so jih nadomestili pluralizem lastništva, tržna ekonomija in politični pluralizem – večstrankarski sistem. Na podlagi novega Zakona o lokalni samoupravi je bilo tako v letu 1995 ustanovljenih 147 občin, kasneje se je to število v letu 2002 povečalo na 193. Zadnji referendum, s katerim se je končno število občin povečalo na 210 je bil izveden v letošnjem letu 29. januarja. Potekal v 8 volilnih območjih po Sloveniji.

Avtorji z različnih vidikov definirajo sam pojem lokalne skupnosti. Stane Vlaj pojasnjuje: »Lokalna skupnost je tista teritorialna skupnost, kjer se na najnižji ravni pojavljajo določene skupne potrebe prebivalstva, ki jih je mogoče reševati le skupno. Lokalne skupnosti so naravne skupnosti, ki so nastale z naravnim razvojem. Imajo svojo zemeljsko razsežnost, ki je zelo različna. Imamo skupnosti na zelo majhnem ali zelo velikem prostoru. Drugi element lokalne skupnosti so ljudje, ki jih v skupnost povezujejo potrebe. Zadovoljevanje teh potreb zahteva določene dejavnosti, njihovo izvajanje pa je pogoj za nastanek določene organizacijske strukture« (Vlaj, 1998, str. 17).

Po besedah Grafenauerja samouprava temelji na ideji, da naj bi prišel vsak posameznik in vsaka družbena skupina do besede in vpliva v stvareh, ki se nanašajo na njihove interese in koristi, da torej o zadevah odločajo tisti, ki se jih zadeve tičejo. Samouprava lahko v širšem smislu pomeni, da nek krog interesov sam upravlja s svojimi nalogami (Grafenauer, 2000, str. 31).

Boštjan Brezovnik podaja naslednje pogoje, ki so po njegovem mnenju potrebni za lokalno samoupravo (Brezovnik et al., 2003, str. 26):

- lokalno prebivalstvo mora imeti pravico, da voli svoja predstavniška telesa, s tem da imajo ta telesa določene pravice odločanja, ki jih izvršujejo neposredno ali prek svojih izvršilnih organov;
- ta telesa morajo imeti stvarno in krajevno pristojnost, to je, da na svojem območju opravljajo določen krog zadev, kot oblast;
- da pristojnost lokalnih organov po svoji vsebini in po pooblastilih za njihovo izvrševanje postavlja taka vprašanja, s katerimi se dejansko in formalno lahko vpliva na življenje in razvoj lokalne skupnosti.

Najpreprostejšo definicijo podaja Šmidovnik: »Lokalna samouprava v svojem pojmu združuje dve sestavini. Prva predstavlja neko naravno danost ter združuje teritorij in ljudi, druga sestavina pa predstavlja zakonsko priznanje samoupravnosti lokalni skupnosti s strani države« (Šmidovnik, 1995, str. 27).

V Sloveniji je 31. marca 1997 stopila v veljavo Evropska listina lokalne samouprave, kjer države podpisnice priznavajo, da so lokalne oblasti eden od glavnih temeljev vsake demokratične ureditve. Po njej lokalna samouprava označuje pravico in sposobnost lokalnih oblasti, da v mejah zakona urejajo in opravljajo bistveni del javnih zadev v okviru svojih nalog in v korist lokalnega prebivalstva. To je navedeno v 3. členu Evropske listine lokalne samouprave. Po zakonu o ratifikaciji te listine – MELLIS - je za izvajanje in vnašanje direktiv zadolžena Služba vlade za lokalno samoupravo in regionalni razvoj.

2 POJEM DECENTRALIZACIJA IN NJEGOV POMEN

»Decentralizacija je sistem razmerij med centralnimi in državnimi organi, kjer imajo lokalni organi določeno stopnjo neodvisnosti, ki pa se določa z ustavo in zakonom« (Brezovnik et al., 2003, str. 16). Glavni razlog preusmeritve državnega sistema v decentralizacijo je bolj optimalno zadovoljevanje preferenc prebivalstva. Občine lahko zaradi manjšega območja upravljanja v primerjavi z državo in večje bližine prebivalstvu, točneje opredelijo potrebe občanov in iz tega naslova zagotovijo večjo koristnost posameznih javnih dobrin in s tem racionalnejšo potrošnjo proračunskega denarja. Velja omeniti, da v praksi prihaja do anomalij te teorije, saj se tu srečujemo s pogosto neizobraženim in predvsem neizkušenim kadrom,

korupcijo in razsipnostjo. Stane Vlaj se s tem sicer ne strinja popolnoma: »Prava vloga lokalne samouprave je v vertikalni delitvi oblasti. Z delitvijo oblasti med državo in lokalnimi skupnostmi je oblast države omejena tako, da je manj možnosti za odtujitev in zlorabo te oblasti. Sistem lokalne samouprave omogoča demokratični državi, da so določene javne službe učinkovitejše in zmogljivejše, kot bi bilo to mogoče, če bi bila vsa oblast centralizirana« (Vlaj, 2005, str. 3).

Načelo subsidiarnosti je temelj, ali bolje, merilo za vertikalno delitev oblasti oziroma javnih zadev na državne, regionalne in lokalne oblasti. Osnovna ideja, na kateri temelji to načelo, je, da se lahko politična oblast vmešava le v obsegu, ko družba in njeni konstitutivni deli, od posameznika do družine, lokalnih skupnosti in različnih večjih razvrstitev niso sposobni zadovoljiti različnih potreb. Posledično to vodi v omejevanje državne oblasti in zagotavljanje stopnje relativne samostojnosti lokalni ravni. Le ta je pogojena z določeno stopnjo decentralizacije, ki pa mora biti teritorialna, upravna, politična in fiskalna.

Z začetki lokalne samouprave je tesno povezana teritorialna decentralizacija, saj se je s to stopnjo sploh začel razvoj tovrstnih skupnosti. Teritorij je eden temeljnih elementov za obstoj države in tako tudi lokalnih skupnosti.

»Pojem upravne decentralizacije oziroma decentralizacije upravnih sistemov zajema prenašanje upravnih funkcij s centra sistema na njegove posamezne dele. Pri tem gre predvsem za prenašanje treh temeljnih funkcij: izvrševanja, odločanja in kontrole« (Brezovnik et al., 2003, str. 19). Skozi obseg prenesenih funkcij se nato lahko določa stopnja decentralizacije oziroma centralizacije sistema posamezne države. Slovenija se, gledano z vidika strukture, uvršča med dokaj hitro razvijajoče in zaradi tega tudi nestabilne države. V takšnih primerih je potrebno sestaviti dvotirni sistem uprave, kjer država sama vzpostavi lastno teritorialno strukturo povsem neodvisno od lokalne samouprave. To vodi v trdnejšo strukturo, ki nudi še dodatno oporo.

Bistveni temelj decentralizacije oblasti je vsekakor prenos pristojnosti odločanja o lokalnih zadevah na nižje ravni. Tako se centralna oblast dejansko decentralizira. Prebivalci posameznega območja imajo možnost aktivnega vključevanja v proces odločanja. Z izbiranjem svojih predstavnikov v raznih občinskih odborih in drugih organih sami začrtajo pot razvoja svoje občine. Sem lahko vključimo tudi fiskalno decentralizacijo, saj volivci posredno z izborom svojih predstavnikov tudi začrtajo finančno strategijo občine, njena vlaganja in fiskalno politiko.

3 ZAKONI, KI UREJAJO PODROČJE LOKALNE SAMOUPRAVE

3.1 Evropska listina o lokalni samoupravi in njen razvoj

Evropska komisija za lokalno samoupravo je v sodelovanju z Odborom za regije Sveta Evrope pripravila predlog Evropske listine o lokalni samoupravi. Ratifikacija listine je bila podpisana 15. oktobra 1985 v Strasbourgu. Slovenija se je skupini držav podpisnic pridružila 15. novembra 1996.

Evropska skupnost si je že od leta 1957 prizadevala v skladu z njenimi temeljnimi načeli zaščite človekovih pravic in demokracije vzpostaviti in razvijati avtonomnost lokalnih skupnosti. Prvi korak k cilju je pomenila ustanovitev reprezentativnega telesa za regionalno politiko »Standing conference of local and regional body of Europe« (CLRAE). Le ta je v svoji Resoluciji št. 64 (1968) oblikoval deklaracijo o lokalni avtonomiji in jo predlagal Ministrskemu svetu Evropske skupnosti in Svetu Evrope. Ta osnutek je pomenil dobro začetno spodbudo, vendar je bil okorno in preohlapno sestavljen. Kasneje, leta 1981, je sledil bolj fleksibilen osnutek. Izpostavljeno je bilo dejstvo, da samo nezavezujoča deklaracija ne bo bistveno pripomogla k dosegu zastavljenega cilja. Vlade bi morale s podpisom listine vstopiti v trdno in obvezujočo zavezo. S tem namenom je bila Ministrskemu svetu Evropske skupnosti oddana Resolucija št. 126, ki je predstavljala osnutek sedanje Evropske listine. Resolucija je bila nato predstavljena na 5. konferenci evropskih ministrov, odgovornih za lokalno samoupravo, 5. oktobra 1982 v Luganu, kjer so vsebino potrdili. Novembra 1984 na šesti ministrski konferenci v Rimu, je bila predstavljena končna oblika listine, ki je bila nato simbolično ratificirana na dvajsetem zasedanju CLRAE-a, ki je bil v bistvu pobudnik celotnega procesa (European Charter of Local Self-Government, 2006).

Listina sestoji iz treh delov. Prvi sklop postavlja načela lokalne samouprave. Definira ustavne in pravne temelje, na podlagi katerih se bo zagotavljala avtonomija skupnosti. Med drugim želijo tudi zagotoviti zadosten delež izobraženega in izkušenega kadra, ki bo lahko učinkovito deloval pod čim manj omejenim nadzorom.

Lokalna samouprava je normativna institucija: položaj lokalne samouprave je določen z ustavo oziroma zakonodajo določene države. Vloga in položaj lokalne skupnosti sta torej odvisna od normativne ureditve v določeni državi. Zaradi tega je v srednjem delu nato ponujena možnost, da države glede na njihov temperament in značilnosti izpustijo oziroma prilagodijo določen del vsebine listine, s tem pa se ohrani velikokrat potrebna fleksibilnost dokumenta. Zakonodajno področje državnega nadzora je delno omejeno na dolžnost poročanja, saj se že vrši nadzor s strani Ministrskega sveta EU in CLRAE. Na koncu so podani še ukrepi, ki so običajno vključeni v evropsko zakonodajo (European Charter of Local Self-Government, 2006).

Pomemben del Evropske listine lokalne samouprave predstavlja tudi člen, ki usmerja samo financiranje. V 9. členu so določeni finančni viri lokalnih skupnosti. Po tem določilu evropske listine (Evropska listina lokalne samouprave, 1996):

- morajo biti finančni viri lokalnih skupnosti v razmerju z nalogami, ki jih določata ustava in zakon,
- finančni sistemi, na katerih temeljijo viri, ki so na voljo lokalnim skupnostim, naj bodo dovolj raznovrstni in prilagodljivi, da sledijo dejanskemu gibanju stroškov,
- vsaj del finančnih virov lokalnih skupnosti mora izvirati iz krajevnih davkov in taks, katerih višino lahko v okviru zakona določajo občine same,
- lokalne skupnosti je treba na primeren način vprašati za mnenje o tem, na kakšen način se jim dodelijo prerazporejeni viri,
- za zaščito finančno šibkih lokalnih skupnosti je potrebno uvesti postopek za finančno izravnavo.

Kot sem izpostavila prav na začetku diplomske naloge, se je na podlagi Evropske listine o lokalni samoupravi oblikovala tudi slovenska zakonodaja.

3.2 Slovenska zakonodaja

Zakonodajno gledano, se je področje lokalne samouprave začelo na novo urejati po osamosvojitvi Slovenije. V splošnih določbah lokalno samoupravo določa slovenska ustava iz leta 1991. V tem času so se začeli oblikovati tudi prvi predlogi o reorganizaciji tega dela javne uprave. Pravi premiki v smeri preoblikovanja in sprejemanja novih zakonov so se zgodili v letu 1993. S potrjevanjem pripravljenih strokovnih podlag Komisije za lokalno samoupravo so bile opredeljene temeljne smernice za nastanek novih občin. Do konca leta 1994 je prišlo do sprejetja številnih zakonov na tem področju. »S sprejetjem zakona o lokalni samoupravi, zakona o referendumu za ustanovitev občin in zakona o lokalnih volitvah, pa je ustvarjena pravna podlaga za začetek reforme lokalne samouprave v Republiki Sloveniji, ki je zajela 62 »starih« občin, 1203 krajevne skupnosti in 5955 naselij« (Verbič, 2004, str. 15).

3.2.1 Zakon o lokalni samoupravi

Zakon o lokalni samoupravi so poslanci sprejeli na izredni seji 21. decembra 1993, veljati je začel z 5. januarjem 1994. V njem je bila na podlagi Ustave Republike Slovenije oblikovana pravna podlaga za organizacijo in delovanje občin kot temeljnih lokalnih samoupravnih skupnosti. Občinam je bila dodeljena pristojnost za vse tiste funkcije, ki so pomembne za življenje in delo občanov ter se v občini obvladujejo na racionalnejši in učinkovitejši način, kot na državni ravni.

Od sprejetja je bil zakon večkrat dopolnjen. V začetku so se pojavljala predvsem nesoglasja glede določitve kriterijev za ustanovitev nove občine. V Sloveniji skoraj polovica občin ne dosega nekdanje zakonsko določene meje 5000 prebivalcev. Sledile so razne zahteve za presojo ustavnosti predvsem na področju razdelitve premoženja novim občinam in na področju funkcije, pristojnosti, odgovornosti ter zadolžitve županov, občinskih svetov in uprave. Veliko pogajanj v tej smeri je, na primer, potekalo med ljubljanskimi občinami. Občine so se na koncu tisočletja tako povezale v Združenje občin, kjer so se skupno zavzemale za pravičnejšo razdelitev premoženja.

Tabela 1: Struktura zakona

Struktura zakona ob sprejetju	Področje
I. poglavje	splošne določbe
II. poglavje	območje in deli občine
III. poglavje	naloge občine
IV. poglavje	organi občine
V. poglavje	občinska uprava
VI. poglavje	premoženje in financiranje občin
VII. poglavje	občinske javne službe
VIII. poglavje	splošni in posamični akti občine
IX. poglavje	Pokrajina
X. poglavje	nadzor državnih organov
XI. poglavje	varstvo lokalne samouprave in pravic posameznikov ter organizacij
XII. poglavje	prehodne in končne določbe

Vir: Zakon o lokalni samoupravi, 2005.

Zakon je za seboj povlekel ogromno število nalog, ki so se izvajale za potrebe novoustanovljenih občin. Na pobudo Državnega zbora RS je bila, z namenom boljše koordinacije in učinkovitosti izpolnjevanja nalog, ustanovljena Služba Vlade Republike Slovenije za reformo lokalne samouprave.

3.2.2 Zakoni, ki so bili znanilci reform

V devetdesetih letih so bili z ustavnimi določili in sprejeto zakonodajo na področju lokalne samouprave podani normativni pogoji za preoblikovanje komunalnega sistema v sistem lokalne samouprave. Pri reformi sta imeli pomembno vlogo Komisija državnega zbora RS za lokalno samoupravo in Služba Vlade RS za reformo lokalne samouprave (ki se je kasneje preoblikovala v Službo za lokalno samoupravo), skupaj z ministrom brez resorja, odgovornim za to področje. V mandatu 2000 – 2004, ko ni bilo posebnega delovnega telesa za področje

lokalne samouprave, je to področje pokrival odbor za notranjo politiko in urad oziroma direktorat za lokalno samoupravo v okviru ministrstva za notranje zadeve.

Služba za reformo je bila odgovorna za izvajanje strokovnih nalog: pripravo analiz obstoječega stanja lokalne samouprave in usklajevanje dela pri pripravi sistemskih rešitev, pripravo predlogov zakonov in strokovno pomoč Vladi RS. Neposredno je tudi sodelovala v strokovnih telesih Sveta Evrope s področja lokalne samouprave. Na drugi strani je Komisija za lokalno samoupravo obravnavala zakone in akte s tega področja, spremljala izvajanje zakonodaje in Evropske listine lokalne samouprave. Njihovo vodilo je bilo uvajanje obvladljivejšega sistema upravljanja, ki je bližji ljudem in ki omogoča uspešno načrtovanje in usklajevanje različnih interesov. Dobra priprava na reformo je bila nujna: »Kompleksna reorganizacija lokalne samouprave velja povsod v svetu za izredno težavno, obsežno, dolgotrajno, zahtevno in tudi drago organizacijsko-tehnično operacijo. Zato so take reorganizacije sila redke; so tako rekoč dogodek stoletja« (Šmidovnik, 1995, str. 216).

Postavljeni so bili naslednji cilji slovenske reforme lokalne samouprave (Žagar, 2006):

- zagotovitev pravice prebivalcev do odločanja o javnih zadevah, ki jo najbolj neposredno lahko uresničujejo v občinah kot temeljnih lokalno samoupravnih skupnostih,
- razmejitev in prenos državnih (upravnih) funkcij z občin na državo,
- kakovostnejše življenje ljudi v lokalnih skupnostih,
- ponovna ugotovitev in uveljavitev identitete klasične občine in drugih oblik lokalne samouprave,
- racionalna in učinkovita lokalna samouprava,
- enakomernejši razvoj vseh skupnosti,
- primerljivost s sosedi in drugimi razvitimi evropskimi državami,
- uveljavitev lokalne samouprave kot bistvenega elementa parlamentarne demokracije, ki temelji na načelih demokracije in decentralizacije.

3.2.2.1 Zakon o ustanovitvi občin ter o določitvi njihovih območij

S tem zakonom se po prej opravljenem referendumu ustanovijo občine in določijo njihova območja, imena, sedeži ter število članov občinskih svetov za prve volitve. Vlada RS je predlagala ustanovitev 147 novih občin, od tega je bilo 10 mestnih. Število je v preteklem desetletju in pol naraslo na danes skupno 210 občin.

Vzporedno s pripravo zakona o lokalni samoupravi je tako tekkel operativni del akcije, ki je imel za cilj neposredno vzpostavitev novih občin. V procesu so sodelovale razne strokovne inštitucije ter nekateri strokovnjaki s področja geografije in prostorskega planiranja, ki so pripravili strokovna gradiva za teritorialno oblikovanje občin, ta pa naj bi služila kot podlaga za razprave o novi ureditvi občin v praksi. Proti koncu, ko je bil zakon že v fazi sprejemanja v Državnem zboru RS, je Vlada RS ustanovila že predhodno omenjeno službo za reformo

lokalne samouprave, ki naj bi izpeljala operativne naloge v zvezi z ustanovitvijo novih občin (Šmidovnik, 1995, str. 221).

Zakon o ustanovitvi občin ter o določitvi njihovih območij je bil tudi razlog za oster spor z državo Hrvaško, saj je k občini Piran priključil tri naselja z južne strani reke Dragonje (Bužini, Škodelin in Škrile), ki so v času osamosvojitve in tudi kasneje pripadali sosednji državi. Tu se je, kot že nekajkrat poprej, pokazala dokaj slaba pripravljenost reforme in zakona o lokalni samoupravi, ki je predstavljal temelj celotnega procesa (Šmidovnik, 1995, str. 226).

V zakonu je bil z novelo tudi vključen »slavni« pogoji, da mora imeti občina praviloma najmanj 5000 prebivalcev, ki je služil za teritorialno razdelitev države. Kljub temu so se nekatere izjeme obdržale, saj je v ospredje stopila nepopustljivost političnih želja.

V zadnjem obdobju je bil ta zakon zopet aktualen, saj so se v letošnjem letu prebivalci posameznih naselij ponovno odločali o ustanovitvi novih občin. Tu se zaradi vedno večje razdrobljenosti lokalne ravni ponovno poraja vprašanje smiselnosti in učinkovitosti tovrstne decentralizacije. V letošnjem letu sta bili sprejeti dve dopolnitvi tega zakona, ki sta omogočili ustanovitev še zadnjih sedemnajstih občin (Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o ustanovitvi občin ter o določitvi njihovih območij, 2006).

3.2.2.2 Zakon o referendumu za ustanovitev občin

27. januarja 1994 je bil potrjen zakon, ki je urejal postopek za določitev referendumskih območij. Predstavljal je podlago za ocenjevanje želje prebivalcev, ki živijo v določenem kraju, skupnosti po odcepitvi in ustanovitvi nove občine.

Osnovna določila zakona:

- Državni zbor RS določi začetek in roke izvedbe postopka določitve referendumskih območij,
- Služba Vlade RS za reformo lokalne samouprave pripravi predlog členitve občin in jih pošlje občinskim skupščinam,
- Državni zbor RS na podlagi odgovorov določi referendumska območja ter razpiše referendum,
- določijo se tudi pogoji, v katerih referendum uspe, ter sam potek glasovanja,
- celoten proces je nadzorovan s strani Republiške volilne komisije.

Po izvedenih referendumih je Služba za reformo opravila analizo izidov. »Ugotovila je, da so se prebivalci Republike Slovenije (volilni upravičenci) na referendumih za ustanovitev občin dne 29. 5. 1994 odločili za 111 od možnih 339 referendumskih območij za ustanovitev novih

občin. Od skupnega števila 1.471.665 volilnih upravičencev je za nove občine glasovalo 430.000 ali 29,7 odstotka prebivalcev Republike Slovenije» (Verbič, 2004, str. 35).

3.2.2.3 Zakon o postopku za ustanovitev občin ter določitev njihovih območij in Zakon o lokalnih volitvah

Prvi je nadomestil Zakon o referendumu za ustanovitev občin, ki je bil uporaben le pri postopku za ustanovitev prvih občin, ni pa bil primeren za postopke združevanja in delitve občin ter izločanje njihovih delov v nove občine, oziroma njihovo priključevanje k sosednjim občinam. Po zakonu naj bi se ustanovitev novih občin izvajala enkrat na štiri leta, najkasneje pol leta pred lokalnimi volitvami. S tem naj bi omejili obseg motenj ob začetku delovanja nove občine, saj bo le to povezano tudi z začetkom novega mandata (Verbič, 2004, str. 40).

Zakon o lokalnih volitvah je Državni zbor RS sprejel istočasno kot Zakon o lokalni samoupravi. Ureja predvsem področje volitev občinskih organov. Letošnje leto je tudi v znamenju lokalnih volitev, katerih prvi krog bo potekal 22. 10. 2006.

4 NALOGE IN ODGOVORNOSTI DRŽAVE IN OBČINE

Naloge lokalne samouprave so definirane z Zakonom o lokalni samoupravi. Navedene so v III. poglavju, 21. člen: Občina samostojno opravlja lokalne zadeve javnega pomena (izvirne naloge), ki jih določi s splošnim aktom občine ali so določene z zakonom.

Občina za zadovoljevanje potreb svojih prebivalcev opravlja zlasti naslednje naloge (Zakon o lokalni samoupravi, 2005):

- upravlja občinsko premoženje;
- omogoča pogoje za gospodarski razvoj občine in v skladu z zakonom opravlja naloge s področja gostinstva, turizma in kmetijstva;
- načrtuje prostorski razvoj, v skladu z zakonom opravlja naloge na področju posegov v prostor in graditve objektov ter zagotavlja javno službo gospodarjenja s stavbnimi zemljišči;
- ustvarja pogoje za gradnjo stanovanj in skrbi za povečanje najemnega socialnega sklada stanovanj;
- v okviru svojih pristojnosti ureja, upravlja in skrbi za lokalne javne službe;
- pospešuje službe socialnega skrbstva, za predšolsko varstvo, osnovno varstvo otroka in družine, za socialno ogrožene, invalide in ostarele;
- skrbi za varstvo zraka, tal, vodnih virov, za varstvo pred hrupom, za zbiranje in odlaganje odpadkov in opravlja druge dejavnosti varstva okolja;
- ureja in vzdržuje vodovodne in energetske komunalne objekte;

- ustvarja pogoje za izobraževanje odraslih, ki je pomembno za razvoj občine in za kvaliteto življenja njenih prebivalcev;
- pospešuje vzgojno-izobraževalno, informacijsko-dokumentacijsko, društveno in drugo dejavnost na svojem območju;
- pospešuje razvoj športa in rekreacije;
- pospešuje kulturno-umetniško ustvarjalnost, omogoča dostopnost do kulturnih programov, zagotavlja splošnoizobraževalno knjižnično dejavnost ter v skladu z zakonom skrbi za kulturno dediščino na svojem območju;
- gradi, vzdržuje in ureja lokalne javne ceste, javne poti, rekreacijske in druge javne površine, v skladu z zakonom ureja promet v občini ter opravlja naloge občinskega redarstva;
- opravlja nadzorstvo nad krajevnimi prireditvami;
- organizira komunalno-redarsko službo in skrbi za red v občini;
- skrbi za požarno varnost in organizira reševalno pomoč;
- organizira pomoč in reševanje za primere elementarnih in drugih nesreč;
- organizira opravljanje pokopališke in pogrebne službe;
- določa prekrške in denarne kazni za prekrške, s katerimi se kršijo predpisi občine, in opravlja inšpekcijsko nadzorstvo nad izvajanjem občinskih predpisov in drugih aktov, s katerimi ureja zadeve iz svoje pristojnosti, če ni z zakonom drugače določeno;
- sprejema statut občine in druge splošne akte;
- organizira občinsko upravo;
- ureja druge lokalne zadeve javnega pomena.

V tem členu so naloge občin dokaj natančno definirane. Velja opozoriti samo na nekatere izjeme ali dopolnitve. V primeru mestnih občin se te funkcije razširijo še na področja, vezana na razvoj mest. Za prenos posameznih pristojnosti z države na občino je seveda potrebno predhodno soglasje občine. Na občino se lahko prenese opravljanje posameznih nalog z državne pristojnosti, ki se lahko bolj racionalno in učinkovito opravljajo v občini, zlasti na področjih urejanja javnega primestnega prometa, obratovalnega časa gostinskih lokalov, izvajanja nalog na področju posegov v prostor in graditve objektov ter geodetske službe in zagotavljanja javne mreže gimnazij, srednjih in poklicnih šol ter javne zdravstvene službe na sekundarni ravni.

4.1 Funkcije države

Če smo si na eni strani pogledali naloge oziroma zadolžitve občin, so tu predstavljene funkcije države v primerjavi z ravno lokalne samouprave, s fiskalnega vidika. Razvrstimo jih lahko v tri skupine (Stanovnik, 2002, str. 6):

- Stabilizacijsko funkcijo opredelimo kot zavestno politično usmerjanje gospodarstva za doseganje visoke zaposlenosti, stabilnosti cen, zadovoljivega salda tekočega računa plačilne bilance in zadovoljive gospodarske rasti. Ta funkcija se najučinkoviteje izvaja

prav na ravni države, kjer je mogoče imeti pregled čez vse skupne probleme ali slabosti občin in jih z usklajenimi posegi bolje reševati. Individualno reševanje bi lahko bilo manj uspešno, saj bi zaradi dokaj velike mobilnosti ekonomskih entot lahko prišlo do izogibanja podjetij in ekonomskih entot potencialnim lokalnim stabilizacijskim potezam (selitve iz ene občine v drugo, lahko bi posamezne občine pridobile status, primerljiv s pojmom davčne oaze).

- Redistribucijska funkcija: tukaj gre za podobno načelo učinkovitosti izvajanja funkcije kot pri stabilizaciji. Največja učinkovitost (redistribucija javnih dobrin) je na ravni države. V nasprotnem primeru bi namreč enote nižje ravni države, z uporabo redistribucijsko prijaznih (prihodkovnih ali izdatkovnih) fiskalnih oblik (instrumentov), pritegnile dohodkovno šibkejša gospodinjstva, druga – bogatejša gospodinjstva - pa bi se premaknila v enote tiste (nižje) ravni države, kjer bi bili na enoto davčnih prihodkov, izdatki bolj prilagojeni njihovim preferencam. Obraten poseg posameznih entot nižje ravni države (torej zmanjšanje redistribucijsko prijaznih fiskalnih instrumentov) pa bi seveda, povzročil obraten premik dohodkovno različnih segmentov gospodinjstev. Dodelitev distribucijskih funkcij nižjim ravnam države, v našem primeru občinam, fiskalno torej ne bi bila vzdržna.
- Alokacijska funkcija: Občine so v veliko boljšem položaju glede odkrivanja in ocenjevanja preferenc prebivalcev. Tako so v prednostnem položaju, kar se tiče same alokacije javnih dobrin. Država bi se tu morala omejiti le na razporeditev čistih javnih dobrin (»pure public goods«), za katere je značilno, da so njihove koristi razširjene na celotno gospodarstvo in pri katerih se proizvodnja odlikuje z izrazito ekonomijo velikosti. Kot primer naj navedem proizvodnjo električne energije: Nuklearna elektrarna Krško proizvede 40% skupne proizvedene električne energije v Sloveniji (Proizvodnja, 2006).

5 FINANCIRANJE OBČIN (ZAKON O FINANCIRANJU OBČIN)

V Ustavi Republike Slovenije, 146. člen, je zapisano: »Država in lokalne skupnosti pridobivajo sredstva za uresničevanje svojih nalog z davki in z drugimi obveznimi dajatvami ter s prihodki od lastnega premoženja.« Ta člen je osnova za oblikovanje sistema financiranja lokalne skupnosti. Natančnejše določbe pa so podane v Zakonu o financiranju občin, ki je bil zadnjič spremenjen 10. oktobra 2005.

V zakonu so, po mojem mnenju podani trije najpomembnejši segmenti, ki določajo sam sistem financiranja občin in sicer:

- viri financiranja občin,
- definiranje primerne porabe,
- zadolževanje.

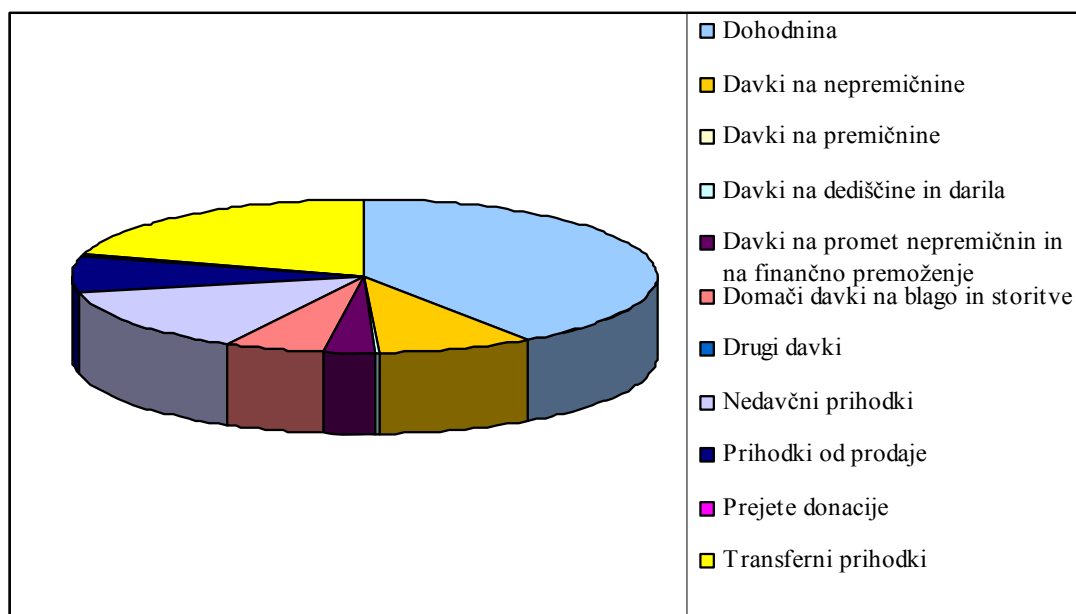
V nadaljevanju si jih bomo podrobneje ogledali.

5.1 Viri financiranja občin

V Sloveniji skupni obseg lokalnih financ znaša 12,5 odstotka vseh javnih financ, to je okoli 5,3 odstotka bruto domačega proizvoda. Če pogledamo še primerjavo z Evropsko unijo, se tam delež lokalnih skupnosti giblje okoli 26 odstotkov javne uprave oziroma 16 odstotkov BDP. Okoli 34 odstotkov vseh občinskih prihodkov izvira iz lastnih virov, okoli 46 odstotkov iz deljenih in odstopljenih virov ter okoli 20 odstotkov iz transferjev z višjih ravni upravljanja. Kot je bilo že večkrat poudarjeno, je daleč najpomembnejši vir dohodnina.

V Zakonu o financiranju občin (ZFO-UPB1) je določeno, kakšne vrste prihodkov imajo občine in v kakšen namen jih lahko porabijo. V splošnem se občine financirajo iz treh virov. Lastne (izvirne) prihodke lokalna samouprava pridobiva z obveznimi dajatvami in z ustvarjanjem dohodkov iz njenega premoženja. Med lastne vire, sicer izredne, štejemo tudi prihodke od prodaje občinskega premoženja in donacije. Lastni viri tako predstavljajo suverenost lokalne samouprave (Milunovič, 2001, str. 88). Država je na občine prenesla določen obseg funkcij in pristojnosti, za njihovo izvajanje je dolžna zagotoviti tudi sredstva. Ta predstavljajo drugo skupino. Zadnji vir je zadolževanje, ki ga bom predstavila v zadnjem podpoglavju.

Slika 1: Prikaz deležev posameznih skupin prihodkov občin za leto 2005

Vir: Poročilo o prihodkih in odhodkih, računu finančnih terjatev in naložb ter računu financiranja, 2005.

S sliko, izdelano v Excelu, sem želela grafično ponazoriti razdelitev deležev posamezne oblike prihodka. Velik del predstavljajo transforni prihodki, ki jih lahko razdelimo v sedem skupin. Mednje, na primer, spadajo prejeta sredstva iz državnega proračuna, pri katerih gre predvsem za finančno izravnavo. Sledijo še razne oblike medobčinskih sodelovanj, ki so razvidna iz postavke - prejeta sredstva iz občinskih proračunov in sredstva iz proračuna

Evropske unije. V zadnjih treh skupinah so predstavljeni prihodki iz skladov socialnega zavarovanja, drugih javnih skladov (kot so Javni stanovanjski sklad, Javni sklad za kulturne dejavnosti, Javni sklad za regionalni razvoj) in javnih agencij (kot so Agencija RS za regionalni razvoj, Agencija za energijo RS).

5.1.1 Lastni in proračunski viri

Na podlagi poročila o prihodkih in odhodkih, računa finančnih terjatev in naložb ter računa financiranja (na nivoju kontov) občin za leto 2004 lahko postavimo posamezne zaključke glede same sestave prihodkov občin. Največji del predstavlja dohodnina, ki v 35 odstotkih pripada občinam in glede na strukturo pomeni kar 43 odstotkov občinskih virov v letu 2004. Če nadaljujemo po sklopih, predstavljajo davki na premoženje nadaljnjih 11,8 odstotkov. Najmanjši del pokrivajo še davki na blago in storitve. Delež nedavčnih in kapitalskih prihodkov pa skupaj znaša 20,26 odstotkov v letu 2004.

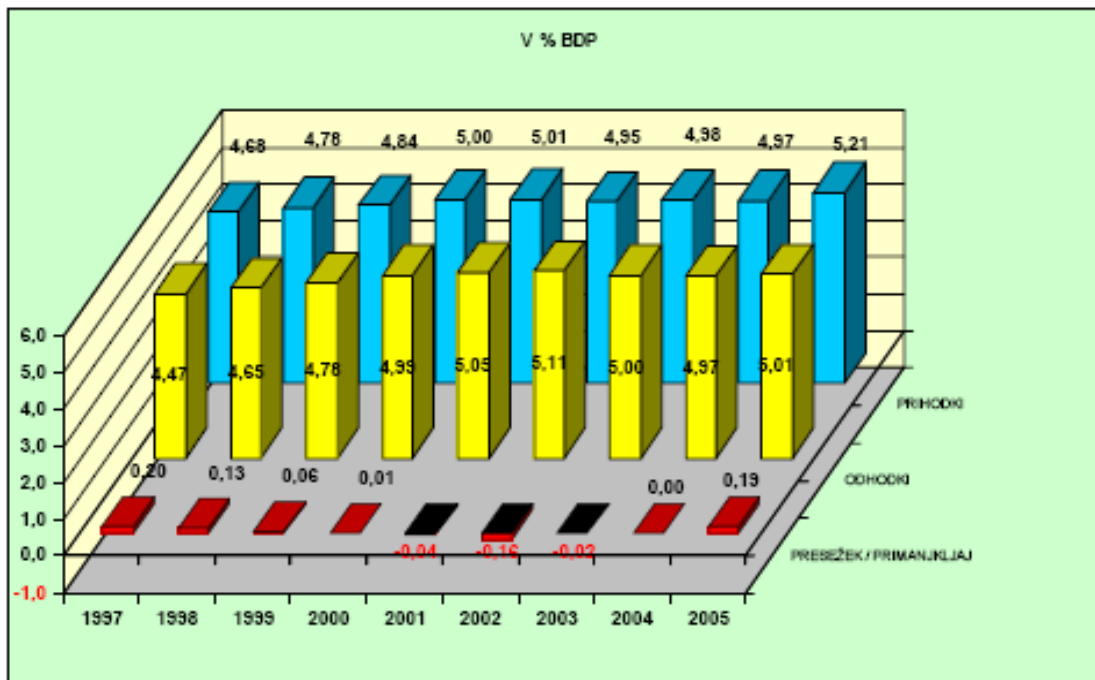
Poleg prihodkov iz naslova dohodnine se primerna poraba financira tudi z:

- davkom na dediščine in darila,
- davkom na dobitke od iger na srečo,
- davkom na promet nepremičnin,
- upravnimi taksami,
- posebnimi taksami za uporabo igralnih avtomatov zunaj igralnic.

Prihodki za financiranje drugih nalog v občini so:

- davek od premoženja,
- nadomestilo za uporabo stavbnega zemljišča,
- krajevne turistične takse,
- komunalne takse,
- pristojbine,
- odškodnine zaradi spremembe namembnosti kmetijskega zemljišča in gozda,
- odškodnine in nadomestila za degradacijo prostora in onesnaževanje okolja,
- prihodki uprave,
- prihodki, določeni z drugimi akti.

Slika 2: Prikaz gibanja prihodkov, odhodkov in dolga občin v letih 1997 – 2005

Vir: Bilance javnega financiranja, 2006, str. 6.

V grafu je od leta 1997 do 2005 je prikazano gibanje prihodkov, odhodkov in proračunskega presežka oziroma primanjkljaja. Razvidno je, da v času razvoja lokalne samouprave ni prišlo do bistvenih letnih odstopanj. V letih 2001 – 2003 so občine sicer zabeležile primanjkljaj, ki pa v povprečju ni presegel 0,073 odstotka bruto domačega proizvoda. S tem podatkom lahko zavrnemo nekatere pripombe javnosti, da mora država pooprstiti nadzor nad obsegom zadolževanja občin v Sloveniji, ker bi posledično le to vplivalo na obseg javnega dolga in ogrozilo izpolnjevanje maastrichtskih meril pri prevzemu eura. Seveda na drugi strani to vseeno pomeni, da je določen obseg vendarle nadzora potreben in nujen.

5.1.2 Alternativni viri financiranja

Kot je bilo že omenjeno, občine 80 odstotkov svojih aktivnosti financirajo iz davčnih virov. Ostalih 20 odstotkov predstavljajo tako imenovani nedavčni prihodki ali alternativni viri financiranja, kot so na primer udeležba na dobičkih in prihodki od premoženja.

Alternativne vire financiranja lahko razdelimo v tri glavne skupine:

1. SKUPINA: Zunanji oziroma eksterni dolžniški viri financiranja

Ekonomska teorija in praksa potrjujeta, da je popolnoma lastno oziroma notranje financiranje najdražja oblika financiranja. Cena kapitala in sredstev, ki izhajajo od znotraj, naj bi bila po pravilu višja kot v primeru, da poleg lastnih virov v poslovni proces pritegnemo tudi zunanje vire financiranja (Oplotnik, 2003, str. 35). Razvoj finančnega trga danes ponuja veliko oblik zunanjega financiranja. Ena izmed pomembnih prednosti tovrstnega pridobivanja sredstev, ki je v javnem sektorju zelo pomembna, je tudi diverzifikacija tveganja. Hkrati nam nove oblike

omogočajo tudi povečanje obsega razpoložljivih finančnih sredstev, kar pomeni možnost izvedbe obsežnejših in dolgoročnejših projektov (kot so izgradnja kanalizacije, cestne infrastrukture ali plinovoda). Tovrstne investicije prinašajo korist večim generacijam, zato lahko uporabimo te oblike zadolževanja kot prevajanje obveznosti na naše zanamce, kar je popolnoma upravičeno. Naj omenim le nekatere oblike:

– **Kredit**

V preteklosti je bil najbolj razširjen, danes pa ga že izpodrivajo druge sorodne vrste dolžniških inštrumentov. Pomembna značilnost je, da kredit v svoji klasični obliki ni tržen. Da z njim ni mogoče trgovati, predstavlja veliko slabost, ker izgubi fleksibilnost, saj obe stranki v procesu povezuje v trden odnos do izteka pogodbe.

– **Leasing**

Dobro odpravlja slabosti kredita. Je bolj fleksibilen, z možnostjo predčasnega odplačevanja, spreminjanjem glavnice in na primer prenosom na drugo osebo.

– **Listinjenje oziroma sekuritizirani finančni inštrumenti**

Spadajo med dolžniške inštrumente, a s to razliko, da imajo naravo tržnosti. Z njimi je mogoče trgovati na finančnem trgu. Na podlagi obsega denarnega toka se izdajo vrednostni papirji. Tukaj gre v bistvu za pretvarjanje gotovinskih tokov iz manj likvidne oblike v bolj likvidno (Oplotnik, 2003, str. 36).

- Sem uvrščamo:
- blagajniške zapise,
- komercialne papirje,
- akcepte,
- obveznice.

2. SKUPINA: Sistem partnerstva med javnim in privatnim (PJP) kot vir financiranja občin

Javna uprava ne pozna načel, kot sta profitabilnost in učinkovitost. To dejstvo včasih uporabi tudi kot izgovor za primere, ko pa bi lahko bila bolj racionalna in ekonomična pri porabi sredstev. Iz osnov ekonomije je znano, da so posamezna podjetja oziroma družbe, ki se specializirajo za določeno dejavnost ali storitev, ekonomsko bolj učinkovita kot pa subjekti, ki pokrivajo širok spekter aktivnosti. Med slednje se uvrščajo tudi lokalne skupnosti, saj večina (predvsem manjše) pokrivajo od komunalnih storitev in investicijskih gradenj do osnovnih družbenih in socialnih nalog. Iz prakse je razvidno, da občine gradijo šole, urejajo okolje, skrbijo za družabne dogodke na območju, izobražujejo in pomagajo posameznikom.

Ravno ta velika bera aktivnosti postavi v ospredje vprašanje ekonomske učinkovitosti in s tem optimizacije delovanja posamezne občine. Tako se upravičenost zagotavljanja javnih dobrin, izključno s strani javnega sektorja, pod vprašaj postavlja tudi z vidika monopolnega položaja javnih podjetij, konkurenčnosti, kvalitete, vpliva na stabilnost cen in izrivanja privatnih investicij (Oplotnik, 2003, str. 39). Rešitev tu predstavlja partnerstvo z zasebnim sektorjem. Poleg številnih prednosti tovrstnega partnerstva za javna in privatna podjetja le to ni brez vsakršnih tveganj.

Poglejmo si najprej glavne prednosti, ki jih javni upravi prinaša partnerstvo med javnim in privatnim sektorjem (PJP):

- PJP zagotavlja družbi kakovostnejše storitve ob manjših stroških. S specializacijo posameznih podjetij se zmanjšuje strošek izvedbe posamezne storitve, s tem pa se optimizira družbena korist javne dobrine.
- Finančne in proračunske prednosti za državo – zmanjšanje proračunskih bremen. Ravno povezovanje privatnega in javnega sektorja omogoča razvijanje relativno velikih projektov z zasebnimi sredstvi. Strošek storitev je v številnih primerih mogoče prenesti na uporabnike (poraba vode, cestnine). Cena pa je blizu realnim stroškom.
- Realističen razvoj in obvladovanje stroškov (cost-management). Teorija s področja partnerstva med javnim in privatnim trdi, da se v takšnem sistemu stroški realneje ocenijo, posebej zato, ker ima privatni sektor na tem področju več izkušenj in bolj realističen pristop. Ne nazadnje iz projekta pričakuje dobičke in ne izgube, kot bi si jo lahko privoščila javna uprava v primeru, da bi projekt samostojno izvajala (Oplotnik, 2003, str. 40).
- Ekonomske in socialne koristi. Pogosto se dogaja, da v primeru, kjer ne pride do povezave med javnim in privatnim sektorjem, ni dosežena optimalna rešitev. Velika verjetnost je, da bo pri javnem sektorju kot izvajalcu v ospredje stopil socialni vidik, ravno obratno bo pri privatnem sektorju favoriziran ekonomski vidik. V zvezi PJP pa se javni sektor ne pojavlja kot izvajalec in lahko primeru bolj temeljito izvaja nadzorno funkcijo ter s tem zagotavlja kakovost izvedbe določenega projekta.
- Politične prednosti. V primeru političnega interesa za posamezni projekt bo to sodelovanje na primer hkrati vodilo tudi v modernizacijo gospodarstva.
- Optimalna porazdelitev tveganj med javnim in zasebnim sektorjem. Tu gre predvsem za enakomerno porazdelitev koristi in tveganja med javnim in privatnim sektorjem. V primeru, da privatni sektor prevzame nase več tveganja se bo to odražalo v dvigu cene oziroma v vključitvi dodatnega zavarovanja v ceno. Javni sektor bo morda po nepotrebnem zaradi tega utrpel določene dodatne finančne izgube. Določeno tveganje naj se glede na obliko in značilnosti prenese na tisti subjekt, ki ga tudi najlažje prevzame.

Primeri oblik tveganj, ki se lahko pojavijo v tovrstnih sodelovanjih, so navedeni v sledeči tabeli.

Tabela 2: Kategorije in možna tveganja v okviru sistema PJP

Oblika tveganja		
Tveganja v času zasnove oziroma konstrukcije projekta	Tehnična tveganja (predvsem v obliki povišanih stroškov ali zamude pri dokončanju del)	Ekonomsko–finančna tveganja (tveganje indeksacije na ekonomske parametre pri nefiksni pogodbi, tveganje obrestne mere, menjalnega tečaja, refinanciranja in kompenzacije)
Tveganja v času izrabljanja oz. izkoriščanja projekta	Tveganje nezadostnih prihodkov (premajhen javni interes, obisk in uporaba dobrine oz. storitve)	Tveganje povečanih stroškov izrabe in povečanje cene (neučinkovito vodenje, povišanje stroškov, nove institucionalne zahteve)
Posredna tveganja iz okolja	Tveganja višje sile (naravne nesreče), politični razlogi, institucionalni zapleti, pravna tveganja (neugoden razvoj zakonodaje in njeno nespoštovanje)	Makroekonomska tveganja (prelivajoči učinki kriz iz ostalih gospodarstev, razne ekonomske, energetske krize, inflacija, spremembe tečajev, obrestnih mer, itn.)
Posebna tveganja za privatni sektor	Razlastitev, nacionalizacija, sprememba javnega interesa, retroaktivna zakonodaja, institucionalne spremembe, problemi s prejemki iz projekta in neizpolnjevanje pogodbe iz javnega sektorja	
Posebna tveganja za javni sektor	Tveganje ustvarjanja privatnega monopola, neizpolnjevanje pogodbe s strani privatnega sektorja, prekinitev dobave dobrine ali storitve, dodatni stroški, neuspešnost projekta, nezmožnost nadomestitve koncesionarja, korupcija, pritiski lobijev	

Vir: Oplotnik, 2003, str. 41.

3. SKUPINA: Upravljanje z javnim premoženjem kot ostale oblike dodatnih prihodkov

Zadnji vir občine črpajo iz lastnega premoženja, ki so ga pridobile po izvedbi reforme lokalne samouprave po letu 1994 in v procesu privatizacije. To skupino sestavljajo stvari v lasti občin (nepremičnine, občinska infrastruktura, stanovanja, poslovni prostori, vrednostni papirji, finančna sredstva iz proračunskih skladov in agencij), denarna sredstva in različne pravice, iz katerih lahko sledi finančni tok.

5.2 Primerna poraba in finančna izravnava po sedanjem zakonu

Zakon definira primerno porabo v 20. členu Zakona o financiranju občin: »Sredstva, s katerimi občina lahko zagotovi izvajanje ustavnih in zakonskih nalog, se štejejo za primeren obseg sredstev za financiranje lokalnih zadev javnega pomena (primerna poraba).«

Matematično gledano, primerna poraba na prebivalca predstavlja povprečni znesek sredstev na prebivalca v Republiki Sloveniji ter se vsako leto izračuna in določi ob sprejemu državnega proračuna. Le ta se nato za posamezno občino korigira z razmerjem površine, dolžine lokalnih cest, številom prebivalcev, mlajših od 15 let, in številom prebivalcev, starejših od 65 let, glede na populacijo posamezne občine in povprečjem v državi.

$$PP_i = (0,70 + 0,05 * C_i + 0,05 * P_i + 0,16 * M_i + 0,04 * S_i) * ZP * O_i$$

PP_i – primerni obseg sredstev za financiranje lokalnih potreb v posamezni občini,

C_i – razmerje med dolžino lokalnih cest na prebivalca v posamezni občini in dolžino lokalnih cest na prebivalca v celotni državi,

P_i – razmerje med površino posamezne občine na prebivalca in površino celotne države na prebivalca,

M_i – razmerje med deležem oseb, mlajših od 15 let, v celotni populaciji posamezne občine in povprečjem teh deležev občin v državi na dan 1. januarja leta, v katerem se ugotavlja znesek primerne porabe za prihodnje leto,

S_i – razmerje med deležem oseb, starejših od 65 let, v celotni populaciji posamezne občine in povprečjem teh deležev občin v državi na dan 1. januarja leta, v katerem se ugotavlja znesek primerne porabe za prihodnje leto,

ZP – primerna poraba na prebivalca,

O_i – število oseb s stalnim prebivališčem v posamezni občini na dan 1. januarja leta, v katerem se ugotavlja znesek primerne porabe za prihodnje leto po podatkih centralnega registra prebivalstva.

Število, ki ga dobimo pri izračunu za posamezno občino, predstavlja vrednost celotnih prihodkov občine, ki so potrebni za financiranje vseh njenih nalog. Vendar mnoge občine iz virov, predstavljenih v diplomski nalogi, črpajo večji obseg sredstev in jih že same namenjajo za izpolnjevanje nalog. Razlika, ki se pojavi med primerno porabo in obsegom sredstev, ki jih lahko občine same pridobijo, krije država iz proračuna RS. Ta razlika se imenuje finančna izravnava, ki je torej razlika med višino izračunane primerne porabe za posamezno občino in ocenjenimi lastnimi prihodki ter se občinam mesečno nakazuje v dvanajstinah.

Osnovni seštevek koeficientov je ena, ki pa se spremeni v dveh primerih. Zakon določa, da za mestne občine upošteva koeficient 0,78 in je tako seštevek 1,08. Za občine, ki so bile ustanovljene že pred sprejetjem zakona o ustanovitvi občin in sedaj nimajo statusa mestnih občin, znaša koeficient 0,74 in je tako seštevek 1,04 (Zakon o financiranju občin, 20a. člen).

Sprememba koeficienta je posledica dejstva, da imajo predvsem mestne občine in tudi druga skupina občin večje pristojnosti in naloge od ostalih. Mestna občina je poleg nalog, ki so bile predstavljene v poglavju 3.3, dolžna financirati tudi dodatne naloge, ki jim jih nalaga Zakon o lokalni samoupravi. To pa posledično pomeni tudi večji potrebni obseg sredstev. Ravno glede tega se pogosto sliši očitke, da sistem ne deluje pravično. Mestne občine so zaradi večjega števila prebivalcev in tudi pogosto večje koncentracije industrije zmožne same financirati pretežni del svojih proračunskih odhodkov in zaradi tega niso upravičene do sredstev proračuna RS, tako imenovane finančne izravnave.

Obseg lastnih prihodkov posameznih občin, po Zakonu o financiranju občin, ugotovi ministrstvo za finance v sodelovanju z občino in Davčno upravo RS. Način zagotavljanja dodatnih sredstev mora upoštevati finančno moč posamezne občine. Pri tem se upoštevajo tako dejanski kot tudi potencialni prihodki. Potencialne prihodke predstavljajo posamezne, s strani občine neuvedene dajatve, ki bi jih občine na podlagi zakonov oziroma ustave lahko ali celo morale uvesti, če bi hotele poslovati v skladu z načeli dobrega gospodarja. Občine s takimi nerealiziranimi prihodki pritiskajo na solidarnost drugih občin, zato ocenjeni prihodki predstavljajo vse prihodke, ki so ali bi lahko bili realizirani v posamezni občini.

Pri občinah, ki niso realizirale vseh prihodkov, ki bi jih lahko, se za ocenjen obseg nerealiziranih lastnih prihodkov zmanjša višina finančne izravnave. Če pa so bili prihodki realizirani nad ocenjenim obsegom, presežek ostane občinam, tako da višje udejanjen prihodek ne pomeni zmanjšanja finančne izravnave. Občine so dolžne ministrstvu za finance tekoče sporočati podatke o prihodkih in odhodkih ter o morebitnem zadolževanju.

5.2.1 Ocena vpliva števila prebivalcev občine na višino finančne izravnave

V prejšnjem poglavju sem predstavila postopek izračuna primerne porabe, ki posledično določa tudi višino finančne izravnave posamezne občine. Iz postopka je razvidno, da na samo višino primerne porabe vpliva tudi število prebivalcev posamezne občine. V spodaj podani regresijski funkciji sem želela potrditi tezo, da občine z večjim številom prebivalcev prejmejo manjši obseg finančne izravnave. Kot vemo, občine dobijo kar 30 odstotkov celotnih prihodkov države iz naslova dohodnine. Le ta se med občine razdeli glede na število prebivalcev in njihovo dohodkovno strukturo. Bogatejše občine in občine z večjim številom prebivalcev naj bi tako dobile več sredstev iz naslova dohodnine, kar posledično vodi v nižjo finančno izravnavo.

Izračunala sem enostavno linearno regresijo po metodi najmanjših kvadratov, ki s koeficientom β ponazarja povezavo med finančno izravnavo in številom prebivalcev. Tabela s potrebnimi podatki za izračun te regresijske funkcije in ocena samega modela se nahajajo v Prilogi 2b.

Model: $PP_i = \alpha + \beta Q_i$

PP_i – primerna poraba posamezne občine

α – regresijska konstanta v 1000 SIT

β – regresijski koeficient, ki ponazarja odvisnost višine finančne izravnave od števila prebivalcev posamezne občine

Q_i – število prebivalcev posamezne občine

Po končanem izračunu sem dobila regresijsko funkcijo:

$$PP_i = 45.792,76 - 0,25 Q_i$$

Kot je razvidno iz funkcije, sta višina finančne izravnave in število prebivalcev občine negativno odvisna. Primerna poraba posamezne občine se v povprečju zmanjša za 250 SIT, če se število prebivalcev posamezne občine spremeni za 1.

5.2.2 Primerjava med zagotovljeno in primerno porabo

Primerna poraba je imela svojo predhodnico. Zagotovljena poraba je bila uvedena leta 1994 s sprejemom Zakona o financiranju občin in se leta 1996 dokončno izoblikovala z merili za njeno finančno ovrednotenje. Zagotovljeno porabo lahko vsebinsko opredelimo kot zakonsko določen postopek za izračun potrebnega obsega sredstev, ki je posamezni občini zagotavljal izvajanje zakonsko in ustavno določenih nalog.

Po Zakonu o financiranju občin je bilo ministrstvo za finance zadolženo za izračun zagotovljene porabe. Tu se pojavi bistvena razlika v primerjavi s primerno porabo. Merila za razdeljevanje teh sredstev so pripravljala pristojna resorna ministrstva in službe, ki so pokrivala določen del nalog lokalne samouprave. Izid določenih meril je bila zagotovljena poraba občin na prebivalca (odhodki občin za financiranje nujnih nalog). Ministrstva so opredelila potrebe občin v skladu s svojimi ocenami in zbranimi informacijami.

Naj kot primer navedem oblikovana merila na ministrstvu za šolstvo (Šibila, 2001, str. 13):

- materialni stroški šolskega prostora in del drugih materialnih stroškov,
- stroški vzdrževanja in obnove šolskih prostorov,
- stroški prevoza učencev nad 4 km in po nevarnih poteh,
- obveznosti po kolektivni pogodbi za zaposlene in stroški izobraževanja učiteljev,
- program izobraževanja odraslih,
- dodatni program in specifike - stroški, ki so enkratne narave ali pa zadevajo več občin oziroma celo regijo.

Zagotovljena poraba je tako predstavljala bolj strokoven in selektiven pristop k razdeljevanju proračunskih sredstev. Seveda je bil za to potreben večji obseg usposobljene delovne sile in daljše časovno obdobje priprav na končni izračun. Dogajalo se je na primer, da ko so

posamezna ministrstva podajala svojo bilanco financiranja občin, je le ta presegala razpoložljiv obseg sredstev in so bila nato potrebna koalicijska pogajanja in usklajevanja za dokončno razdelitev sredstev.

Zaradi razlik v razvitosti posameznih občin in specifičnosti njihovih potreb je bilo potrebno čim večje sodelovanje resornih ministrstev s predstavniki občin. Le tako so lahko ustrezno uskladili potrebe posameznih občin z usmeritvami in prioritetami na državni ravni. K večji povezanosti med občinami in državo je prav gotovo pripomoglo tudi mesečno pošiljanje poročil občin o realiziranih prihodkih.

Zagotovljena poraba je bolje upoštevala položaj mestnih občin. Vključevala je tudi sredstva, namenjena investicijam, medtem ko pri primerni porabi le ta niso vključena. Ravno nasprotno pa velja za nadomestilo za uporabo stavbnega zemljišča, saj v zagotovljeno porabo ni bilo vključeno. Iz naštetih dejstev je razvidno, da je bila zagotovljena poraba ugodnejša za mestne občine. Primer mestne občine Maribor, ki je v letu 1998 prejela 1,283 mio SIT finančne izravnave, v prvem letu primerne porabe pa do teh sredstev ni bila upravičena, saj so prihodki presegli višino primerne porabe (Šibila, 2001, str. 16).

Glavna slabost zagotovljene porabe je bila predvsem zapletenost in dolgotrajnost postopka. Podrobno oblikovana merila, posamezni kriteriji so zaradi zapletenosti in nepreglednosti izgubljali na kvaliteti. Na drugi strani je Vlada RS s tako natančnim opredeljevanjem samega obsega in namena porabe sredstev omejevala samostojnost občin, kar pa ni bilo v skladu s podpisano Evropsko listino.

5.3 Zadolževanje občin in dodatne možnosti črpanja sredstev države

Kot je bilo že večkrat izpostavljeno, je fiskalna decentralizacija posamezne države smiselna, če je učinkovito in racionalno izvedena. Prenašanje pristojnosti in nalog na nižje ravni države zahteva hkrati tudi zagotavljanje sredstev za financiranje teh dejavnosti s strani države. Občine so avtonomne pri razpolaganju z omenjenimi sredstvi in tako soodločajo o porabi proračunskega denarja. Sem seveda prištevamo tudi vse odločitve, ki so povezane z zadolževanjem. Hkrati se s povečanjem avtonomnosti zmanjšuje nadzor države nad namenskostjo porabe denarja. Vzpostavitev in zagotovitev ravnotežja v sistemu nam zato omogoča zlato pravilo, ki pravi: »Enotam nižje ravni države ni podeljena avtonomnost določanja statusa lastnega tekočega fiskalnega salda – vlade nižjih ravni države (občinski svet, župan) morajo tekoče poslovati striktno znotraj trdih proračunskih omejitev – z uravnoveženim ali pozitivnim saldonom tekočega poslovanja« (Bole, 2005, str. 23). Zaradi morebitnih večjih razlik v preferencah prebivalcev različnih enot, se občine lahko zadolžujejo samo za investicije, izjema je lahko le znotraj letno zadolževanje za nevtraliziranje likvidnostnih nihanj.

Glavni namen tako strogega omejevanja je ohraniti stabilnost in preprečiti dolgoročneje likvidnostne težave, s katerimi so se občine srečevale v preteklosti, predvsem v začetku devetdesetih let. Deset občin se je zadolžilo za približno 110 milijonov nemških mark. Razlog za zadolžitev je bil financiranje naložb v pomembnih podjetjih občin in gradnja infrastrukture (Čok, 2002, str. 11). Do leta 1998, ko je bil sprejet Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o financiranju občin, občine niso potrebovale soglasja ministrstva za finance glede obsega zadolževanja. Dolžne so bile ministrstvo le obveščati o svojih dejanjih. Takratna zakonodaja je vodila v zgoraj omenjeno nenadzorovano zadolževanje.

Zadolževanje javnega sektorja, v katerega spadajo občine, je tudi eden od maastrichtskih kriterijev za vstop v evroobmočje, ki pravi, da proračunski primanjkljaj ne sme presežati treh odstotkov BDP države pristopnice.

Tabela 3: Neto posojanje in neto izposojanje sektorja države po podsektorjih v obdobju od 2002 do 2006 (izračuni po metodologiji ESA 95)

v 1000 SIT	2002 realizacija	2003 realizacija	2004 realizacija	2005 ocene	2006 napovedi
Sektor države skupaj	-143.508	-166.684	-145.157	-115.447	-128.423
Enote centralne ravni države	-125.924	-153.277	-137.550	-180.647	-124.770
Enote lokalne ravni države	-9.765	-4.016	-3.427	12.888	1.651
Skladi socialnega zavarovanja	-7.818	-8.392	-4.180	52.313 *	-5.304
v % od BDP					
Sektor države skupaj	-2,7	-2,8	-2,3	-1,8	-1,8
Enote centralne ravni države	-2,4	-2,6	-2,2	-2,8	-1,8
Enote lokalne ravni države	-0,2	-0,1	-0,1	0,2	0,0
Skladi socialnega zavarovanja	-0,1	-0,1	-0,1	0,8	-0,1
BRUTO DOMAČI PROIZVOD	5.355.440	5.813.540	6.251.244	6.557.698	6.974.243

* v letu 2005 prevzem dolga ZZS in ZPIZ v državni proračun

Vir: Poročilo o dolgu in primanjkljaju države, 2006, str. 4.

Kot je razvidno iz poročila Ministrstva za finance RS in Statističnega urada RS (bilo je izdelano v skladu z metodologijo ESA 95 in služi za poročanje Eurostatu), je dolg enot lokalne ravni države v vseh letih relativno majhen. V letu 2005 je bilo ocenjeno, da je bil dosežen celo presežek v višini 0,2 odstotka (zbirne bilance proračunov občin so po zaključnih računih za leto 2005 izkazale neto presežke prihodkov nad odhodki v skupni višini 13 mrd slovenskih tolarjev). Med enote lokalne ravni države uvrščamo proračune občin, neposredne

uporabnike občinskih proračunov, javne zavode, ki jih nadzirajo lokalne enote in javni skladi na lokalni ravni države.

Tovrstna poročila o stanju dolga v lokalni samoupravi lahko velikokrat vodijo v hitre zaključke o urejenosti financ na tej ravni države. Enako lahko sklepamo tudi o sami opredelitvi dovoljenega obsega zadolževanja občin v Zakonu o financiranju občin, ki na dokaj enostaven način postavlja omejitve.

5.3.1 Določbe Zakona o financiranju občin

Zadolževanje občin je določeno v 5. poglavju Zakona o financiranju občin. Občina se lahko zadolžuje le z namenom financiranja investicij z izdajo vrednostnih papirjev ali z najetimi posojili. Obseg dolga posamezne občine ne sme presegati 20 odstotkov realiziranih prihodkov iz bilance prihodkov in odhodkov proračuna v letu pred letom zadolževanja (brez prejetih donacij in transfernih prihodkov iz državnega proračuna za investicije), odplačilo glavnice in obresti pa v posameznem letu odplačila ne sme presegati 5 odstotkov realiziranih prihodkov iz bilance prihodkov in odhodkov proračuna.

Ne glede na prejšnji vir sredstev, država nudi dodatno možnost zadolževanja za financiranje investicij na področju osnovnega šolstva, stanovanjske gradnje, oskrbe z vodo in javne infrastrukture za ravnanje z odpadno vodo ter investicij, ki so sofinancirane iz sredstev skladov Evropske unije. Pri tem mora biti izpolnjen pogoj manj kot 3 odstotne letne anuitete pri odplačilu dolga glede na obseg realiziranih prihodkov iz bilance prihodkov in odhodkov sprejetega proračuna v letu pred zadolžitvijo, zmanjšanega za prejete donacije ter transferne prihodke iz državnega proračuna za investicije. Doba odplačevanja dolga ne sme biti daljša od ekonomske dobe investicije.

Občina lahko kandidira tudi za dodatna sredstva, ki jih nudi država in ki ji pripadajo v primerih:

- opravljanja nujnih nalog občine,
- financiranja nalog, ki jih prenese država v upravljanje občini,
- sofinanciranja lokalnih zadev javnega pomena, kadar ima poseben interes za njen razvoj,
- izravnave z investicijskim vložkom v skladu s programom v občinah z nižjim komunalnim standardom.

Pristojna ministrstva morajo tako pripraviti program investicij, o sofinanciranju pa odloča Vlada Republike Slovenije. Soinvesticijski delež je odvisen od deleža dohodnine na prebivalca v občini v primerjavi z deležem v državi. Nekaj časa je veljalo splošno določilo, da mora občina zagotoviti najmanj 50 odstotkov lastnih sredstev, vendar je le tega Zakon o financiranju občin v preteklosti nadomestil s prikazano lestvico, ki dovoljuje financiranje od najmanj 10 do 70 odstotkov vrednosti investicije.

Tabela 4: Višina dodatnih sredstev države za sofinanciranje investicij občinam

Delež dohodnine prebivalca v občini v primerjavi s povprečjem teh deležev občin v državi	Delež upravičena dodatnih sredstev
do 50%	70%
nad 50% do 70%	60%
nad 70% do 90%	50%
nad 90% do 110%	40%
nad 110% do 130%	30%
nad 130% do 150%	20%
nad 150%	10%

Vir: Zakon o financiranju občin, 2006.

Zakon o financiranju občin v 26. členu občinam omogoča tudi črpanje sredstev, ki so v pristojnosti resorja za lokalno samoupravo, ki ga sedaj usmerja Služba Vlade RS za lokalno samoupravo in regionalno politiko. Sredstva v višini 3 odstotkov skupne primerne porabe vseh občin, ki so zagotovljena na posebni proračunski postavki, so namenjena za financiranje investicij na področju regionalnih razvojnih programov in izvajanja strukturne, kohezijske ali predpristopne politike na lokalni ravni.

5.3.2 Pregled zadolževanja v obdobju 2000 – 2004

Po predstavitvi zakonskih omejitev in določil s področja zadolževanja bom predstavila gibanje zadolževanja v obdobju zadnjih petih let. Kot je opaziti, je gibanje zadolževanja zelo enakomerno, vendar nima ustaljene smeri. Na podlagi tako kratkega obdobja je tudi težko napovedovati trend zadolževanja v prihodnosti.

Zanimivo je pogledati četrto vrstico tabele, kjer so predstavljeni maksimalni verižni indeksi posameznih občin. Vidimo, da se je v letu 2002 občina Hodoš zadolžila kar za 271 odstotkov glede na največji obseg zadolževanja iz leta 2003 (ki ga je dosegla občina Benedikt z 38.315.000 SIT). To znaša 103.681.000,00 SIT. Maksimalne vrednosti so dosegale občine, ki so se enkratno zadolževale za večje investicije. To so občine, ki za tekoče poslovanje prejemajo dovolj sredstev s strani države oziroma se delno tudi same financirajo.

Tabela 5: Pregled obsega zadolževanja za obdobje 2000 – 2004

v 1000 sit	2000	2001	2002	2003	2004
Absolutna zadolžitev	1.778.406	3.012.958	7.902.101	5.779.752	8.205.612
Povprečje	1.513	1.719	3.662	2.743	5.015
Max	35.372	38.315	103.681	77.280	104.621
Povprečje - verižni indeks	100%	114%	213%	75%	183%
Max - verižni indeks	100%	108%	271%	75%	135%
Število zadolženih občin	49	48	63	44	64
Povprečje obsega zadolževanja občin, ki so se zadolžile	36.294	62.770	125.430	131.358	128.213

Vir: Zadolževanje na prebivalca po občinah v obdobju od 2000 do 2005, 2006.

Iz tabel v Prilogi 1 je razvidno, da se občine posamezno odločajo za izvajanje investicij večjega obsega, glede na lastne potrebe, tako da tukaj težko postavimo kakšne vzporednice s skupnim trendom gibanja zadolževanja. Največkrat so to investicije v komunalno, cestno infrastrukturo, šolstvo (uvajanje devetletke je zahtevalo izpolnjevanje določenih standardov opremljenosti šol) in vzgojo.

Če si pogledamo še obseg zadolževanja v odnosu s trendom obsega odplačevanja, vidimo, da se občine zadolžujejo za daljša obdobja in je tudi odplačevanje dolga zelo postopno oziroma dolgoročno.

Tabela 6: Primerjava gibanja zadolževanja in obsega odplačila domačega dolga

v 1000 sit	2000	2001	2002	2003	2005	2005
Zadolževanje	1.778.406	3.012.958	7.902.101	5.779.752	8.205.612	5.347.546
Odplačilo dolga	1.943.980	2.255.179	2.254.468	2.320.486	3.308.277	3.182.429
Razmerje med zadolževanjem in obsegom odplačila dolga	109,31	74,85	28,53	40,15	40,32	59,51

Vir: Bilance proračunov občin, 2006; Zadolževanje na prebivalca po občinah v obdobju od 2000 do 2005, 2006.

V preteklosti je zadolževanje kot vir financiranja nemalokrat imelo negativni prizvok in je v javnosti bilo vedno sprejeto z zadržkom. V preteklih letih se je s predstavitvijo racionalnih razlogov za zadolževanje ta trend spremenil. Predvsem v manjših občinah, kjer že osnovne investicije predstavljajo večjo obremenitev za njihov proračun, pomeni to zadolževanje priložnost za izpolnitev marsikaterih nujno potrebnih zahtev, ki jih imajo občani.

6 POMANJKLJIVOSTI SEDANJEGA SISTEMA FINANCIRANJA

Skozi celotno diplomsko nalogo je bilo izpostavljenih že kar nekaj pomanjkljivosti samega sistema financiranja. Za konec bi rada izpostavila še tri, ki so širše vpete v naš državni stroj.

6.1 Vertikalna davčna struktura

Za učinkovito fiskalno decentralizacijo, ki, kot že rečeno, optimalneje izpolnjuje preference prebivalcev na lokalni ravni, je potrebno zagotoviti tudi dober sistem lastnega financiranja, ki bi jim zagotavljal avtonomnost. Tu se pojavlja vprašanje pravilne vertikalne davčne strukture oziroma kako najučinkoviteje razporediti davke na posamezne nivoje upravljanja.

»Napačna vertikalna davčna struktura ima namreč resne posledice za optimalno alokacijo proizvodnih virov in povzroča motnje v delovanju ekonomskega sistema. Tako imajo na primer visoki posredni davki v eni decentralizirani upravni enoti, za posledico neproduktiven porast potnih stroškov. Iz tega izhaja zaključek, da se je dobro izogibati t.i. nekoristnemu obdavčevanju visoko mobilnih ekonomskih enot, na primer dela, končnih proizvodov ali kapitala« (Križanič, 2002, str. 6).

Eden temeljnih modelov na tem področju je izpeljal ekonomist Charles M. Tiebout in ga predstavil v delu *Theory of local Expenditure* (1956). Tiebout trdi, da se bodo v primeru velike mobilnosti produkcijski faktorji gibal v smeri manjše davčne obremenitve. Učinkovita vodstva lokalnih enot med seboj konkurirajo in skušajo privabiti v svoje okolje čim več popolnoma obveščenih posameznikov - bodočih rezidentov, ki se konstantno selijo ob ničelnih stroških ter izbirajo območja bivanja na podlagi najoptimalnejše kombinacije davčne obremenitve in ponudbe javnih dobrin. Mobilnost posameznikov oziroma gospodinjstev, na podlagi preferenc, zagotavlja dosego tako imenovanega Paretovega ravnotežja, ki je doseženo, ko se koristnost posamezne ekonomske enote ne more povečati brez zmanjšanja koristi druge enote. Kritiki so takoj izpostavili glavno slabost te teorije: Tiebout je namreč predpostavljal, da bodo posamezniki, ki bodo »volili z nogami«, visoko mobilni. Naslednja pomanjkljivost te teorije pa je v dokaj fiksni ponudbi javnega sektorja (*Decentralization and local government performance, What is the mechanism?*, 1997, str. 1). Tu v praksi pridemo do velikega razhajanja, saj se ravno oblast spreminja, na primer v Sloveniji vsake štiri leta, medtem ko tudi pri nas volivec ni popolnoma mobilna enota.

6.2 Pomanjkljivosti izračuna primerne porabe in finančne izravnave

Eden glavnih adutov sedanjega sistema, naj bi bila transparentnost izračunavanja finančne izravnave. Tak je tudi vtis, ki ga dobimo ob pogledu na formulo za izračun primerne porabe. Vendar temu ni tako. Na prvo oviro so občine, ki so si same poskušale izračunati obseg

primerne porabe, naletele že pri določitvi vrednosti posameznih spremenljivk, kot so površina občine, dolžina lokalnih cest, delež prebivalstva mlajših in starejših. Ti podatki so bili Ministrstvu za finance RS posredovani s strani Ministrstva za promet RS in Statističnega urada RS. Do teh podatkov imajo dostop tudi občine, vendar pa ne morejo oceniti vrednosti teh kriterijev na območju celotne države, kar onemogoča občinam, da bi si same vnaprej izračunavale obseg finančne izravnave in si s tem olajšale samo načrtovanje pridobivanja virov sredstev v prihodnosti.

Podobno velja tudi za končni izračun same finančne izravnave. Izračun opravi ministrstvo, ki vse lastne prihodke občin ne oceni na podlagi realizacije le-teh, ampak nekatere ocenjuje kalkulatивно (Izračun primerne porabe občin in zneskov finančne izravnave za leto 2006, 2005, str. 21). V skladu s 24. členom Zakona o financiranju občin Ministrstvo za finance RS tako trikrat izračunava obseg finančne izravnave. Primer za leto 2004 (Izračun primerne porabe občin in zneskov finančne izravnave za leto 2004, 2006):

- v letu 2003 so do 27. november določili zneski finančne izravnave za leto 2004,
- do november 2004 se je nato določilo dopolnjene zneske za leto 2004,
- leta 2005, po preteku proračunskega leta, pa se je na podlagi realiziranih prihodkov občin ugotovila dokončna višina pripadajočih sredstev finančne izravnave.

Državni zbor določi primerno porabo na prebivalca kot povprečni znesek sredstev na prebivalca, ki so namenjeni za financiranje občin. Vendar pa niti ena občina te vrednosti na prebivalca ne dobi. V procesu izračuna se namreč povprečna vrednost korigira z več dejavniki (dolžino cest, površino, deležem prebivalstva nad 65 let, pod 15 let). To vodi tudi v nekoliko prirejen celotni obseg sredstev, ki bodo v ta namen razdeljena. Primer iz leta 2004: seštevek korigiranih primernih porab občin znaša 186.774.062.000 SIT, medtem ko se je na začetku na proračunski postavki nahajalo 180.257.322.993 SIT. Razlika je očitna (Božič et al. , 2006, str. 36). Tako je v letu 2004 imelo 52 občin primerno porabo na prebivalca nižjo od izračunanega povprečja, kar 141 občin je preseгло mejo 90.157 SIT. To za seboj potegne tudi dvig povprečne primerne porabe, ki tako naraste za dodatnih 3,6 odstotkov.

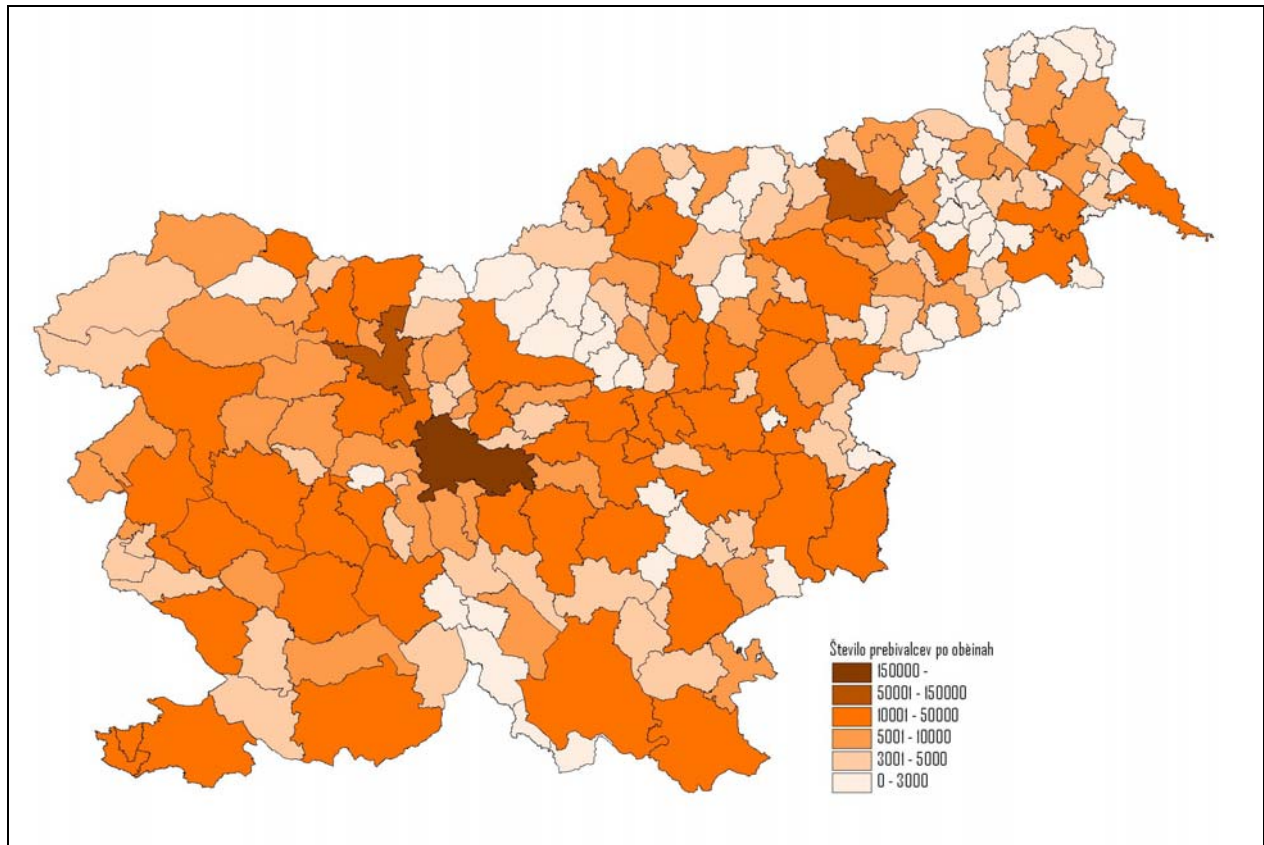
Mnogi ekonomisti kot glavno kritiko navajajo tudi dejstvo, da finančna izravnava deluje dokaj destimulativno, saj občine, ki same ne izkoriščajo vseh možnosti pridobivanja lastnih sredstev, kljub vsemu dobijo zadostni vir iz proračuna države, da financirajo potrebne investicije.

6.3 Nesorazmernost porazdelitve finančnih virov

Slovenija je vedno veljala za razgibano in raznoliko deželo. Enake vzporednice bi lahko tu potegnili s samo razporeditvijo občin. Tukaj velja izpostaviti predvsem njihovo razhajanje v velikosti, poseljenosti in razvitosti. Za potrditev te teze sem v naslednjem grafu predstavila porazdelitev prebivalstva po posameznih občinah. Razvidno je, da imamo glede na gostoto

poseljenosti posameznih občin velik razpon. Po podatkih, ki se nahajajo na spletni strani Statističnega urada RS, je imela na primer občina Hodoš na dan 31. 12. 2005 le 342 prebivalcev, medtem, ko jih ima Ljubljana 266.941. Za boljšo predstavbo sem s pomočjo programa Arc wiew (GIS Version 3.1) pripravila grafični prikaz porazdelitve števila prebivalcev po posameznih občinah (Tabela s podatki je v Prilogi 3). Zemljevid slovenskih občin pa lahko najdemo na spletnih staneh Geodetske uprave RS. Število prebivalcev je razdeljeno v pet razredov, ki si sledijo po intenzivnosti barve.

Slika 3: Razporeditev števila prebivalcev po občinah v Sloveniji

Vir: Zemljevid občin Slovenije 2006, 2006; Učinki na izračun pripadajočih sredstev finančne izravnave - leto 2007 po posameznih občinah in za vse občine v RS skladno z ZFO in davčno reformo, 2006.

Od tod lahko potegnemo vzporednice s samo nesorazmernostjo porazdelitve finančnih virov. Pod drobnogled sem vzela dohodnino, ki predstavlja največji kos pogače med lastnimi prihodki občin. Po Zakonu o financiranju občin kar 35 odstotkov tega davka pripada lokalnim skupnostim. Zaradi boljše primerljivosti podatkov sem takoj odpravila razlikovanje občin glede na število prebivalcev. V Tabeli 8 (na str. 31) so podane vrednosti dohodnin na prebivalca za posamezne skupine in njihova povprečja iz leta 2004. Povprečna vrednost dohodnine v vseh slovenskih občinah znaša 50.916 SIT na prebivalca.

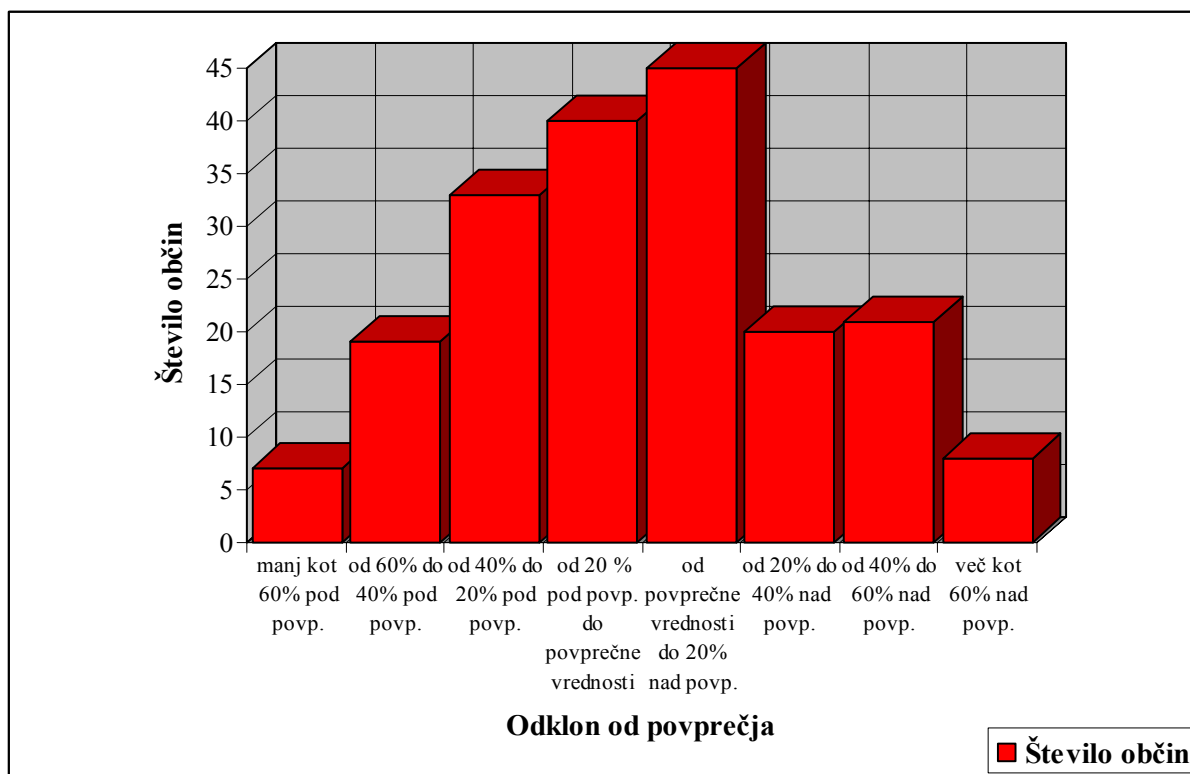
Tabela 8: Izračun nesorazmernosti porazdelitve dohodnine po občinah

Odklon od povprečja (v%)	Število občin	Zgornja meja razreda	Povprečna dohod./preb. skupine
manj kot 60% pod povp.vr.	7	do 20.366,40	18.248,00
od 60% do 40% pod povp.vr.	19	do 30.549,60	26.590,00
od 40% do 20% pod povp.vr.	33	do 40.732,80	35.522,00
od 20 % do 0% povp. vr.	40	do 5.0916,00	45.992,00
od 0% do 20% nad povp.vr.	45	do 61.099,20	55.796,00
od 20% do 40% nad povp.vr.	20	do 71.282,40	65.789,00
od 40% do 60% nad povp.vr.	21	do 81.466,00	75.505,00

Vir: Dohodnina na prebivalca po občinah v obdobju od 2000 do 2005, 2006.

Razvidno je, da je razmerje med ekstremnimi vrednostmi kar veliko. Najvišjo vrednost dohodnine na prebivalca je črpala občina Trzin, kar 137.890 SIT, medtem ko je občini Hodoš pripadlo kar osemkrat manj, samo 16.931 SIT. Celotna porazdelitev je numerično predstavljena v tabeli in nato še grafično ponazorjena.

Slika 4: Nesorazmernost porazdelitve dohodnine po občinah

Vir: Dohodnina na prebivalca po občinah v obdobju od 2000 do 2005, 2006.

Občine poleg tega nimajo nobenega vpliva na višino dohodnine, saj tako višino kot oprostitve določa država. Kolikšen obseg dohodnine posamezna občina pridobi, je odvisno od zaposlitvene strukture in tudi samega števila prebivalcev. Tukaj se tako še povečuje vrzel med razvitimi, mestnimi in primestnimi občinami ter nekoliko oddaljenimi, tehnološko manj razvitimi. Z določenimi ukrepi, ki oblikujejo ugodne pogoje za zaposlovanje, in z ustvarjanjem strukture prebivalcev z visokimi dohodki lahko občine poskušajo vplivati na

odpravo teh nesorazmerij. Vendar je za to potreben dolgoročen načrt, ki pa v mnogih občinah vseeno ni izvedljiv. Tukaj velja izpostaviti odročne kraje v Prekmurju ali na primer dolino reke Soče. V teh krajih bi bilo potrebno rešitev na primer iskati v turizmu in skozi to gospodarsko dejavnost pridobivati dodatne vire financiranja oziroma bolje izkoristiti že obstoječe možnosti. 22. člen Zakona o financiranju občin navaja kot prihodek tudi krajevno turistično takso, ki je do sedaj še dokaj redka dajatev. V letu 2004 jo je uvedla tudi občina Kranjska Gora, ki načrtuje iz tega naslova v letu 2006 prejeti 4.000.000 SIT, kar predstavlja le 0,27 odstotka njenega proračuna (Odlok o turistični taksi v Občini Kranjska Gora, 2004, str. 2).

Avtorja Boštjan Brezovnik in Žan Oplotnik tukaj opozarjata še na destimulativnost samega zakona, glede določanja višine finančne izravnave. Občine, ki zberejo večji obseg lastnih prihodkov, dobijo iz naslova finančne izravnave manj sredstev. Ostale občine, ki pa niso tako učinkovite pri zbiranju lastnih sredstev, kljub temu dobijo vso potrebno razliko za opravljanje funkcij (Brezovnik et al., 2003, str. 80). Celoten sistem je tako postavljen zelo destimulativno in občine niti nimajo interesa obremenjevati prebivalcev z dodatnimi dajatvami, saj jih le ti niso nikoli veseli.

7 NOVI ZAKON O FINANCIRANJU OBČIN (ZFO-1)

Vlada RS je 28. 7. 2006 poslala v obravnavo predlog novega Zakona o financiranju občin. Cilji, ki jih želi doseči z novim zakonom, so bili sledeči (Predlog Zakona o financiranju občin, 2006, str. 9):

- zagotovitev sorazmernosti virov financiranja in pristojnosti občin,
- večja finančna avtonomija občin,
- manjša odvisnost financiranja lokalnih javnih zadev od dodatnih sredstev državnega proračuna,
- določitev ustreznih meril za zagotavljanje dodatnih sredstev iz državnega proračuna občinam, ki z lastnimi sredstvi ne morejo zagotoviti financiranja svojih nalog ter dodatnih sredstev za financiranje nalog, ki jih opravljajo občine in pomenijo zagotavljanje širšega interesa in razvojnih ciljev države.

Podobno je minister za lokalno samoupravo Ivan Žagar na prvi obravnavi predloga zakona, ki je potekala 3. 11. 2006, novi sistem financiranja označil za nediskriminatoren in poudaril, da zagotavlja vsem občinam enakopravne možnosti financiranja nalog. Sam način določitve primerne porabe je zelo poenoten za vse občine, to pa je bilo kasneje tekom razprave še velikokrat izpostavljeno tudi kot ena glavnih kritik samega predloga. Zakonu so očitali, da je do občin, ki se samofinancirajo destimulativen oziroma desriminatoren. Vprašanja so se porajala tudi ob uporabnosti indeksa raznolikosti občin. Poslanci so v začetku nekaj besed

namenili tudi členu, ki določa dodatno sofinanciranje investicij s strani države. Nekaj teh kritik predloga si bomo v nadaljevanju podrobneje ogledali

Na začetku velja še predstaviti oceno posledic zakona, ki so jih kot vzorec podali na Ministrstvu za lokalno samoupravo RS, ki je predlagatelj zakona.

Tabela 9: Ocena posledic predloga Zakona o financiranju občin

Ocena finančnih posledic			
v 1000 SIT	Tekoče leto (t)	1 (t+1)	2 (t+2)
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) prihodkov državnega proračuna		(-) 62.494.225 SIT (260.783,78 eurov)	(-) 68.129.092 SIT (284.297,66eurov)
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) odhodkov državnega proračuna		(-) 52.323.569.616,00 SIT (218.342,39 eurov)	(-) 58.780.250 SIT (245.285,64 eurov)

Vir: Predlog Zakona o financiranju, 2006. str. 5

Številke, ki sicer napovedujejo izboljšanje, same zase ne povedo veliko, zato sem se podala v podrobnejšo analizo posameznih sklopov zakona, ki bodo z novim zakonom doživeli določene spremembe. Izpostavljene so tiste teme, ki so bile po mojem mnenju v obravnavi v državnem zboru najbolj kritizirane oziroma predstavljajo šibkejše člene sprejetega zakona.

7.1 Izračun primerne porabe

Iz analize sedanjega načina financiranja je razvidno, da prihaja do dokaj velikih odstopanj med dejanskimi stroški, ki jih imajo občine z izvajanjem obveznih nalog, in primerno porabo. Koeficient med dejanskimi stroški in primerno porabo za leto 2005 se le pri treh občinah nahaja znotraj intervala od 0,9 do 1,1 primerne porabe, pri vseh ostalih odstopanja segajo celo do 24 odstotkov (občina Dobje) ali 23 odstotkov (občina Dobrovnik) v negativno smer (Predlog Zakona o financiranju občin, 2006, str. 7). V povprečju znašajo za leto 2005 vsi stroški občin 110.026 SIT na prebivalca (po zaključnih računih skupaj s stroški za investicije 164.209 SIT), pri čemer se v skupino občin, ki se od navedenega povprečja odklanja zgolj za 10 odstotkov v obe smeri, uvršča le 36,3 odstotkov vseh občin. Najnižje stroške na prebivalca je leta 2005 zabeležila občina Dobje (84.339 SIT), najvišje pa občina Kuzma (502.925 SIT). Vrednost primerne porabe v letu 2005 je znašala 99.175 SIT na prebivalca.

Natančnejše opredeljevanje stroškov in na drugi strani točneje ocenjevanje primerne porabe skuša doseči novi zakon, ki v tretjem sklopu na novo definira izračun primerne porabe in ocene stroškov. Pojavi se nov pojem povprečnina, ki definira primeren obseg sredstev za financiranje obveznih nalog občin na prebivalca v državi (Predlog Zakona o financiranju občin, 2006, 16. člen). V bistvu bo to povprečna vrednost stroškov izvajanja predpisanih

nalog občin za obdobje štirih let, korigirana za inflacijska gibanja. Povprečnina bo osnova za izračun primerne porabe posamezne občine.

Ker je za zajemanje podatkov o stroških za tekoče financiranje nalog občin potreben določen čas, je predlagano prehodno obdobje, v katerem bo postopno uveljavljena določba o ugotovitvi in uskladitvi povprečnine. V izračunu povprečnine bodo namreč po novem zakonu zajeti odhodki občinskih proračunov za financiranje nalog občin, ki jih ob uveljavitvi zakona še ne bo mogoče zajemati. Naloga bodo določene z uredbo vlade, sprejeto po uveljavitvi zakona. Prvi podatki po programski razvrstitvi odhodkov občinskih proračunov pa se pričakujejo šele za leto 2007. Zato povprečnina prehodno vsebuje oceno odhodkov po funkcionalni razvrstitvi, po kateri ni mogoče izločiti financiranja samostojnih nalog občin. Predlagano je prehodno obdobje v skupnem trajanju petih let, od tega dve leti (2007 in 2008), v katerih bo bila povprečnina določena s prehodno določbo v absolutnem znesku. V naslednjih treh letih pa bodo podlaga za ugotovitev povprečnine že podatki, pridobljeni v skladu z uredbo in metodologijo za izračun povprečnine. Predpisano petletno obdobje za ugotovitev povprečnine bo na tej podlagi mogoče doseči šele leta 2012.

Enačba za izračun primerne porabe:

$$PPi = (0,61 + 0,13*Ci + 0,06*Pi + 0,16*Mi + 0,04*Si)*P*Oi$$

Pri tem je:

PPi – primerna poraba občine,

Ci – razmerje med dolžino lokalnih cest in javnih poti na prebivalca v posamezni občini in dolžino lokalnih cest in javnih poti na prebivalca v celotni državi,

Pi – razmerje med površino posamezne občine na prebivalca in površino celotne države na prebivalca,

Mi – razmerje med deležem prebivalcev občine, mlajših od 15 let, v celotnem prebivalstvu občine in povprečjem teh deležev v državi na dan 1. januarja leta, v katerem se ugotavlja primerna poraba občine,

Si – razmerje med deležem prebivalcev, starejših od 65 let, v celotnem prebivalstvu občine in povprečjem teh deležev v državi na dan 1. januarja leta, v katerem se ugotavlja primerna poraba občine,

P – povprečnina,

Oi – število prebivalcev v občini.

Ta formula se od izračuna v prejšnjem zakonu razlikuje v višini posameznih koeficientov, ki določajo vpliv posameznega parametra (dolžine lokalnih cest, deleža starega oziroma mladega prebivalstva in površine) na celotno vrednost primerne porabe posamezne občine. Višina ponderjev, ki v tej formuli določajo težo posameznega dejavnika, je precej razburila opozicijske poslance na prvi obravnavi predloga zakona v državnem zboru. Po njihovem mnenju se prevelik poudarek daje površini občine, pri tem se naslanjajo tudi na raziskave

Inštituta na Pravni fakulteti. Enako nasprotujejo povečanju ponderja pri cestah, ki naj bi imele enak vpliv na končno primerno porabo. Istočasno so tudi predlagali podrobnejšo delitev ponderjev pri deležih mladega in starejšega prebivalstva, saj oskrba teh dveh skupin zelo variira med posameznimi občinami. Kot primer so navedli dejstvo, da leta 2004 še 17 občin ni imelo lastnega vrtca in tako tudi ni imelo materialnih stroškov s tega naslova. Sredstva so tako lahko razporedili kam drugam (Dobesedni zapis nadaljevanja 21. redne seje Državnega zbora, 2006). Vendar to popolnoma ne drži, saj mora vsaka občina plačevati vrtčevsko oskrbo za svoje občane, ne glede na to, v kateri vrtec so vpisani. Določeni prihranki pa se tu vseeno pojavljajo.

Kot sem že omenila, za določanje obsega stroškovnega dela bilance občin zakon definira povprečnino, na prihodkovni strani se kot merilo pojavlja glavarina. To je delež državnih davkov na prebivalca. Pod državne davke uvrščamo davke, ki so v skladu z zakonom prihodek državnega proračuna, kot sta dohodnina ali davek na dodano vrednost. Vsaki občini pripada prihodek iz naslova glavarine, ki je rezultat produkta s številom prebivalcev posamezne občine, korigiran z indeksom raznolikosti občine (Predlog zakona o financiranju občin, 2006, 14. člen).

Enačba za izračun glavarine:

$$Gl = SPP/O$$

Pri tem je:

Gl - glavarina na prebivalca v državi za posamezno proračunsko leto,

SPP - skupna primerna poraba občin za posamezno proračunsko leto,

O - število prebivalcev v državi.

Prihodek občine iz glavarine izračuna ministrstvo, pristojno za finance, za posamezno proračunsko leto po enačbi:

$$Gli = Oi * Gl * (0,3 + 0,7 * Iro)$$

Pri tem je:

Gli - prihodek občine iz naslova glavarine za proračunsko leto, za katero je ugotovljena primerna poraba občine,

Oi - število prebivalcev v občini,

Gl - glavarina na prebivalca v državi za proračunsko leto, za katero je ugotovljena primerna poraba občine,

Iro - indeks raznolikosti občine, izračunan po enačbi: $Iro = PPI / (Oi * Gl)$.

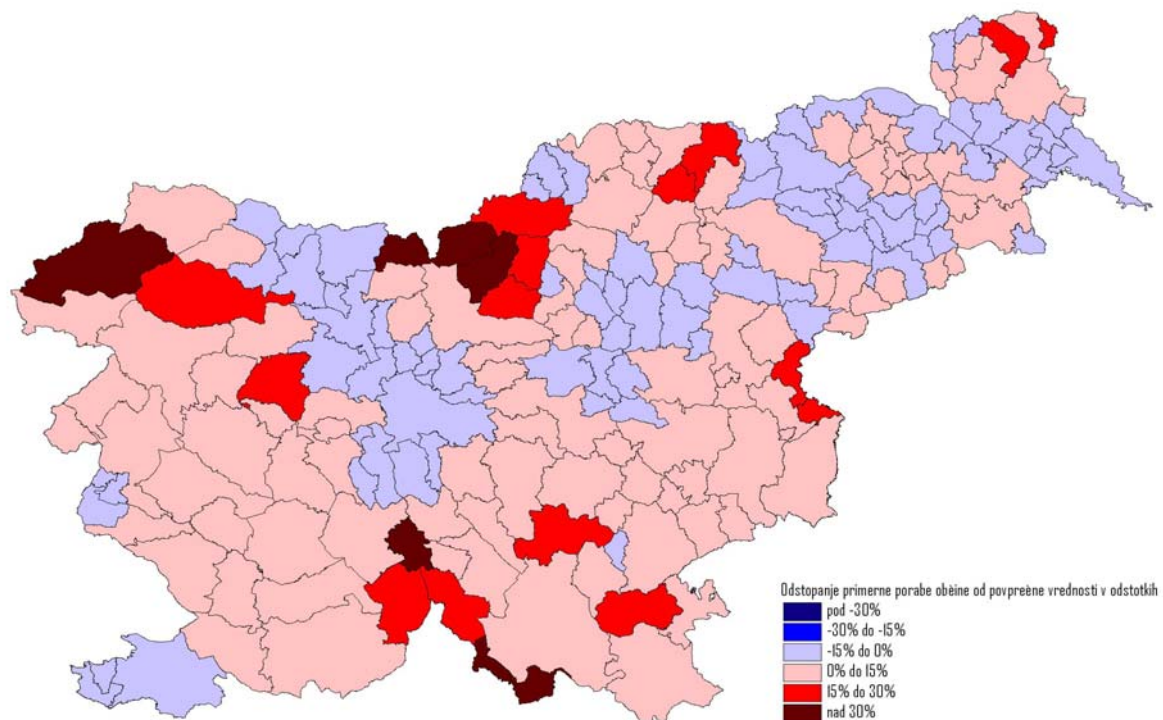
Če je izračunani znesek prihodka občine iz glavarine za več kot 15 odstotkov višji od izračunane primerne porabe občine, se presežek nad 15 odstotkov zmanjša za 50 odstotkov (Predlog zakona o financiranju občin, 2006, 18. člen).

Tako kot za povprečnino tudi za način izračunavanja glavarine velja prehodno obdobje. Zakon določa, da se v prehodnem petletnem obdobju (2007 – 2011) glavarina izračuna tako, da se od skupne primerne porabe občin s prehodno določbo za vsako leto prehodnega obdobja odšteje določen odstotek prihodkov od nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča in prihodkov občin iz lastnih davčnih virov, kot so: davek na dediščine in darila, davek na promet nepremičnin, davek na dobitke od klasičnih iger na srečo in upravne takse (Predlog zakona o financiranju občin, 2006, 35. člen). Finančna izravnava je definirana v 19. členu in pomeni razliko med primerno porabo in prihodki iz glavarine.

Kot je razvidno iz postopka izračuna, je bistvena razlika med sedanjim in novim zakonom v oceni stroškovne strani financiranja. Primerna poraba je sedaj ocenjena na podlagi daljšega obdobja (štirih let, tako da zajame en cel volilni cikel). Upoštevana so tudi inflacijska gibanja. Gre za točne izračune stroškov, ne za ocene, na katerih temelji dosedanji izračun.

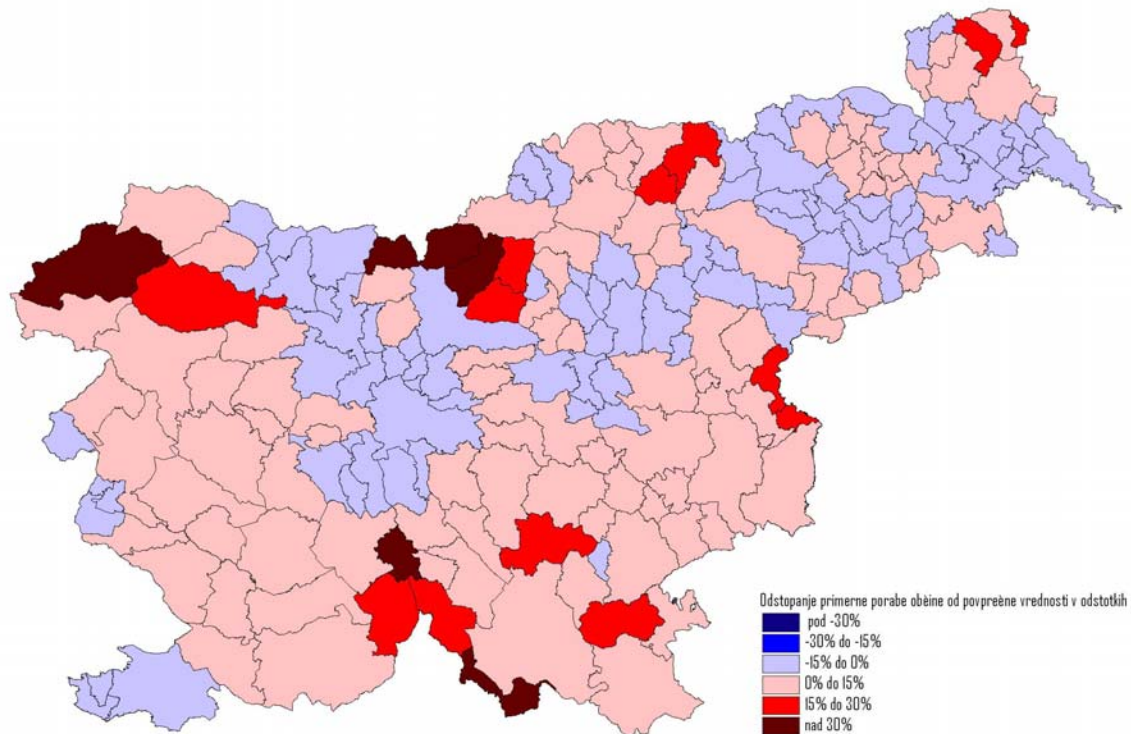
Ob preučevanju predloga Zakona o financiranju občin me je zanimalo, kakšne spremembe bodo vnesene v sam dejanski obseg primerne porabe posamezne občine. Skupnost občin Slovenije je ob preučevanju predloga zakona podala okvirni izračun primerne porabe in finančne izravnave posameznih občin za leto 2007. Za primerjavo je dodan tudi izračun, ki je nastal na osnovi sedaj veljavnega zakona. V programu Arc View sem v naslednjih dveh grafih ponazorila razlike porazdelitev finančne izravnave (Priloga 3).

Slika 5a: Porazdelitev finančne izravnave občin po sedaj veljavnem Zakonu o financiranju občin (ZFO-UPB1)

Vir: Učinki na izračun pripadajočih sredstev finančne izravnave - leto 2007 po posameznih občinah in za vse občine v RS skladno z ZFO in davčno reformo, 2006.

Slika 5b: Porazdelitev finančne izravnave občin na podlagi novega Zakona o financiranju občin (ZFO-1)

Vir: Učinki na izračun pripadajočih sredstev finančne izravnave - leto 2007 po posameznih občinah in za vse občine v RS skladno z ZFO in davčno reformo, 2006.

Občine sem razdelila v 6 razredov glede na povprečno vrednost ocenjene finančne izravnave na prebivalca (povprečje sem izbrala, ker sem s tem želela izničiti vpliv velikosti posamezne občine na obseg finančne izravnave), ki naj bi po sedaj veljavnem zakonu znašala 112.185,65 SIT. Nov zakon povprečne vrednosti finančne izravnave za leto 2007 skoraj ne spremeni, saj le ta znaša 111.889,53 SIT.

Kot je razvidno, zakon ne prinaša bistvenih premikov v sami porazdelitvi finančne izravnave med občinami. Hkrati pa tudi opaziti niti, da bi bila odpravljena nesorazmernost porazdelitve med občinami. S to analizo sem želela opozoriti na dejstvo, da sam sistem razdeljevanja sredstev, ki so namenjena za financiranje občin, ni v svojem jedru doživel bistvenih sprememb. Je pa sicer delno zmanjšal odstopanja od povprečne vrednosti primerne porabe na prebivalca.

7.2 Zadolževanje

10. člen sprejetega zakona definira zadolževanje kot obliko financiranja obveznih nalog občin. Splošne omejitve, ki so veljale v prejšnjem zakonu, ostajajo nespremenjene. Predlog zakona definira obseg zadolževanja za posamezne investicije, kot so investicije na področju

osnovnega šolstva, stanovanjske gradnje, oskrbe z vodo in javne infrastrukture za ravnanje z odpadno vodo ter investicij, ki so sofinancirane iz sredstev skladov Evropske unije. Za slednje ni omejitve skupnega obsega zadolžitve. Zadolževanje je še vedno omejeno s skupno višino sredstev za odplačevanje glavnice in obresti, ki je 3 odstotke realiziranih prihodkov iz bilance prihodkov in odhodkov proračuna. V bolj podrobno obravnavo se zakon ne spušča, saj bo ta tema obravnavana v novem zakonu o javnih financah, ki je še v pripravi (Predlog zakona o financiranju občin, 2006, 10. člen).

7.3 Sofinanciranje investicij

V veljavnem zakonu je v 26. členu predstavljena možnost pridobitve dodatnih sredstev s strani države za posamezne razvojno naravnane projekte. Glede na delež dejansko realizirane dohodnine je postavljena lestvica, ki določa delež sofinanciranja s strani države. V novem Zakonu o financiranju občin (ZFO-1) je tovrstnim projektom sedaj namenjenih veliko več sredstev, kar 6 odstotkov skupne primerne porabe. Določen je postopek pridobivanja sredstev, katerega osnova naj bi bil petletni razvojni načrt. Zakon izbor projektov prepušča ministru, odgovornemu za lokalno samoupravo, ki določi obseg sofinanciranja posamezne investicije v skladu s stopnjo razvitosti občine, tako imenovanim indeksom razvojne ogroženosti. V zakonu so tudi definirani kriteriji, ki določajo vrednost indeksa. V sedanjem zakonu država lahko sofinancira 70 odstotkov investicije, sedaj se je ta meja premaknila na popolno financiranje investicij (z izvzemom davka na dodano vrednost).

Poslanec Vili Trofenik je v obravnavi predloga podal kritiko o merilu za sofinanciranje investicij. Po njegovem mnenju je indeks razvojne ogroženosti neprimeren. Poslanec trdi, da na podlagi kazalnikov, ki predstavljajo ta indeks, ne moremo objektivno oceniti primernosti za sofinanciranje določene investicije. Novemu zakonu očita, da občinam ne bo treba skrbeti za financiranje lastnih investicij, saj bodo do sredstev prišla tako ali drugače. Podani kriteriji se mu zdijo napačni, ker po njegovem mnenju indeks razvojne ogroženosti ne more biti korektno merilo za sofinanciranje investicij. Občina naj bi potrebovala subvencije ali sofinanciranje investicij izključno zato, ker sama ne zmore finančno izpeljati zastavljenega projekta (Dobesedni zapis nadaljevanja 21. redne seje Državnega zbora, 2006). Kot je razvidno poslanec opozicije s kriteriji ni zadovoljen. Hkrati je bila postavljena tudi trditev, da tovrstna možnost sofinanciranja nudi občinam le še dodatno potuho in možnost izogibanja prizadevanjem po samofinanciranju delovanja.

Na splošno bi lahko zatrдили, da so poslanci zakon ocenili kot destimulativen za občine. Še vedno občine, ki se samofinancirajo, po nekaterih ocenah bodo to samo 4, ne prejmejo za to nobene nagrade. Nasprotno, pride do prerazporejanja njihovih sredstev k drugim občinam. Te zaključke je možno izpeljati iz tretjega odstavka 14. člena novega zakona.

7.4 Odzivi na novi Zakon o financiranju občin

Na predlog zakona, preden je bil obravnavan in sprejet v državnem zboru, sta se že odzvali dve organizaciji, ki zastopata občine. Združenje občin, ki zastopa 69 članic, meni, da je načeloma predlog zakona dober in da je začrtana prava pot. Kot kritiko pa navedejo, da predlog ne omogoča lastne kreacije davčne politike. Med občinami, ki niso samozadostne in tistimi, ki se samofinancirajo, pa obstaja velika razlika oziroma celo diskriminacija (Na seji predsedstva o zakonu o financiranju občin, 2006, str. 1). Večjo težo ima mnenje Skupnosti občin Slovenije, ki je predstavnica kar 135 občin. V svojem časopisu Tedenske novice so podali mnenje o novem predlogu zakona. Nezačuden je predvsem z dvema prehodnima določbama, ki zadevata delovanje javnih zavodov na področju kulture in sofinanciranje pravic družinskega pomočnika. Skrbi jih predvsem nadaljevanje neurejenosti področja delovanja in financiranja kulturnih javnih zavodov, ki se bodo tudi v prihodnosti napajali direktno iz državnega proračuna. V enakem položaju se nahaja tudi financiranje pravic družinskega pomočnika, ki je v pristojnosti Ministrstva za delo, družino in socialne zadeve RS (Purič, 2006, str. 28).

SKLEP

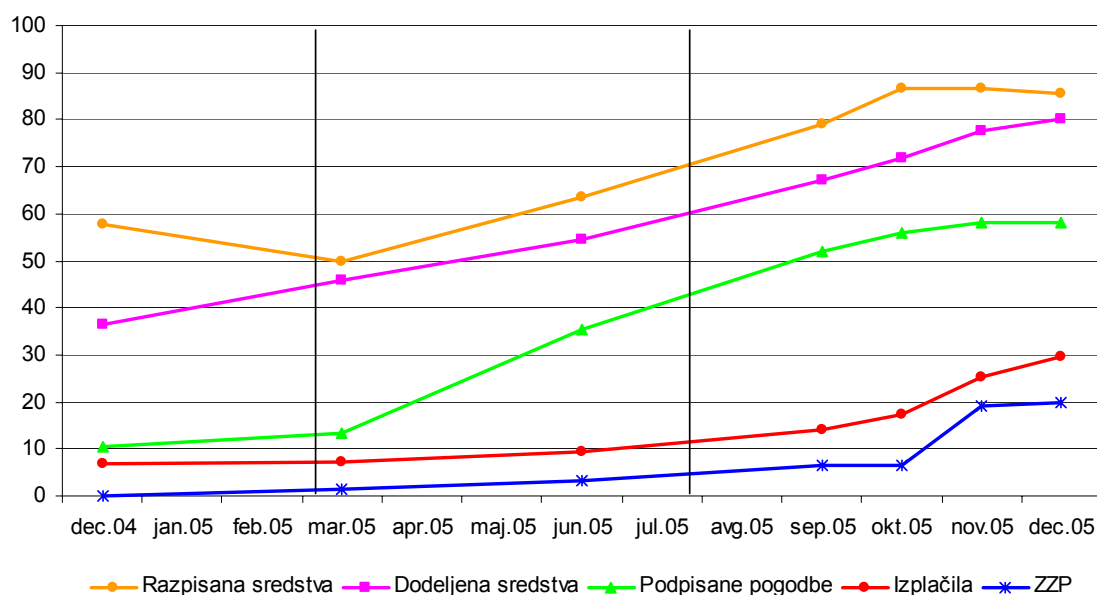
Življenje na zemlji se je začelo s preprostimi enoceličnimi bitji, ki so se skozi evolucijo razvila v zapletene in vedno popolnejše organizme. Danes ima posameznik sposobnost, moč in znanje, da z eno potezo preusmeri celoten svet, ne samo svojo ožjo okolico. Tukaj lahko vzporednico potegnemo tudi z razvojem lokalne samouprave. Od prvih samo teritorialno omejenih skupnosti se je skozi čas razvil zapleten sistem delovanja občin, katerih pomen in vpliv je temu primerno naraščal.

V diplomski nalogi sem poskušala izpostaviti značilnosti, ki so pomembneje vplivale na razvoj slovenske lokalne samouprave in zakonodajne podlage, ki jo določa. Na splošno tudi v širšem merilu najdemo določene skupine držav, ki jih povezujejo podobne značilnosti organiziranja sistema nižjih ravni države. V Evropi srečujemo tri glavne tipe državne strukture: francoski, nemški in britanski model. Čeprav so med posameznimi modeli velika odstopanja glede položaja lokalne samouprave v državi in načina organizacije, se vedno bolj pojavljajo tendence poenotenja sistema. Tukaj lahko velike zasluge pripišemo ravno Evropski listini za lokalno samoupravo, ki sedaj igra vlogo vodnika. S postavitvijo nekaterih splošnih direktiv sedaj usmerja nadaljnji razvoj. Naslednji faktor, ki po mojem mnenju bistveno prispeva h konsolidaciji sistemov, so tudi razne oblike finančne podpore in možnosti sofinanciranja določenih projektov s strani Evropske unije, s čimer le ta oblikuje pogoje in tako delno začrta meje projekta že v razpisni dokumentaciji. Države v želji uspešne prijave

poskušajo izpolniti pogoje in to posledično vodi v poenotenje načina delovanja lokalne samouprave med evropskimi državami.

Tudi Slovenija je v zadnjih letih poskušala povečati izkoristek sredstev, ki bi jih lahko črpala iz raznih skladov Evropske unije (Kohezijski, Strukturni, ...). Iz spodnjega grafa je razvidno, da se obseg črpanih sredstev povečuje v zadnjem letu, čeprav smo po učinkovitosti črpanja v primerjavi z ostalimi članicami še vedno na repu skupine.

Slika 6: Gibanja deleža realizacije v vseh razpoložljivih sredstvih programskega obdobja

Opomba: Navpičnici nakazujeta termine sprejema ukrepov na Vladi RS, t.j. 3.3.2005 in 28.7.2005.

Vir: Vlada RS, 2006, str. 113

Učinkovitejše izkoriščanje možnosti pridobivanja sredstev, ki jih Evropska unija nudi Sloveniji, bo najbolj opazno ravno na lokalni ravni. Investicije, predvsem večjega obsega, so namreč takoj razvidne v okolju manjše občine. Enako bi veliko dosegli že samo z večjim izkoriščanjem virov, ki jih občini ponuja sedanji zakon o financiranju občin.

V tem času je bil 17. 11. 2006 v Državnem parlamentu sprejet nov zakon, ki ima prenovljeno predvsem prihodkovno stran financiranja. Predstavljeni so bili že prvi izračuni posledic spremembe zakona, ki pa na začudenje niso povzročili previsokih valov v javnosti. Razlog se verjetno skriva v lokalnih volitvah, ki bodo zopet malo prevettrile občinske uprave in ostale organe. Nato lahko v naslednjem štiriletnem obdobju pričakujemo nadaljevanje zastavljenih ciljev ob začetku reforme lokalne samouprave. V prihodnosti nas na tem področju čakajo novi izzivi.

LITERATURA

1. Bole Velimir, Oplotnik Žan: Fiskalni decentralizem in struktura občin. Gospodarska gibanja, Ljubljana, 2002, št. 341, str. 25 – 41.
2. Bole Velimir: Zadolževanje enot nižje ravni države. Gospodarska gibanja, Ljubljana, 2005, št. 369, str. 23 – 37.
3. Božič Majda Dora, Klemenc Janez: Nov model za financiranje občin v Republiki Sloveniji. Lex localis, Maribor, 2006, 2, str. 31- 49.
4. Brezovnik Boštjan, Oplotnik Žan: Fiskalna decentralizacija v Sloveniji. Lex localis, Maribor, 2003, str. 41 – 137.
5. Debeljak Boštjan: Primerjava proračunov občine Sodražica in občine Velike Lašče. Diplomsko delo. Ljubljana : Ekonomska fakulteta, 2004. 46 str.
6. Grafenauer Božo: Lokalna samouprava, Teritorialno – organizacijske strukture. Maribor : Univerza v Mariboru, Pravna fakulteta Maribor, 2000. 36 str.
7. Horvat Mitja: Upravnoppravna zadeva in lokalna samouprava. Javna uprava, Ljubljana, 2004, 3, str. 479 – 500.
8. Milunovič Vesna: Premoženje in učinkovito financiranje občin: Vodnik po lokalni samoupravi. Ljubljana : Inštitut za lokalno samoupravo pri Visoki upravni šoli, 2001. 136 str.
9. Močnik Blaž: Župani severnoprimorskih občin za pravičnejše financiranje. Delo, Ljubljana, 8. 3. 2006.
10. Odlok o proračunu občine Kranjska gora za leto 2006. Kranjska Gora : Uradni vestnik Gorenjske, 19. 12. 2005.
11. Odlok o turistični taksi v Občini Kranjska Gora. Kranjska Gora : Uradni vestnik Gorenjske, 20. 12. 2004.
12. Oplotnik Žan: Alternativni viri financiranja občin. Lex localis, Maribor, 2003, str. 31 – 49.
13. Oplotnik Žan: Fiskalna decentralizacija in model financiranja lokalnih skupnosti v Sloveniji. Lex localis, Maribor, 2003, str. 1 – 21.
14. Oplotnik Žan, Brezovnik Boštjan: Financing local government in Slovenia. Post – communist economies. Basingstoke : Carfax publishing, 2004. str. 483 – 496.
15. Oplotnik Žan, Križanič France: Model financiranja občin in bodočih pokrajin v RS oris in analiza stanja ter predlogi sprememb zakon o financiranju občin. Ljubljana : Ekonomski inštitut Pravne fakultete, 2002. 75 str.
16. Podpeskar Marjeta: Strukturna politika EU in usposobljenost lokalnih skupnosti za koriščenje sredstev strukturnih skladov. Magistrsko delo. Ljubljana : Ekonomska fakulteta, 2004. 79 str.
17. Purič Jasmina: Spremembe na področju financiranja občin. Maribor : Skupnost občin Slovenije, 2006. 28 str.
18. Stanovnik Tine: Javne finance. Ljubljana : Ekonomska fakulteta, 2002. 235 str.
19. Stanovnik Tine et al.: Slovenia. Subnational data requirements for fiscal decentralization. Washington, D.C. : The World Bank Institute, 2003. str. 111 – 133.

20. Šibila Gorazd: Primerna poraba kot podlaga finančne izravnave kot podlaga pri financiranju občin. Diplomsko delo. Ljubljana : Ekonomska fakulteta, 2001. 35 str.
21. Šmidovnik Janez: Lokalna samouprava. Ljubljana : Cankarjeva založba, 1995. 274 str.
22. Turk Uroš: Primerjalna analiza financiranja lokalne samouprave Slovenije in nekaterih evropskih držav. Diplomsko delo. Ljubljana : Ekonomska fakulteta, 2004. 36 str.
23. Verbič Dušan: Značilni mejniki razvoja lokalne samouprave v Republiki Sloveniji (1993 – 2003). Lex localis, Maribor, 2004, str. 13 – 51.
24. Vesel Aleksandra: Financiranje občin. Diplomsko delo. Ljubljana : Ekonomska fakulteta, 2005. 37 str.
25. Vlaj Stane: Lokalna samouprava. Ljubljana : Fakulteta za družbene vede, 1998. 455 str.
26. Žagar Katarina. Lokalna samouprava. Organizacija in funkcija, Ljubljana : Upravna akademija, 2006. 65 str.

VIRI

1. Bilance proračunov občin. Ljubljana : Ministrstvo za finance.
[URL: http://www.gov.si/mf/slov/fin_loksk/bilance.htm], 2006.
2. Bilance javnega financiranja. Ljubljana : Bilten javnih financ.
[URL: http://www.gov.si/mf/slov/tekgib/bilten/bilten_april_2006.pdf], 8(2006), 4, str. 6 – 8.
3. Bruto domači proizvod, temeljni agregati nacionalnih računov in zaposlenost. Ljubljana : Statistični urad Republike Slovenije.
[URL: http://www.stat.si/doc/vsebina/03/BDP_1995-2004_temagr_SLO_20060111.xls], 2006.
4. Decentralization and local government performance, What is the mechanism? Technical consultation on decentralization. Rim : FAO.
[URL: <http://www.fao.org/docrep/006/ad697e/ad697e05.htm#fn9>], 1997.
5. Dobesedni zapis nadaljevanja 21. redne seje Državnega zbora. Prva obravnava predloga ZFO-1. Ljubljana : Državni zbor RS.
[URL: <http://www.dz-rs.si/index.php?id=97&cs=1&st=m&showdoc=1&unid=SZA|088CFCC027347C31C1257227003FC030>], 3. 11. 2006.
6. Dobesedni zapis 23. izredne seje Državnega zbora. Druga obravnava predloga ZFO-1. Ljubljana : Državni zbor RS.
[URL: <http://www.dz-rs.si/index.php?id=97&cs=1&st=m&showdoc=1&unid=MDZ|33173AE68989E291C1257228003499FB>], 16. 11. 2006.
7. Dobesedni zapis nadaljevanja 23. izredne seje Državnega zbora. Tretja obravnava predloga ZFO-1. Ljubljana : Državni zbor RS.

- [URL: <http://www.dz-rs.si/index.php?id=97&cs=1&st=m&showdoc=1&unid=MDZ|15E357502ED68040C1257229003396AB>], 17. 11. 2006.
8. Dohodnina na prebivalca po občinah v obdobju od 2000 do 2005, Ljubljana : Fakulteta za upravo.
[URL: <http://www.fu.uni-lj.si/sib/vrsta%20dohodnina/vrsta%20-%20dohodnina.htm>], 2006.
 9. Evropska listina za lokalno samoupravo. Informacijsko dokumentacijski center Sveta Evrope.
[URL: http://www.coe.si/sl/dokumenti_in_publicacije/konvencije/122/], 19.10.1996.
 10. European Charter of Local Self-Government. Council of Europe.
[URL: <http://conventions.coe.int/Treaty/EN/Reports/HTML/122.htm>], 25.6.2006.
 11. Izračun primerne porabe občin in zneskov finančne izravnave za leto 2006. Ljubljana : Ministrstvo za finance RS.
[URL: http://www.sigov.si/mf/slov/fin_loksk/izracuni/IZRPP2006.pdf], december 2005.
 12. Izračun primerne porabe občin in zneskov finančne izravnave za leto 2005. Ljubljana : Ministrstvo za finance RS.
[URL: http://www.sigov.si/mf/slov/fin_loksk/izracuni/IZRPP2005.pdf], september 2004.
 13. Izračun dopoljenih zneskov finančne izravnave občin za leto 2004. Ljubljana : Ministrstvo za finance RS.
[URL: http://www.gov.si/mf/slov/fin_loksk/izracuni/IZRPP2004-30-9-OBCINE.pdf], november 2004.
 14. Izračuni primerne porabe občin in zneskov finančne izravnave za leto 2004, Ljubljana : Ministrstvo za finance.
[URL: http://www.gov.si/mf/slov/fin_loksk/izracuni/izracuni_04.htm], 2003.
 15. Letno poročilo 2005 o izvajanju enotnega programskega dokumenta republike Slovenije za programsko obdobje 2004-2006. Ljubljana : Vlada RS.
[URL: http://www.gov.si/euskladi/skladi/1raz_6.html#letno_p], junij 2006.
 16. Na seji predsedstva o zakonu o financiranju občin. Ljubljana : Združenje občin Slovenije.
[URL: <http://www.zdruzenjeobcin.si/novice/print.asp?Ident=1063>], 05. 09. 2006.
 17. Ponovni izračun primerne porabe občin in zneskov finančne izravnave za leto 2005. Ljubljana : Vlada Republike Slovenije.
[URL: http://www.sigov.si/mf/slov/fin_loksk/izracuni/IZRPP2005-ponovni.pdf], september 2005.
 18. Poročilo o prihodkih in odhodkih, računu finančnih terjatev in naložb ter računu financiranja. Ljubljana : Ministrstvo za finance.
[URL: http://www.gov.si/mf/slov/fin_loksk/obrazec_P_P1/P-2005-vsi-KONCNI.xls], 2005.
 19. Poročilo o primanjkljaju in dolgu države. Ljubljana : Ministrstvo za finance in Statistični urad Republike Slovenije.
[URL: http://www.gov.si/mf/slov/tekgib/por_prim_dolg_april_2006.pdf], april 2006.

20. Predlog zakona o financiranju občin. Ljubljana : Državni zbor.
[URL: <http://www.dzrs.si/index.php?id=101&vt=40&sm=k&q=zakon+o+financiranju+ob%C4%8Din&mandate=-1&unid=PZ|2E7A3E9A5E37ABC4C12571F80046EF1B>], 29. 9. 2006.
21. Proizvodnja. Krško : Nuklearna elektrarna Krško,
[URL: http://www.nek.si/sl/o_nek/proizvodnja/], 2006.
22. Proračunski priročnik za pripravo proračunov občin 2006. Ljubljana : Ministrstvo za finance.
[URL: http://www.sigov.si/mf/slov/fin_loksk/proracun_06/pror-prir-obcine-06.pdf], marec 2006.
23. Učinki na izračun pripadajočih sredstev finančne izravnave - leto 2007 po posameznih občinah in za vse občine v RS skladno z ZFO in davčno reformo. Maribor : Skupnost občin Slovenije.
[URL: http://www.skupnostobcin.si/Aktualno/pdf/IZRACUN_112.500_DAVCNA_REFORMA.xls], 2006.
24. Število prebivalcev po občinah. Statistični urad Republike Slovenije.
[URL: <http://www.stat.si/pxweb/Dialog/Saveshow.asp>], 31. 12. 2005.
25. Vljaj Stane: Samouprava v Sloveniji centralizem ali decentralizacija. Ljubljana : International institut for Middle East and Balcan studies.
[URL: <http://www.ifimes.org/default.cfm?Jezik=si&Kat=09&ID=62>], 2005.
26. Zadolževanje na prebivalca po občinah v obdobju od 2000 do 2005. Ljubljana : Fakulteta za upravo.
[URL: <http://www.fu.uni-lj.si/sib/zadolzevanje/zadol.htm>], 2006.
27. Zakon o financiranju občin, (Uradni list RS, št. 32/06).
28. Zakon o lokalni samoupravi (Uradni list RS. Št. 100/05).
29. Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o ustanovitvi občin ter o določitvi njihovih območij (Uradni list RS, št. 61/06).
[URL: <http://www.uradni-list.si/1/ulonline.jsp?urlid=200661&dhid=83074>]
30. Zemljevid občin Slovenije 2006. Ljubljana : Geodetska uprava Republike Slovenije.
[URL: http://www.gu.gov.si/si/delovnapodrocja_gu/podatki_gu/brezplani_podatki/brezplani_podatki_obine/], 3. 10. 2006.

PRILOGE

Priloga 1: ZADOLŽEVANJE OBČIN V OBDOBJU 2000-2004

Priloga 1: Zadolževanje občin v obdobju 2000 - 2004

ZADOLŽEVANJE OBČIN V OBDOBJU 2000-2004 (v 1000 SIT)							
Zap.št.	Občina	2000	2001	2002	2003	2004	Skupaj 2000-2004
1.	AJDOVŠČINA	0	0	0	-	-	-
2.	BELTINCI	0	0	0	-	-	-
3.	BENEDIKT	7.139	38.315	9.234	-	34.626	89.314
4.	BISTRICA OB SOTLI	980	1.307	12.861	-	-	15.148
5.	BLLED	0	0	0	-	24.042	24.042
6.	BLOKE	0	0	0	-	-	-
7.	BOHINJ	0	0	4.750	-	-	4.750
8.	BOROVNICA	0	0	0	-	-	-
9.	BOVEC	0	0	0	-	-	-
10.	BRASLOVČE	0	0	0	-	-	-
11.	BRDA	2.449	4.377	4.154	6.924	-	17.905
12.	BREZOVICA	0	0	0	-	-	-
13.	BREŽICE	0	0	0	1.620	-	1.620
14.	CANKOVA	0	0	9.704	5.548	20.829	36.080
15.	MESTNA OBČINA CELJE	70	0	3.066	4.905	6.745	14.786
16.	CERKLJE NA GORENJSKEM	0	0	0	-	-	-
17.	CERKNICA	4.854	10.038	0	8.822	13.196	36.910
18.	CERKNO	0	0	0	-	5.161	5.161
19.	CERKVENJAK	0	17.698	12.696	-	-	30.394
20.	ČRENŠOVCI	0	0	0	-	-	-
21.	ČRNA NA KOROŠKEM	5.495	3.238	5.683	16.238	4.060	34.714
22.	ČRNOMELJ	2.069	6.642	5.075	5.075	-	18.862
23.	DESTRNIK	17.288	7.683	0	-	6.367	31.338
24.	DIVAČA	0	0	0	-	-	-
25.	DOBJE	700	747	0	-	-	1.447
26.	DOBREPOLJE	0	38	0	-	-	38
27.	DOBRNA	7.389	378	0	-	-	7.767
28.	DOBROVA - POLHOV GRADEC	0	0	0	-	-	-
29.	DOBROVNIK	0	0	27.188	43.605	12.100	82.893
30.	DOL PRI LJUBLJANI	0	0	0	-	-	-
31.	DOLENJSKE TOPLICE	0	0	0	-	-	-
32.	DOMŽALE	1.668	2.109	0	-	-	3.777
33.	DORNAVA	0	0	0	-	-	-
34.	DRAVOGRAD	3.655	0	0	-	-	3.655
35.	DUPLEK	0	4.433	0	-	12.163	16.596
36.	GORENJA VAS - POLJANE	0	0	0	-	12.963	12.963
37.	GORIŠNICA	0	0	0	-	-	-
38.	GORNJA RADGONA	0	1.534	7.198	-	-	8.732
39.	GORNJI GRAD	0	0	0	-	-	-
40.	GORNJI PETROVCI	208	0	0	-	104.621	104.829
41.	GRAD	0	0	13.822	-	51.681	65.502
42.	GROSUPLJE	7.956	0	0	2.932	-	10.888
43.	HAJDINA	0	0	0	-	-	-

ZADOLŽEVANJE OBČIN V OBDOBJU 2000-2004 (v 1000 SIT)

Zap.št.	Občina	2000	2001	2002	2003	2004	Skupaj 2000-2004
44.	HOČE - SLIVNICA	469	0	0	-	11.164	11.633
45.	HODOŠ	0	0	103.681	-	-	103.681
46.	HORJUL	0	0	0	-	-	-
47.	HRASTNIK	1.598	0	0	-	-	1.598
48.	HRPELJE - KOZINA	0	0	0	-	-	-
49.	IDRIJA	0	0	0	-	17.113	17.113
50.	IG	0	0	0	-	-	-
51.	ILIRSKA BISTRICA	0	0	0	-	-	-
52.	IVANČNA GORICA	0	0	0	-	-	-
53.	IZOLA	0	0	2.009	-	-	2.009
54.	JESENICE	0	0	0	-	-	-
55.	JEZERSKO	0	0	0	-	-	-
56.	JURŠINCI	0	0	0	-	-	-
57.	KAMNIK	0	0	0	-	-	-
58.	KANAL	0	0	0	-	-	-
59.	KIDRIČEVO	0	0	0	-	15.885	15.885
60.	KOBARID	3.264	6.963	10.645	15.364	24.989	61.225
61.	KOBILJE	0	7.728	39.998	4.057	4.057	55.840
62.	KOČEVJE	2.684	3.579	7.586	13.071	615	27.534
63.	KOMEN	5.485	0	0	-	-	5.485
64.	KOMENDA	7.318	0	0	-	-	7.318
65.	MESTNA OBČINA KOPER	0	0	0	-	-	-
66.	KOSTEL	0	0	0	-	24.759	24.759
67.	KOZJE	0	0	0	-	-	-
68.	MESTNA OBČINA KRANJ	0	0	0	-	-	-
69.	KRANJSKA GORA	0	0	0	-	-	-
70.	KRIŽEVCI	0	0	5.588	-	-	5.588
71.	KRŠKO	2.877	6.474	13.418	8.398	1.062	32.231
72.	KUNGOTA	4.564	1.092	7.360	13.384	6.456	32.856
73.	KUZMA	0	0	0	-	-	-
74.	LAŠKO	0	0	9.876	3.002	-	12.878
75.	LENART	4.348	4.348	13.656	6.853	-	29.205
76.	LENDAVA	0	0	0	-	36.093	36.093
77.	LITIJA	2.252	1.577	5.546	-	-	9.376
78.	MESTNA OBČINA LJUBLJANA	0	0	14.416	7.474	7.474	29.364
79.	LJUBNO	0	0	0	-	-	-
80.	LJUTOMER	0	0	0	4.919	4.919	9.838
81.	LOGATEC	0	0	2.168	-	-	2.168
82.	LOŠKA DOLINA	0	0	5.049	-	-	5.049
83.	LOŠKI POTOK	0	0	0	14.606	13.048	27.653
84.	LOVRENC NA POHORJU	0	0	0	-	25.405	25.405
85.	LUČE	0	0	0	-	-	-
86.	LUKOVICA	0	0	0	-	-	-
87.	MAJŠPERK	0	0	0	-	12.980	12.980
88.	MESTNA OBČINA MARIBOR	0	0	0	5.964	4.517	10.481

ZADOLŽEVANJE OBČIN V OBDOBJU 2000-2004 (v 1000 SIT)

Zap.št.	Občina	2000	2001	2002	2003	2004	Skupaj 2000-2004
89.	MARKOVCI	0	0	0	-	-	-
90.	MEDVODE	0	0	0	-	9.761	9.761
91.	MENGEŠ	0	0	0	-	-	-
92.	METLIKA	6.069	0	8.396	-	5.598	20.063
93.	MEŽICA	0	0	0	763	-	763
94.	MIKLAVŽ NA DRAVSKEM POLJU	0	0	0	-	-	-
95.	MIREN - KOSTANJEVICA	0	0	0	-	-	-
96.	MIRNA PEČ	0	0	0	-	-	-
97.	MISLINJA	0	0	0	-	-	-
98.	MORAVČE	0	5.833	0	-	-	5.833
99.	MORAVSKE TOPLICE	9.689	0	7.243	-	38.438	55.370
100.	MOZIRJE	0	5.080	4.228	1.888	9.900	21.096
101.	MESTNA OBČINA MURSKA SOBOTA	4.206	6.887	0	-	21.677	32.769
102.	MUTA	0	0	0	-	-	-
103.	NAKLO	0	0	0	-	-	-
104.	NAZARJE	0	0	0	-	-	-
105.	MESTNA OBČINA NOVA GORICA	0	0	0	-	-	-
106.	MESTNA OBČINA NOVO MESTO	0	10.088	5.545	-	-	15.633
107.	ODRANCI	5.587	0	0	-	-	5.587
108.	OPLOTNICA	0	2.526	0	2.532	8.610	13.668
109.	ORMOŽ	0	15.769	15.522	3.838	2.258	37.387
110.	OSILNICA	0	0	0	-	-	-
111.	PESNICA	0	0	0	-	-	-
112.	PIRAN	0	0	0	-	5.711	5.711
113.	PIVKA	0	0	0	-	-	-
114.	PODČETRTEK	4.979	0	0	-	102	5.081
115.	PODLEHNIK	0	0	0	77.280	73.358	150.638
116.	PODVELKA	0	0	0	-	-	-
117.	POLZELA	0	0	3.088	-	6.841	9.929
118.	POSTOJNA	0	10.197	0	-	8.553	18.750
119.	PREBOLD	0	0	0	-	-	-
120.	PREDDVOR	0	0	10.987	-	-	10.987
121.	PREVALJE	0	3.965	5.012	-	-	8.977
122.	MESTNA OBČINA PTUJ	0	0	0	12.432	399	12.831
123.	PUCONCI	0	6.799	12.569	-	-	19.367
124.	RAČE - FRAM	0	0	0	-	-	-
125.	RADEČE	0	5.230	0	-	-	5.230
126.	RADENCI	2.797	0	1.631	-	-	4.428
127.	RADLJE OB DRAVI	4.789	0	0	-	-	4.789
128.	RADOVLJICA	0	0	6.122	-	12.680	18.802
129.	RAVNE NA KOROŠKEM	0	0	0	-	-	-
130.	RAZKRIŽJE	0	0	0	8.866	-	8.866
131.	RIBNICA	2.491	4.873	9.647	-	10.514	27.524

ZADOLŽEVANJE OBČIN V OBDOBJU 2000-2004 (v 1000 SIT)

Zap.št.	Občina	2000	2001	2002	2003	2004	Skupaj 2000-2004
132.	RIBNICA NA POHORJU	0	0	0	-	-	-
133.	ROGAŠKA SLATINA	0	0	2.328	-	-	2.328
134.	ROGAŠOVCI	0	8.056	0	-	-	8.056
135.	ROGATEC	0	0	5.237	7.519	2.162	14.919
136.	RUŠE	4.078	77	10.207	-	-	14.362
137.	SELNICA OB DRAVI	0	0	9.843	-	-	9.843
138.	SEMIČ	0	7.841	8.067	-	5.801	21.709
139.	SEVNICA	3.496	0	7.970	-	2.975	14.441
140.	SEŽANA	0	0	6.764	-	5.771	12.535
141.	MESTNA OBČINA SLOVENJ GRADEC	0	0	0	-	-	-
142.	SLOVENSKA BISTRICA	0	0	0	9.269	4.303	13.573
143.	SLOVENSKE KONJICE	512	0	0	-	-	512
144.	SODRAŽICA	0	0	0	-	-	-
145.	SOLČAVA	11.832	0	45.009	-	-	56.842
146.	STARŠE	0	0	0	-	-	-
147.	SVETA ANA	0	0	0	5.074	10.148	15.222
148.	SVETI ANDRAŽ V SLOVENSКИH GORICAH	0	0	0	-	-	-
149.	SVETI JURIJ	0	0	0	-	-	-
150.	ŠALOVCI	12.632	0	0	24.355	45.554	82.541
151.	ŠEMPETER - VRTOJBA	0	0	0	-	-	-
152.	ŠENČUR	0	0	0	-	-	-
153.	ŠENTILJ	0	0	2.396	-	-	2.396
154.	ŠENTJERNEJ	0	0	0	-	-	-
155.	ŠENTJUR	0	220	0	-	-	220
156.	ŠKOCJAN	0	0	0	-	-	-
157.	ŠKOFJA LOKA	0	0	0	-	-	-
158.	ŠKOFLJICA	0	0	0	-	-	-
159.	ŠMARJE PRI JELŠAH	0	0	6.773	-	-	6.773
160.	ŠMARTNO OB PAKI	0	0	0	-	15.960	15.960
161.	ŠMARTNO PRI LITIJI	0	0	0	-	5.806	5.806
162.	ŠOŠTANJ	611	14.109	8.680	-	-	23.400
163.	ŠTORE	13.296	23.295	40.082	50.891	44.357	171.922
164.	TABOR	0	0	21.003	17.699	14.847	53.550
165.	TIŠINA	0	0	20.405	20.405	20.405	61.214
166.	TOLMIN	0	2.872	0	-	-	2.872
167.	TRBOVLJE	943	85	0	-	-	1.028
168.	TREBNJE	0	0	0	2.665	2.612	5.277
169.	TRNOVSKA VAS	0	0	4.702	-	-	4.702
170.	TRZIN	0	0	0	-	-	-
171.	TRŽIČ	0	8.251	7.956	-	-	16.206
172.	TURNIŠČE	0	0	0	-	-	-
173.	MESTNA OBČINA VELENJE	1.320	0	2.425	1.886	4.776	10.407

ZADOLŽEVANJE OBČIN V OBDOBJU 2000-2004 (v 1000 SIT)							
Zap.št.	Občina	2000	2001	2002	2003	2004	Skupaj 2000-2004
174.	VELIKA POLANA	0	0	0	-	-	-
175.	VELIKE LAŠČE	0	0	4.002	-	-	4.002
176.	VERŽEJ	0	0	10.309	-	-	10.309
177.	VIDEM	0	0	0	11.595	-	11.595
178.	VIPAVA	0	0	0	-	-	-
179.	VITANJE	5.957	5.957	0	-	-	11.913
180.	VODICE	0	0	0	-	-	-
181.	VOJNIK	9.803	9.828	12.298	-	2.690	34.619
182.	VRANSKO	35.372	8.791	0	25.488	22.047	91.697
183.	VRHNIKA	9.238	3.859	1.685	842	1.452	17.076
184.	VUZENICA	12.596	0	7.025	-	-	19.621
185.	ZAGORJE OB SAVI	0	8.344	0	-	6.841	15.184
186.	ZAVRČ	3.444	0	0	-	9.870	13.313
187.	ZREČE	0	0	1.580	13.951	-	15.531
188.	ŽALEC	4.253	6.716	0	-	-	10.969
189.	ŽELEZNIKI	0	0	9.489	-	-	9.489
190.	ŽETALE	25.275	0	0	37.417	-	62.692
191.	ŽIRI	0	15.827	4.056	-	6.084	25.967
192.	ŽIROVNICA	0	0	0	-	-	-
193.	ŽUŽEMBERK	0	0	0	-	-	-

Vir: Zadolževanje na prebivalca po občinah v obdobju od 2000 do 2005, 2006.

**Priloga 2: OCENA VPLIVA ŠTEVILA PREBIVALCEV OBČINE NA
VIŠINO FINANČNE IZRAVNAVE**

Priloga 2a: Ocena vpliva števila prebivalcev občine na višino finančne izravnave

OCENA VPLIVA ŠTEVILA PREBIVALCEV OBČINE NA VIŠINO FINANČNE IZRAVNAVE (v 1000 SIT)							
Št. obč.	OBČINA	X=Štev.preb. (31.12.2004)	xi2	Y=Finančna izravnava 2005 (v 1000 sit)	yi2	yi*xi	y''
1.	AJDOVŠČINA	18.234,00	332.478.756,00	29.017,77	842.030.917,91	529.110.000,00	41.187,47
2.	BELTINCI	8.541,00	72.948.681,00	46.323,26	2.145.844.811,22	395.647.000,00	43.635,60
3.	BENEDIKT	2.181,00	4.756.761,00	73.270,52	5.368.568.824,25	159.803.000,00	45.241,92
4.	BISTRICA OB SOTLI	1.450,00	2.102.500,00	88.918,62	7.906.521.105,35	128.932.000,00	45.426,54
5.	BLED	11.080,00	122.766.400,00	5.661,37	32.051.131,12	62.728.000,00	42.994,33
6.	BLOKE	1.617,00	2.614.689,00	72.927,03	5.318.351.027,22	117.923.000,00	45.384,36
7.	BOHINJ	5.277,00	27.846.729,00	49.960,96	2.496.097.790,73	263.644.000,00	44.459,97
8.	BOROVNICA	3.796,00	14.409.616,00	25.055,85	627.795.532,09	95.112.000,00	44.834,02
9.	BOVEC	3.307,00	10.936.249,00	69.366,80	4.811.752.623,41	229.396.000,00	44.957,53
10.	BRASLOVČE	5.056,00	25.563.136,00	33.829,51	1.144.435.712,58	171.042.000,00	44.515,79
11.	BRDA	5.762,00	33.200.644,00	35.956,27	1.292.853.006,10	207.180.000,00	44.337,48
12.	BREZOVICA	9.817,00	96.373.489,00	3.946,62	15.575.834,72	38.744.000,00	43.313,32
13.	BREŽICE	24.409,00	595.799.281,00	47.493,18	2.255.602.027,36	1.159.261.000,00	39.627,88
14.	CANKOVA	2.033,00	4.133.089,00	69.302,51	4.802.837.699,36	140.892.000,00	45.279,30
16.	CERKLJE NA GORENJSKEM	6.506,00	42.328.036,00	0,00	0,00	0,00	44.149,57
17.	CERKNICA	10.707,00	114.639.849,00	21.373,19	456.813.420,68	228.842.787,89	43.088,54
18.	CERKNO	5.052,00	25.522.704,00	31.102,36	967.356.980,46	157.129.137,57	44.516,80
19.	CERKVENJAK	2.123,00	4.507.129,00	37.941,81	1.439.580.583,78	80.550.452,49	45.256,57
20.	ČRENŠOVCI	4.374,00	19.131.876,00	75.276,50	5.666.550.778,56	329.259.391,43	44.688,04
21.	ČRNA NA KOROŠKEM	3.678,00	13.527.684,00	60.711,71	3.685.911.188,69	223.297.652,95	44.863,82
22.	ČRNOMELJ	14.708,00	216.325.264,00	55.011,15	3.026.226.334,16	809.103.955,41	42.078,02
23.	DESTRIK	2.625,00	6.890.625,00	48.400,87	2.342.644.243,35	127.052.284,47	45.129,78
24.	DIVAČA	3.836,00	14.714.896,00	63.355,81	4.013.958.600,42	243.032.885,33	44.823,92
25.	DOBJE	1.011,00	1.022.121,00	26.055,53	678.890.465,89	26.342.137,38	45.537,42
26.	DOBREPOLJE	3.667,00	13.446.889,00	73.385,76	5.385.469.282,99	269.105.569,73	44.866,60
27.	DOBRNA	2.094,00	4.384.836,00	56.747,75	3.220.307.153,28	118.829.788,93	45.263,89

OCENA VPLIVA ŠTEVILA PREBIVALCEV OBČINE NA VIŠINO FINANČNE IZRAVNAVE (v 1000 SIT)

Št. obč.	OBČINA	X=Štev.preb. (31.12.2004)	xi2	Y=Finančna izravnava 2005 (v 1000 sit)	yi2	yi*xi	y''
28.	DOBROVA - POLHOV GRADEC	6.870,00	47.196.900,00	56.712,03	3.216.254.843,97	389.611.676,22	44.057,63
29.	DOBROVNIK	1.381,00	1.907.161,00	33.013,68	1.089.903.243,98	45.591.895,78	45.443,97
30.	DOL PRI LJUBLJANI	4.627,00	21.409.129,00	62.640,84	3.923.874.832,28	289.839.166,55	44.624,14
31.	DOLENJSKE TOPLICE	3.402,00	11.573.604,00	0,00	0,00	0,00	44.933,53
32.	DOMŽALE	30.922,00	956.170.084,00	37.995,59	1.443.664.922,44	1.174.899.659,61	37.982,92
33.	DORNAVA	2.685,00	7.209.225,00	0,00	0,00	0,00	45.114,62
34.	DRAVOGRAD	8.754,00	76.632.516,00	60.385,47	3.646.405.574,11	528.614.446,93	43.581,80
35.	DUPLEK	6.173,00	38.105.929,00	26.862,12	721.573.500,22	165.819.867,83	44.233,67
36.	GORENJA VAS - POLJANE	6.985,00	48.790.225,00	45.992,22	2.115.284.687,06	321.255.686,05	44.028,59
37.	GORIŠNICA	6.186,00	38.266.596,00	63.741,88	4.063.026.685,55	394.307.241,52	44.230,39
38.	GORNJA RADGONA	12.435,00	154.629.225,00	48.820,08	2.383.399.976,34	607.077.664,89	42.652,10
39.	GORNJI GRAD	2.637,00	6.953.769,00	55.724,97	3.105.272.264,02	146.946.745,48	45.126,75
40.	GORNJI PETROVCI	2.291,00	5.248.681,00	84.547,97	7.148.359.430,55	193.699.401,97	45.214,13
41.	GRAD	2.362,00	5.579.044,00	87.956,35	7.736.319.670,41	207.752.900,92	45.196,20
42.	GROSUPLJE	16.656,00	277.422.336,00	87.379,34	7.635.148.978,93	1.455.390.279,42	41.586,02
43.	HAJDINA	3.674,00	13.498.276,00	12.558,90	157.725.911,30	46.141.390,13	44.864,84
44.	HOČE - SLIVNICA	9.966,00	99.321.156,00	17.954,27	322.355.928,71	178.932.287,43	43.275,69
45.	HODOŠ	344,00	118.336,00	25.241,92	637.154.653,34	8.683.221,35	45.705,88
46.	HORJUL	2.684,00	7.203.856,00	112.901,16	12.746.672.559,49	303.026.720,93	45.114,88
47.	HRASTNIK	10.393,00	108.014.449,00	33.178,46	1.100.810.538,27	344.823.786,51	43.167,84
48.	HRPELJE - KOZINA	4.086,00	16.695.396,00	31.409,89	986.581.269,78	128.340.815,74	44.760,78
49.	IDRIJA	11.945,00	142.683.025,00	39.010,03	1.521.782.773,23	465.974.859,28	42.775,86
50.	IG	5.722,00	32.741.284,00	21.981,67	483.193.638,77	125.779.092,67	44.347,58
51.	ILIRSKA BISTRICA	14.179,00	201.044.041,00	12.362,98	152.843.397,38	175.294.763,89	42.211,63
52.	IVANČNA GORICA	13.992,00	195.776.064,00	47.321,88	2.239.360.750,46	662.127.807,60	42.258,86
53.	IZOLA	15.047,00	226.412.209,00	34.126,36	1.164.608.304,80	513.499.307,60	41.992,40
54.	JESENICE	21.945,00	481.583.025,00	0,00	0,00	0,00	40.250,20
55.	JEZERSKO	688,00	473.344,00	29.496,20	870.025.521,43	20.293.382,18	45.619,00

OCENA VPLIVA ŠTEVILA PREBIVALCEV OBČINE NA VIŠINO FINANČNE IZRAVNAVE (v 1000 SIT)

Št. obč.	OBČINA	X=Štev.preb. (31.12.2004)	xi2	Y=Finančna izravnava 2005 (v 1000 sit)	yi2	yi*xi	y''
56.	JURŠINCI	2.329,00	5.424.241,00	75.754,36	5.738.723.129,48	176.431.905,52	45.204,54
57.	KAMNIK	27.044,00	731.377.936,00	79.581,79	6.333.262.057,49	2.152.210.057,54	38.962,37
58.	KANAL	6.177,00	38.155.329,00	21.488,43	461.752.463,49	132.734.009,06	44.232,66
59.	KIDRIČEVO	6.734,00	45.346.756,00	19.830,99	393.268.002,38	133.541.859,15	44.091,98
60.	KOBARID	4.509,00	20.331.081,00	40.954,56	1.677.275.899,16	184.664.106,33	44.653,94
61.	KOBILJE	632,00	399.424,00	55.275,67	3.055.399.791,29	34.934.224,00	45.633,14
62.	KOČEVJE	16.799,00	282.206.401,00	75.620,25	5.718.422.688,67	1.270.344.632,91	41.549,91
63.	KOMEN	3.564,00	12.702.096,00	50.648,97	2.565.317.878,47	180.512.919,10	44.892,62
64.	KOMENDA	4.599,00	21.150.801,00	21.039,84	442.674.988,13	96.762.237,37	44.631,21
66.	KOSTEL	698,00	487.204,00	801,48	642.367,92	559.432,05	45.616,47
67.	KOZJE	3.367,00	11.336.689,00	0,00	0,00	0,00	44.942,37
69.	KRANJSKA GORA	5.372,00	28.858.384,00	88.789,40	7.883.557.247,07	476.976.647,56	44.435,98
70.	KRIŽEVCI	3.574,00	12.773.476,00	83.717,55	7.008.628.633,02	299.206.533,41	44.890,09
71.	KRŠKO	27.992,00	783.552.064,00	0,00	0,00	0,00	38.722,94
72.	KUNGOTA	4.554,00	20.738.916,00	10.271,22	105.497.983,84	46.775.141,10	44.642,58
73.	KUZMA	1.644,00	2.702.736,00	51.436,77	2.645.740.848,07	84.562.042,53	45.377,54
74.	LAŠKO	13.797,00	190.357.209,00	33.357,82	1.112.743.922,92	460.237.794,51	42.308,11
75.	LENART	11.598,00	134.513.604,00	47.025,25	2.211.374.375,06	545.398.878,79	42.863,50
76.	LENDAVA	11.496,00	132.158.016,00	87.607,06	7.674.996.254,17	1.007.130.715,33	42.889,26
77.	LITIJA	14.494,00	210.076.036,00	44.805,83	2.007.562.164,86	649.415.661,67	42.132,07
79.	LJUBNO	2.693,00	7.252.249,00	52.253,66	2.730.445.445,83	140.719.118,30	45.112,60
80.	LJUTOMER	12.162,00	147.914.244,00	42.267,05	1.786.503.465,70	514.051.854,91	42.721,05
81.	LOGATEC	11.674,00	136.282.276,00	41.226,65	1.699.636.299,88	481.279.859,67	42.844,31
82.	LOŠKA DOLINA	3.831,00	14.676.561,00	0,00	0,00	0,00	44.825,18
83.	LOŠKI POTOK	2.046,00	4.186.116,00	91.934,65	8.451.979.020,58	188.098.284,44	45.276,01
84.	LOVRENC NA POHORJU	3.138,00	9.847.044,00	52.212,79	2.726.175.851,89	163.843.747,41	45.000,21
85.	LUČE	1.609,00	2.588.881,00	29.294,59	858.172.784,15	47.134.989,29	45.386,38
86.	LUKOVICA	5.079,00	25.796.241,00	42.202,04	1.781.011.844,40	214.344.140,96	44.509,98
87.	MAJŠPERK	4.135,00	17.098.225,00	89.878,79	8.078.196.510,56	371.648.787,88	44.748,40

OCENA VPLIVA ŠTEVILA PREBIVALCEV OBČINE NA VIŠINO FINANČNE IZRAVNAVE (v 1000 SIT)

Št. obč.	OBČINA	X=Štev.preb. (31.12.2004)	xi2	Y=Finančna izravnava 2005 (v 1000 sit)	yi2	yi*xi	y''
89.	MARKOVCI	4.022,00	16.176.484,00	31.366,16	983.835.791,63	126.154.682,60	44.776,94
90.	MEDVODE	14.423,00	208.022.929,00	115.787,45	13.406.732.562,83	1.670.002.328,15	42.150,00
91.	MENGEŠ	6.776,00	45.914.176,00	38.521,76	1.483.925.704,68	261.023.420,36	44.081,38
15.	MESTNA OBČINA CELJE	48.616,00	2.363.515.456,00	62.238,69	3.873.655.040,16	3.025.796.351,15	33.514,01
65.	MESTNA OBČINA KOPER	49.090,00	2.409.828.100,00	0,00	0,00	0,00	33.394,30
68.	MESTNA OBČINA KRANJ	52.689,00	2.776.130.721,00	0,00	0,00	0,00	32.485,31
78.	MESTNA OBČINA LJUBLJANA	266.845,00	71.206.254.025,00	0,00	0,00	0,00	-21.603,21
88.	MESTNA OBČINA MARIBOR	111.673,00	12.470.858.929,00	0,00	0,00	0,00	17.587,96
101.	MESTNA OBČINA MURSKA SOBOTA	19.835,00	393.427.225,00	48.549,58	2.357.062.089,95	962.980.995,24	40.783,12
105.	MESTNA OBČINA NOVA GORICA	36.043,00	1.299.097.849,00	29.354,85	861.707.038,80	1.058.036.748,21	36.689,53
106.	MESTNA OBČINA NOVO MESTO	41.434,00	1.716.776.356,00	18.816,21	354.049.590,68	779.630.660,08	35.327,94
122.	MESTNA OBČINA PTUJ	23.832,00	567.964.224,00	19.086,29	364.286.433,58	454.864.443,06	39.773,61
141.	MESTNA OBČINA SLOVENJ GRADEC	16.992,00	288.728.064,00	56.257,12	3.164.863.803,88	955.921.021,28	41.501,16
173.	MESTNA OBČINA VELENJE	33.642,00	1.131.784.164,00	49.181,19	2.418.789.141,81	1.654.553.488,64	37.295,94
92.	METLIKA	8.410,00	70.728.100,00	49.163,05	2.417.005.073,94	413.461.215,32	43.668,68
93.	MEŽICA	3.920,00	15.366.400,00	67.766,77	4.592.335.614,42	265.645.752,81	44.802,70
94.	MIKLAVŽ NA DRAVSKEM POLJU	6.072,00	36.869.184,00	47.743,30	2.279.423.136,06	289.897.345,65	44.259,18
95.	MIREN - KOSTANJEVICA	4.821,00	23.242.041,00	6.930,38	48.030.105,94	33.411.340,76	44.575,14
96.	MIRNA PEČ	2.773,00	7.689.529,00	37.110,57	1.377.194.240,99	102.907.604,46	45.092,40
97.	MISLINJA	4.752,00	22.581.504,00	9.497,52	90.202.855,08	45.132.207,27	44.592,57

OCENA VPLIVA ŠTEVILA PREBIVALCEV OBČINE NA VIŠINO FINANČNE IZRAVNAVE (v 1000 SIT)

Št. obč.	OBČINA	X=Štev.preb. (31.12.2004)	xi2	Y=Finančna izravnava 2005 (v 1000 sit)	yi2	yi*xi	y''
98.	MORAVČE	4.649,00	21.613.201,00	48.320,83	2.334.902.178,54	224.643.517,82	44.618,58
99.	MORAVSKE TOPLICE	6.230,00	38.812.900,00	0,00	0,00	0,00	44.219,28
100.	MOZIRJE	6.385,00	40.768.225,00	0,00	0,00	0,00	44.180,13
102.	MUTA	3.681,00	13.549.761,00	66.785,88	4.460.354.081,66	245.838.832,94	44.863,07
103.	NAKLO	5.037,00	25.371.369,00	53.552,55	2.867.875.803,63	269.744.203,39	44.520,59
104.	NAZARJE	2.665,00	7.102.225,00	53.480,69	2.860.183.849,40	142.526.030,04	45.119,67
107.	ODRANCI	1.700,00	2.890.000,00	98.165,50	9.636.465.619,07	166.881.351,98	45.363,40
108.	OPLOTNICA	3.958,00	15.665.764,00	54.216,04	2.939.378.938,88	214.587.084,33	44.793,11
109.	ORMOŽ	17.708,00	313.573.264,00	0,00	0,00	0,00	41.320,32
110.	OSILNICA	429,00	184.041,00	43.014,60	1.850.255.792,95	18.453.263,30	45.684,41
111.	PESNICA	7.494,00	56.160.036,00	80.804,32	6.529.338.410,03	605.547.587,03	43.900,03
112.	PIRAN	17.456,00	304.711.936,00	74.720,37	5.583.134.323,63	1.304.318.852,39	41.383,97
113.	PIVKA	5.959,00	35.509.681,00	26.112,28	681.851.270,03	155.603.088,30	44.287,72
114.	PODČETRTEK	3.332,00	11.102.224,00	30.283,58	917.095.177,39	100.904.886,35	44.951,21
115.	PODLEHNIK	1.924,00	3.701.776,00	9.740,55	94.878.358,65	18.740.822,58	45.306,83
116.	PODVELKA	2.752,00	7.573.504,00	31.104,26	967.475.071,15	85.598.927,10	45.097,70
117.	POLZELA	5.420,00	29.376.400,00	35.456,12	1.257.136.710,48	192.172.190,66	44.423,85
118.	POSTOJNA	14.739,00	217.238.121,00	34.746,22	1.207.300.052,03	512.124.589,12	42.070,19
119.	PREBOLD	4.623,00	21.372.129,00	3.684,92	13.578.631,25	17.035.382,55	44.625,15
120.	PREDDVOR	3.168,00	10.036.224,00	71.061,42	5.049.725.245,05	225.122.574,83	44.992,63
121.	PREVALJE	6.620,00	43.824.400,00	28.465,67	810.294.408,00	188.442.739,99	44.120,78
123.	PUCONCI	6.301,00	39.702.601,00	38.393,03	1.474.024.465,34	241.914.458,46	44.201,34
124.	RAČE - FRAM	6.292,00	39.589.264,00	22.001,13	484.049.681,37	138.431.104,25	44.203,62
125.	RADEČE	4.646,00	21.585.316,00	38.753,63	1.501.843.489,24	180.049.344,06	44.619,34
126.	RADENCI	5.314,00	28.238.596,00	8.220,88	67.582.800,51	43.685.734,51	44.450,63
127.	RADLJE OB DRAVI	6.275,00	39.375.625,00	24.577,65	604.061.022,24	154.224.771,97	44.207,91
128.	RADOVLJICA	18.404,00	338.707.216,00	57.453,33	3.300.885.511,11	1.057.371.146,67	41.144,54
129.	RAVNE NA KOROŠKEM	12.279,00	150.773.841,00	45.251,58	2.047.705.231,44	555.644.115,40	42.691,50
130.	RAZKRIŽJE	1.350,00	1.822.500,00	86.359,44	7.457.952.217,08	116.585.238,84	45.451,80

OCENA VPLIVA ŠTEVILA PREBIVALCEV OBČINE NA VIŠINO FINANČNE IZRAVNAVE (v 1000 SIT)

Št. obč.	OBČINA	X=Štev.preb. (31.12.2004)	xi2	Y=Finančna izravnava 2005 (v 1000 sit)	yi2	yi*xi	y''
131.	RIBNICA	9.194,00	84.529.636,00	40.632,39	1.650.991.429,48	373.574.229,00	43.470,67
132.	RIBNICA NA POHORJU	1.277,00	1.630.729,00	79.126,52	6.261.005.932,86	101.044.564,15	45.470,24
133.	ROGAŠKA SLATINA	10.786,00	116.337.796,00	64.967,22	4.220.740.097,20	700.736.470,01	43.068,59
134.	ROGAŠOVCI	3.375,00	11.390.625,00	24.127,50	582.136.191,08	81.430.307,94	44.940,35
135.	ROGATEC	3.234,00	10.458.756,00	24.862,77	618.157.165,96	80.406.187,38	44.975,96
136.	RUŠE	7.404,00	54.819.216,00	67.047,37	4.495.349.796,89	496.418.725,99	43.922,76
137.	SELNICA OB DRAVI	4.547,00	20.675.209,00	54.824,16	3.005.688.595,22	249.285.458,65	44.644,35
138.	SEMIČ	3.821,00	14.600.041,00	1.802,18	3.247.837,37	6.886.113,47	44.827,71
139.	SEVNICA	17.425,00	303.630.625,00	31.211,81	974.176.806,04	543.865.711,81	41.391,80
140.	SEŽANA	11.950,00	142.802.500,00	42.530,34	1.808.829.654,06	508.237.539,61	42.774,60
142.	SLOVENSKA BISTRICA	30.292,00	917.605.264,00	37.294,02	1.390.843.656,12	1.129.710.343,52	38.142,03
143.	SLOVENSKE KONJICE	13.938,00	194.267.844,00	55.144,52	3.040.917.725,23	768.604.274,16	42.272,50
144.	SODRAŽICA	2.152,00	4.631.104,00	161.398,54	26.049.487.899,76	347.329.652,65	45.249,24
145.	SOLČAVA	547,00	299.209,00	21.425,94	459.070.692,31	11.719.986,47	45.654,61
146.	STARŠE	4.064,00	16.516.096,00	78.813,29	6.211.535.282,57	320.297.226,08	44.766,33
147.	SVETA ANA	2.362,00	5.579.044,00	89.398,89	7.992.160.701,88	211.160.167,20	45.196,20
148.	SVETI ANDRAŽ V SLOVENSKIH GORICAH	1.256,00	1.577.536,00	77.492,08	6.005.022.445,65	97.330.052,34	45.475,54
149.	SVETI JURIJ	2.904,00	8.433.216,00	96.061,26	9.227.765.522,40	278.961.896,77	45.059,31
150.	ŠALOVCI	1.763,00	3.108.169,00	0,00	0,00	0,00	45.347,49
151.	ŠEMPETER - VRTOJBA	6.452,00	41.628.304,00	11.292,45	127.519.490,92	72.858.905,66	44.163,21
152.	ŠENČUR	7.738,00	59.876.644,00	43.377,11	1.881.573.673,72	335.652.077,34	43.838,41
153.	ŠENTILJ	8.353,00	69.772.609,00	53.725,66	2.886.446.800,27	448.770.458,02	43.683,08
154.	ŠENTJERNEJ	6.718,00	45.131.524,00	48.546,50	2.356.762.999,91	326.135.410,36	44.096,02
155.	ŠENTJUR PRI CELJU	18.547,00	343.991.209,00	72.414,40	5.243.845.327,36	1.343.069.876,80	41.108,42
156.	ŠKOCJAN	3.125,00	9.765.625,00	8.408,39	70.700.989,18	26.276.212,58	45.003,49
157.	ŠKOFJA LOKA	22.246,00	494.884.516,00	0,00	0,00	0,00	40.174,18
158.	ŠKOFLJICA	7.589,00	57.592.921,00	64.871,69	4.208.336.657,48	492.311.284,31	43.876,04
159.	ŠMARJE PRI JELŠAH	9.641,00	92.948.881,00	21.375,08	456.894.194,65	206.077.180,03	43.357,77

OCENA VPLIVA ŠTEVILA PREBIVALCEV OBČINE NA VIŠINO FINANČNE IZRAVNAVE (v 1000 SIT)

Št. obč.	OBČINA	X=Štev.preb. (31.12.2004)	xi2	Y=Finančna izravnava 2005 (v 1000 sit)	yi2	yi*xi	y''
161.	ŠMARTNO OB LITIJI	5.200,00	27.040.000,00	59.485,19	3.538.488.103,88	309.323.000,00	44.479,42
160.	ŠMARTNO OB PAKI	2.994,00	8.964.036,00	20.205,67	408.268.910,93	60.495.761,96	45.036,58
162.	ŠOŠTANJ	8.402,00	70.593.604,00	44.132,95	1.947.716.849,58	370.805.005,34	43.670,70
163.	ŠTORE	4.122,00	16.990.884,00	68.035,02	4.628.763.515,74	280.440.339,39	44.751,69
164.	TABOR	1.485,00	2.205.225,00	54.328,88	2.951.627.489,16	80.678.390,72	45.417,70
165.	TIŠINA	4.269,00	18.224.361,00	34.989,29	1.224.250.550,46	149.369.287,29	44.714,56
166.	TOLMIN	12.047,00	145.130.209,00	15.733,74	247.550.448,77	189.544.317,69	42.750,10
167.	TRBOVLJE	18.046,00	325.658.116,00	48.000,32	2.304.030.594,46	866.213.751,10	41.234,96
168.	TREBNJE	18.827,00	354.455.929,00	76.490,99	5.850.872.242,41	1.440.095.953,80	41.037,70
169.	TRNOVSKA VAS	1.277,00	1.630.729,00	0,00	0,00	0,00	45.470,24
170.	TRZIN	3.591,00	12.895.281,00	33.601,68	1.129.072.892,12	120.663.632,52	44.885,80
171.	TRŽIČ	15.239,00	232.227.121,00	55.082,17	3.034.045.268,04	839.397.163,20	41.943,91
172.	TURNIŠČE	3.505,00	12.285.025,00	0,00	0,00	0,00	44.907,52
174.	VELIKA POLANA	1.556,00	2.421.136,00	61.646,53	3.800.294.607,16	95.922.000,00	45.399,77
175.	VELIKE LAŠČE	3.916,00	15.335.056,00	39.068,95	1.526.382.690,48	152.994.000,00	44.803,71
176.	VERŽEJ	1.346,00	1.811.716,00	50.081,72	2.508.179.041,31	67.410.000,00	45.452,81
177.	VIDEM	5.586,00	31.203.396,00	55.401,54	3.069.330.585,97	309.473.000,00	44.381,93
178.	VIPAVA	5.273,00	27.804.529,00	46.029,40	2.118.705.206,95	242.713.000,00	44.460,98
179.	VITANJE	2.350,00	5.522.500,00	79.106,81	6.257.887.152,74	185.901.000,00	45.199,23
180.	VODICE	4.032,00	16.257.024,00	8.257,94	68.193.515,37	33.296.000,00	44.774,42
181.	VOJNIK	8.034,00	64.545.156,00	37.562,24	1.410.921.535,69	301.775.000,00	43.763,65
182.	VRANSKO	2.536,00	6.431.296,00	64.384,86	4.145.409.945,37	163.280.000,00	45.152,26
183.	VRHNIKA	18.011,00	324.396.121,00	1.879,57	3.532.796,89	33.853.000,00	41.243,80
184.	VUZENICA	2.859,00	8.173.881,00	34.506,82	1.190.720.665,62	98.655.000,00	45.070,68
185.	ZAGORJE OB SAVI	17.108,00	292.683.664,00	34.580,37	1.195.802.110,78	591.601.000,00	41.471,86
186.	ZAVRČ	1.483,00	2.199.289,00	70.569,79	4.980.095.396,74	104.655.000,00	45.418,21
187.	ZREČE	6.334,00	40.119.556,00	41.196,72	1.697.169.420,32	260.940.000,00	44.193,01
188.	ŽALEC	20.759,00	430.936.081,00	27.327,04	746.767.053,66	567.282.000,00	40.549,75
189.	ŽELEZNIKI	6.862,00	47.087.044,00	45.860,97	2.103.228.888,27	314.698.000,00	44.059,65

OCENA VPLIVA ŠTEVILA PREBIVALCEV OBČINE NA VIŠINO FINANČNE IZRAVNAVE (v 1000 SIT)

Št. obč.	OBČINA	X=Štev.preb. (31.12.2004)	xi2	Y=Finančna izravnava 2005 (v 1000 sit)	yi2	yi*xi	y''
190.	ŽETALE	1.414,00	1.999.396,00	86.617,40	7.502.573.541,71	122.477.000,00	45.435,63
191.	ŽIRI	4.932,00	24.324.624,00	36.500,61	1.332.294.404,26	180.021.000,00	44.547,11
192.	ŽIROVNICA	4.174,00	17.422.276,00	0,00	0,00	0,00	44.738,55
193.	ŽUŽEMBERK	4.559,00	20.784.481,00	79.558,89	6.329.617.693,17	362.709.000,00	44.641,31
Vsota kazalnika		1.997.590,00	112.784.452.240,00	8.333.479,88	513.258.020.099,10	62.989.647.052,08	8.333.479,88
Povprečna vrednost kazalnika		10.350,21		43.178,65			

Vir: Število prebivalcev po občinah, 2005; Izračun primerne porabe občin in zneskov finančne izravnave za leto 2005, 2004.

Priloga 2b: ENOSTAVNA LINEARNA REGRESIJA

Regresijska konstanta	45.792,76	Analiza variance pri enostavnem regresijskem modelu	
Regresijski koeficient	-0,25	kr	5.875.593.519,86
$\Sigma y_i \cdot x_i$	62.989.647.052,08	ke	147.553.997.405,97
x_i^2	112.784.452.240,00		
y_i^2	513.258.020.099,10	Koeficient determinacije (r_{xy}^2)	0,04
Σy_i	8.333.479,88	Koeficient korelacije	-0,20
Σx_i	1.997.590,00	$k_y \cdot k_x$	1,41E+22
n-število občin (leto 2005)	193,00	$\sqrt{k_y \cdot k_x}$	118.879.112.495,39
Ocena kovariance sprememnljivke Y in X	-121.164.566,68		
Ocena variance spremenljivke X	479.734.279,85	Preizkus domneve o koefivcentu korelacije (preizkus neodvisnosti)	
Ocena variance spremenljivke Y	799.112.452,74	t	-2,71
k_y	153.429.590.925,83	se(r_{xy})	0,07
k_{yx}	-23.263.596.802,38	se ² (r_{xy})	0,0052279
k_x	92.108.981.731,71	$1 - r_{xy}^2$	0,96
Ocena variance napake	772.534.017,83	koren($1 - r_{xy}^2$)	0,98
		koren n-2	13,82
		P stopnja značilnosti	0,10

Vir: Lasten izračun

**Priloga 3: PODATKOVNA TABELA ZA ANALIZE V PROGRAMU ARC
WIEV GIS VERSIOV 3.1**

Priloga 3: Podatkovna tabela za analize v programu Arc Wiew

PODATKOVNA TABELA ZA ANALIZE V PROGRAMU ARC WIEV GIS VERSIOV 3.1 (v 1000 SIT)							
Občina	Št.preb	Ppi_stari	Ppi_stari/preb.	Odstopanje od povprečja v odstotkih (sedanji zakon)	Ppi_predlog	Ppi_predlog/preb	Odstopanje od povprečja v odstotkih (predlog zakona)
AJDOVŠČINA	18.126,00	2.094.414.204,00	115.547,51	3,00	2.072.809.152,00	114.355,57	2,20
BELTINCI	8.671,00	903.190.055,00	104.162,16	-7,15	945.512.720,00	109.043,10	-2,54
BLED	8.380,00	887.103.224,00	105.859,57	-5,64	934.344.441,00	111.496,95	-0,35
BOHINJ	5.329,00	720.660.254,00	135.233,67	20,54	781.092.846,00	146.574,00	31,00
BOROVNICA	3.897,00	417.498.943,00	107.133,42	-4,50	421.018.484,00	108.036,56	-3,44
BOVEC	3.270,00	529.659.165,00	161.975,28	44,38	588.073.203,00	179.838,90	60,73
BRDA	5.784,00	649.925.759,00	112.366,14	0,16	709.488.142,00	122.663,92	9,63
BREZOVICA	9.972,00	1.051.334.394,00	105.428,64	-6,02	1.074.030.022,00	107.704,58	-3,74
BREŽICE	24.405,00	2.828.418.774,00	115.895,05	3,31	3.049.935.559,00	124.971,75	11,69
TIŠINA	4.360,00	455.939.931,00	104.573,38	-6,79	465.524.721,00	106.771,73	-4,57
CELJE	48.870,00	5.260.761.304,00	107.648,07	-4,04	4.692.128.432,00	96.012,45	-14,19
CERKLJE NA GORENJSKEM	6.658,00	773.044.013,00	116.107,54	3,50	841.452.438,00	126.382,16	12,95
CERKNICA	10.747,00	1.317.686.112,00	122.609,67	9,29	1.410.904.446,00	131.283,56	17,33
CERKNO	5.047,00	644.667.375,00	127.732,79	13,86	779.756.768,00	154.499,06	38,08
ČRENŠOVCI	4.442,00	462.787.399,00	104.184,47	-7,13	479.975.868,00	108.054,00	-3,43
ČRNA NA KOROŠKEM	3.659,00	473.218.956,00	129.330,13	15,28	496.372.256,00	135.657,90	21,24
ČRNOMELJ	14.709,00	1.733.363.441,00	117.843,73	5,04	1.778.497.366,00	120.912,19	8,06
DESTRNIK	2.689,00	297.180.775,00	110.517,21	-1,49	339.459.259,00	126.239,96	12,83
DIVAČA	3.710,00	453.031.179,00	122.110,83	8,85	513.101.208,00	138.302,21	23,61
DOBREPOLJE	3.721,00	464.684.136,00	124.881,52	11,32	497.419.233,00	133.678,91	19,47
DOBROVA-POLHOV GRADEC	6.971,00	838.132.790,00	120.231,36	7,17	924.455.244,00	132.614,44	18,52
DOL PRI LJUBLJANI	4.776,00	511.260.593,00	107.047,86	-4,58	529.714.399,00	110.911,73	-0,87
DOMŽALE	31.715,00	3.398.677.595,00	107.163,10	-4,48	3.207.194.043,00	101.125,46	-9,62

PODATKOVNA TABELA ZA ANALIZE V PROGRAMU ARC WIEV GIS VERSIOV 3.1 (v 1000 SIT)

Občina	Št.preb	Ppi_stari	Ppi_stari/preb.	Odstopanje od povprečja v odstotkih (sedanji zakon)	Ppi_predlog	Ppi_predlog/preb	Odstopanje od povprečja v odstotkih (predlog zakona)
DORNAVA	2.717,00	300.253.776,00	110.509,30	-1,49	328.729.321,00	120.989,81	8,13
DRAVOGRAD	8.868,00	1.021.356.118,00	115.173,22	2,66	978.859.262,00	110.381,06	-1,35
DUPLEK	6.437,00	677.213.622,00	105.206,40	-6,22	719.104.949,00	111.714,30	-0,16
GORENJA VAS-POLJANE	7.066,00	912.783.770,00	129.179,70	15,15	1.146.182.484,00	162.210,94	44,97
GORIŠNICA	3.975,00	428.507.233,00	107.800,56	-3,91	448.823.312,00	112.911,53	0,91
GORNJA RADGONA	8.996,00	1.001.861.923,00	111.367,49	-0,73	1.057.146.948,00	117.513,00	5,03
GORNJI GRAD	2.665,00	364.532.006,00	136.784,99	21,93	402.541.754,00	151.047,56	35,00
GORNJI PETROVCI	2.309,00	303.101.268,00	131.269,50	17,01	360.891.158,00	156.297,60	39,69
GROSUPLJE	16.968,00	1.944.574.691,00	114.602,47	2,15	1.883.192.844,00	110.984,96	-0,81
ŠALOVCI	1.776,00	227.419.306,00	128.051,41	14,14	267.411.721,00	150.569,66	34,57
HRASTNIK	10.357,00	1.116.794.394,00	107.829,91	-3,88	1.074.710.935,00	103.766,62	-7,26
HRPELJE-KOZINA	4.096,00	523.781.271,00	127.876,29	13,99	606.313.728,00	148.025,81	32,30
IDRIJA	11.848,00	1.508.949.865,00	127.359,04	13,53	1.638.479.321,00	138.291,64	23,60
IG	5.859,00	649.605.431,00	110.873,09	-1,17	687.590.488,00	117.356,29	4,89
ILIRSKA BISTRICA	14.236,00	1.752.025.384,00	123.070,06	9,70	1.789.037.052,00	125.669,92	12,32
IVANČNA GORICA	14.223,00	1.648.088.831,00	115.874,91	3,29	1.799.072.781,00	126.490,39	13,05
IZOLA	15.048,00	1.530.385.136,00	101.700,23	-9,35	1.451.810.725,00	96.478,65	-13,77
JESENICE	22.104,00	2.287.280.378,00	103.478,12	-7,76	2.127.513.592,00	96.250,16	-13,98
JURŠINCI	2.377,00	265.300.518,00	111.611,49	-0,51	311.301.042,00	130.963,84	17,05
KAMNIK	27.147,00	3.055.113.625,00	112.539,64	0,32	2.998.676.962,00	110.460,71	-1,28
KANAL	6.072,00	778.479.073,00	128.208,02	14,28	862.794.237,00	142.093,91	26,99
KIDRIČEVO	6.789,00	735.800.490,00	108.381,28	-3,39	823.409.296,00	121.285,80	8,40
KOBARID	4.464,00	570.084.580,00	127.707,12	13,84	606.528.535,00	135.871,09	21,43
KOBILJE	643,00	76.200.192,00	118.507,30	5,63	87.409.380,00	135.939,94	21,49
KOČEVJE	16.624,00	2.057.405.121,00	123.761,14	10,32	2.023.462.890,00	121.719,38	8,79
KOMEN	3.581,00	435.344.001,00	121.570,51	8,37	466.401.168,00	130.243,28	16,40

PODATKOVNA TABELA ZA ANALIZE V PROGRAMU ARC WIEV GIS VERSIOV 3.1 (v 1000 SIT)

Občina	Št.preb	Ppi_stari	Ppi_stari/preb.	Odstopanje od povprečja v odstotkih (sedanji zakon)	Ppi_predlog	Ppi_predlog/preb	Odstopanje od povprečja v odstotkih (predlog zakona)
KOPER	48.601,00	5.346.965.960,00	110.017,61	-1,93	4.884.256.520,00	100.497,04	-10,18
KOZJE	3.497,00	446.100.580,00	127.566,65	13,71	515.144.163,00	147.310,31	31,66
KRANJ	53.020,00	5.802.459.104,00	109.439,06	-2,45	5.185.562.778,00	97.803,90	-12,59
KRANJSKA GORA	5.495,00	671.910.138,00	122.276,64	8,99	729.890.272,00	132.828,07	18,71
KRŠKO	26.125,00	3.013.184.079,00	115.337,19	2,81	3.251.446.636,00	124.457,29	11,23
KUNGOTA	4.762,00	514.063.661,00	107.951,21	-3,77	580.370.714,00	121.875,41	8,92
KUZMA	1.776,00	198.425.319,00	111.725,97	-0,41	234.148.817,00	131.840,55	17,83
LAŠKO	14.032,00	1.631.198.147,00	116.248,44	3,62	1.784.597.828,00	127.180,57	13,67
LENART	7.238,00	821.800.358,00	113.539,70	1,21	866.789.223,00	119.755,35	7,03
LENDAVA	11.593,00	1.275.475.609,00	110.021,19	-1,93	1.336.706.954,00	115.302,94	3,05
LITIJA	14.545,00	1.737.024.730,00	119.424,18	6,45	1.880.299.784,00	129.274,65	15,54
LJUBLJANA	264.668,00	28.388.554.659,00	107.261,00	-4,39	24.820.981.892,00	93.781,57	-16,18
LJUBNO	2.783,00	403.951.609,00	145.149,70	29,38	430.610.529,00	154.728,90	38,29
LJUTOMER	12.250,00	1.377.554.545,00	112.453,43	0,24	1.434.397.978,00	117.093,71	4,65
LOGATEC	11.881,00	1.442.710.347,00	121.430,04	8,24	1.421.316.307,00	119.629,35	6,92
LOŠKA DOLINA	3.731,00	496.280.986,00	133.015,54	18,57	514.418.527,00	137.876,85	23,23
LOŠKI POTOK	2.077,00	300.673.775,00	144.763,49	29,04	345.144.982,00	166.174,76	48,52
LUČE	1.633,00	267.927.641,00	164.070,82	46,25	359.782.009,00	220.319,66	96,91
LUKOVICA	5.086,00	587.927.475,00	115.597,22	3,04	657.644.785,00	129.304,91	15,56
MAJŠPERK	4.175,00	487.053.198,00	116.659,45	3,99	593.649.304,00	142.191,45	27,08
MARIBOR	111.629,00	11.908.613.629,00	106.680,29	-4,91	10.492.880.416,00	93.997,80	-15,99
MEDVODE	14.648,00	1.531.527.508,00	104.555,40	-6,80	1.599.382.528,00	109.187,77	-2,41
MENGEŠ	6.776,00	686.765.120,00	101.352,59	-9,66	678.749.633,00	100.169,66	-10,47
METLIKA	8.511,00	973.040.346,00	114.327,38	1,91	938.172.105,00	110.230,54	-1,48
MEŽICA	3.922,00	411.456.522,00	104.909,87	-6,49	398.529.422,00	101.613,83	-9,18
MIREN-KOSTANJEVICA	4.810,00	523.900.894,00	108.919,10	-2,91	539.602.815,00	112.183,54	0,26

PODATKOVNA TABELA ZA ANALIZE V PROGRAMU ARC WIEV GIS VERSIOV 3.1 (v 1000 SIT)

Občina	Št.preb	Ppi_stari	Ppi_stari/preb.	Odstopanje od povprečja v odstotkih (sedanji zakon)	Ppi_predlog	Ppi_predlog/preb	Odstopanje od povprečja v odstotkih (predlog zakona)
MISLINJA	4.777,00	592.471.370,00	124.025,83	10,55	607.039.664,00	127.075,50	13,57
MORAVČE	4.709,00	570.040.315,00	121.053,37	7,90	633.170.551,00	134.459,66	20,17
MORAVSKE TOPLICE	6.379,00	776.848.919,00	121.782,24	8,55	890.146.790,00	139.543,31	24,72
MOZIRJE	4.087,00	500.310.753,00	122.415,16	9,12	489.752.311,00	119.831,74	7,10
MURSKA SOBOTA	20.006,00	2.146.797.433,00	107.307,68	-4,35	1.948.744.698,00	97.408,01	-12,94
MUTA	3.712,00	419.514.011,00	113.015,63	0,74	436.118.890,00	117.488,93	5,00
NAKLO	5.051,00	531.197.332,00	105.166,77	-6,26	550.710.214,00	109.029,94	-2,56
NAZARJE	2.689,00	315.136.487,00	117.194,68	4,46	332.252.806,00	123.559,99	10,43
NOVA GORICA	31.257,00	3.551.960.506,00	113.637,28	1,29	3.276.635.364,00	104.828,85	-6,31
NOVO MESTO	34.699,00	3.940.631.041,00	113.566,13	1,23	3.709.283.196,00	106.898,85	-4,46
ODRANCI	1.737,00	175.739.418,00	101.174,10	-9,82	175.278.368,00	100.908,67	-9,81
ORMOŽ	13.162,00	1.494.764.491,00	113.566,67	1,23	1.626.409.091,00	123.568,54	10,44
OSILNICA	419,00	69.461.200,00	165.778,52	47,77	79.453.980,00	189.627,64	69,48
PESNICA	7.603,00	863.476.200,00	113.570,46	1,23	986.047.611,00	129.691,91	15,91
PIRAN	17.402,00	1.781.600.610,00	102.379,07	-8,74	1.704.487.398,00	97.947,79	-12,46
PIVKA	5.973,00	737.960.598,00	123.549,41	10,13	785.764.725,00	131.552,77	17,57
PODČETRTEK	3.451,00	452.177.571,00	131.027,98	16,80	526.178.284,00	152.471,25	36,27
PODVELKA	2.737,00	360.880.256,00	131.852,49	17,53	434.137.534,00	158.618,02	41,76
POSTOJNA	14.599,00	1.713.696.763,00	117.384,53	4,63	1.663.549.663,00	113.949,56	1,84
PREDDVOR	3.207,00	399.166.171,00	124.467,16	10,95	421.941.342,00	131.568,86	17,59
PTUJ	24.072,00	2.616.073.943,00	108.677,05	-3,13	2.392.159.514,00	99.375,19	-11,18
PUCONCI	6.477,00	765.409.829,00	118.173,51	5,34	878.134.496,00	135.577,35	21,17
RAČE-FRAM	6.512,00	686.847.512,00	105.474,13	-5,98	718.706.241,00	110.366,44	-1,36
RADEČE	4.689,00	510.145.805,00	108.796,29	-3,02	546.814.710,00	116.616,49	4,22
RADENCI	5.482,00	571.392.759,00	104.230,71	-7,09	591.255.491,00	107.853,98	-3,61
RADLJE OB DRAVI	6.295,00	780.347.834,00	123.963,12	10,50	771.186.444,00	122.507,78	9,49
RADOVLJICA	18.601,00	1.996.070.434,00	107.309,85	-4,35	1.955.730.531,00	105.141,15	-6,03

PODATKOVNA TABELA ZA ANALIZE V PROGRAMU ARC WIEV GIS VERSIOV 3.1 (v 1000 SIT)

Občina	Št.preb	Ppi_stari	Ppi_stari/preb.	Odstopanje od povprečja v odstotkih (sedanji zakon)	Ppi_predlog	Ppi_predlog/preb	Odstopanje od povprečja v odstotkih (predlog zakona)
RAVNE NA KOROŠKEM	12.236,00	1.301.580.433,00	106.373,03	-5,18	1.234.353.762,00	100.878,86	-9,84
RIBNICA	9.314,00	1.095.945.229,00	117.666,44	4,89	1.107.144.469,00	118.868,85	6,24
ROGAŠOVCI	3.576,00	396.951.948,00	111.004,46	-1,05	455.842.912,00	127.472,85	13,93
ROGAŠKA SLATINA	11.165,00	1.208.258.334,00	108.218,39	-3,54	1.263.750.859,00	113.188,61	1,16
ROGATEC	3.268,00	376.970.778,00	115.352,14	2,82	405.888.541,00	124.200,90	11,00
RUŠE	7.669,00	826.072.173,00	107.715,76	-3,98	797.736.090,00	104.020,87	-7,03
SEMIČ	3.864,00	500.993.348,00	129.656,66	15,57	553.593.928,00	143.269,65	28,05
SEVNICA	17.797,00	2.137.830.010,00	120.123,06	7,08	2.390.115.521,00	134.298,79	20,03
SEŽANA	11.742,00	1.355.066.278,00	115.403,36	2,87	1.379.253.775,00	117.463,27	4,98
SLOVENJ GRADEC	17.090,00	2.031.238.446,00	118.855,38	5,95	1.878.687.251,00	109.929,04	-1,75
SLOVENSKA BISTRICA	24.347,00	2.791.745.122,00	114.664,85	2,21	2.950.852.748,00	121.199,85	8,32
SLOVENSKE KONJICE	14.126,00	1.555.530.040,00	110.118,22	-1,84	1.538.424.696,00	108.907,31	-2,67
STARŠE	4.221,00	450.956.686,00	106.836,46	-4,77	480.708.532,00	113.884,99	1,78
SVETI JURIJ	3.001,00	356.329.105,00	118.736,79	5,84	402.249.088,00	134.038,35	19,80
ŠENČUR	7.889,00	857.346.411,00	108.676,18	-3,13	869.156.966,00	110.173,27	-1,53
ŠENTILJ	8.564,00	894.382.928,00	104.435,19	-6,91	989.920.789,00	115.590,94	3,31
ŠENTJERNEJ	6.818,00	800.595.770,00	117.423,84	4,67	838.783.257,00	123.024,83	9,95
ŠENTJUR	19.005,00	2.146.752.596,00	112.957,25	0,69	2.163.475.511,00	113.837,18	1,74
ŠKOCJAN	3.233,00	412.183.488,00	127.492,57	13,64	460.239.252,00	142.356,71	27,23
ŠKOFJA LOKA	22.419,00	2.505.333.204,00	111.750,44	-0,39	2.525.925.751,00	112.668,98	0,70
ŠKOFLJICA	7.769,00	827.970.364,00	106.573,61	-5,00	832.807.181,00	107.196,19	-4,19
ŠMARJE PRI JELŠAH	9.904,00	1.209.767.513,00	122.149,39	8,88	1.282.774.003,00	129.520,80	15,76
ŠMARTNO OB PAKI	3.035,00	324.717.369,00	106.990,90	-4,63	352.587.824,00	116.173,91	3,83
ŠOŠTANJ	8.354,00	952.536.824,00	114.021,65	1,64	1.026.864.073,00	122.918,85	9,86

PODATKOVNA TABELA ZA ANALIZE V PROGRAMU ARC WIEV GIS VERSIOV 3.1 (v 1000 SIT)

Občina	Št.preb	Ppi_stari	Ppi_stari/preb.	Odstopanje od povprečja v odstotkih (sedanji zakon)	Ppi_predlog	Ppi_predlog/preb	Odstopanje od povprečja v odstotkih (predlog zakona)
ŠTORE	4.214,00	445.703.402,00	105.767,30	-5,72	449.326.389,00	106.627,05	-4,70
TOLMIN	11.930,00	1.522.427.022,00	127.613,33	13,75	1.726.249.228,00	144.698,18	29,32
TRBOVLJE	17.977,00	1.868.294.315,00	103.926,92	-7,36	1.768.268.056,00	98.362,80	-12,09
TREBNJE	13.591,00	1.631.400.175,00	120.035,33	7,00	1.780.654.256,00	131.017,16	17,10
TRŽIČ	15.448,00	1.726.304.128,00	111.749,36	-0,39	1.645.869.506,00	106.542,56	-4,78
TURNIŠČE	3.505,00	352.112.541,00	100.460,07	-10,45	369.213.326,00	105.339,04	-5,85
VELENJE	33.384,00	3.612.780.838,00	108.218,93	-3,54	3.211.423.956,00	96.196,50	-14,03
VELIKE LAŠČE	4.024,00	504.518.362,00	125.377,33	11,76	600.375.267,00	149.198,63	33,34
VIDEM	5.658,00	633.149.247,00	111.903,37	-0,25	760.842.788,00	134.472,04	20,18
VIPAVA	5.318,00	644.177.653,00	121.131,56	7,97	670.637.558,00	126.107,10	12,71
VITANJE	2.382,00	306.985.782,00	128.877,32	14,88	333.260.141,00	139.907,70	25,04
VODICE	4.144,00	457.636.838,00	110.433,60	-1,56	479.029.358,00	115.595,89	3,31
VOJNIK	8.341,00	895.298.160,00	107.337,03	-4,32	999.636.633,00	119.846,14	7,11
VRHNIKA	14.743,00	1.656.701.833,00	112.372,10	0,17	1.627.261.758,00	110.375,21	-1,35
VUZENICA	2.831,00	336.637.482,00	118.911,16	5,99	345.801.943,00	122.148,34	9,17
ZAGORJE OB SAVI	17.250,00	1.931.429.709,00	111.966,94	-0,19	1.999.235.756,00	115.897,72	3,58
ZAVRČ	1.509,00	178.213.514,00	118.100,41	5,27	235.929.811,00	156.348,45	39,73
ZREČE	6.415,00	721.894.551,00	112.532,28	0,31	777.484.769,00	121.197,94	8,32
ŽELEZNIKI	6.881,00	865.523.434,00	125.784,54	12,12	951.561.534,00	138.288,26	23,59
ŽIRI	4.950,00	566.603.525,00	114.465,36	2,03	605.069.190,00	122.236,20	9,25
BENEDIKT	2.209,00	258.807.921,00	117.160,67	4,43	292.894.347,00	132.591,37	18,50
BISTRICA OB SOTLI	1.502,00	196.038.671,00	130.518,42	16,34	261.967.519,00	174.412,46	55,88
BLOKE	1.636,00	242.503.964,00	148.229,81	32,13	274.419.838,00	167.738,29	49,91
BRASLOVČE	5.130,00	563.580.856,00	109.859,82	-2,07	589.661.886,00	114.943,84	2,73
CANKOVA	2.085,00	235.455.130,00	112.928,12	0,66	251.135.279,00	120.448,58	7,65
CERKVENJAK	2.112,00	238.585.619,00	112.966,68	0,70	287.463.211,00	136.109,47	21,65
DOBJE	1.075,00	123.030.585,00	114.447,06	2,02	139.698.051,00	129.951,68	16,14

PODATKOVNA TABELA ZA ANALIZE V PROGRAMU ARC WIEV GIS VERSIOV 3.1 (v 1000 SIT)

Občina	Št.preb	Ppi_stari	Ppi_stari/preb.	Odstopanje od povprečja v odstotkih (sedanji zakon)	Ppi_predlog	Ppi_predlog/preb	Odstopanje od povprečja v odstotkih (predlog zakona)
DOBRNA	2.131,00	249.648.387,00	117.150,82	4,43	278.745.189,00	130.804,88	16,91
DOBROVNIK	1.409,00	157.634.152,00	111.876,62	-0,28	184.262.063,00	130.775,06	16,88
DOLENJSKE TOPLICE	3.477,00	416.367.203,00	119.748,98	6,74	458.600.480,00	131.895,45	17,88
GRAD	2.439,00	287.720.669,00	117.966,65	5,15	336.977.758,00	138.162,26	23,48
HAJDINA	3.786,00	384.081.717,00	101.447,89	-9,57	404.665.805,00	106.884,79	-4,47
HOČE-SLIVNICA	10.335,00	1.047.689.400,00	101.372,95	-9,64	1.077.150.906,00	104.223,60	-6,85
HODOŠ	359,00	52.166.401,00	145.310,31	29,53	62.304.867,00	173.551,16	55,11
HORJUL	2.698,00	305.781.949,00	113.336,53	1,03	330.681.989,00	122.565,60	9,54
JEZERSKO	707,00	112.047.079,00	158.482,43	41,27	134.499.265,00	190.239,41	70,02
KOMENDA	4.732,00	499.382.871,00	105.533,15	-5,93	502.559.694,00	106.204,50	-5,08
KOSTEL	684,00	113.442.512,00	165.851,63	47,84	143.798.620,00	210.231,90	87,89
KRIŽEVCI	3.589,00	391.348.339,00	109.041,05	-2,80	422.930.317,00	117.840,71	5,32
LOVRENC NA POHORJU	3.228,00	385.285.208,00	119.357,25	6,39	415.519.135,00	128.723,40	15,05
MARKOVCI	4.059,00	421.263.512,00	103.785,05	-7,49	437.320.820,00	107.741,02	-3,71
MIKLAVŽ NA DRAVSKEM POLJU	6.288,00	621.648.800,00	98.862,72	-11,88	612.323.318,00	97.379,66	-12,97
MIRNA PEČ	2.792,00	337.593.961,00	120.914,74	7,78	385.825.677,00	138.189,71	23,51
OPLOTNICA	3.994,00	432.095.783,00	108.186,23	-3,57	491.845.523,00	123.146,10	10,06
PODLEHNIK	1.962,00	233.801.335,00	119.164,80	6,22	307.975.165,00	156.970,01	40,29
POLZELA	5.514,00	593.397.096,00	107.616,45	-4,07	603.027.237,00	109.362,94	-2,26
PREBOLD	4.618,00	487.513.136,00	105.568,02	-5,90	506.026.182,00	109.576,91	-2,07
PREVALJE	6.648,00	722.110.632,00	108.620,73	-3,18	728.404.491,00	109.567,46	-2,08
RAZKRIŽJE	1.358,00	137.344.428,00	101.137,28	-9,85	160.170.838,00	117.946,13	5,41
RIBNICA NA POHORJU	1.284,00	167.044.017,00	130.096,59	15,97	183.491.802,00	142.906,39	27,72
SELNICA OB DRAVI	4.713,00	505.386.346,00	107.232,41	-4,42	518.318.773,00	109.976,40	-1,71

PODATKOVNA TABELA ZA ANALIZE V PROGRAMU ARC WIEV GIS VERSIOV 3.1 (v 1000 SIT)

Občina	Št.preb	Ppi_stari	Ppi_stari/preb.	Odstopanje od povprečja v odstotkih (sedanji zakon)	Ppi_predlog	Ppi_predlog/preb	Odstopanje od povprečja v odstotkih (predlog zakona)
SODRAŽICA	2.208,00	261.060.547,00	118.233,94	5,39	279.443.045,00	126.559,35	13,11
SOLČAVA	551,00	119.461.410,00	216.808,37	93,26	148.468.121,00	269.452,13	140,82
SVETA ANA	2.241,00	268.279.313,00	119.714,11	6,71	332.523.278,00	148.381,65	32,61
SVETI ANDRAŽ V SLOV. GORICAH	1.283,00	154.822.225,00	120.672,04	7,56	165.128.595,00	128.705,06	15,03
ŠEMPETER-VRTOJBA	6.330,00	641.733.255,00	101.379,66	-9,63	615.530.941,00	97.240,28	-13,09
TABOR	1.491,00	176.309.739,00	118.249,32	5,41	198.435.308,00	133.088,74	18,95
TRNOVSKA VAS	1.295,00	152.839.327,00	118.022,65	5,20	180.020.653,00	139.012,09	24,24
TRZIN	3.706,00	374.814.764,00	101.137,28	-9,85	363.448.532,00	98.070,30	-12,35
VELIKA POLANA	1.554,00	168.766.829,00	108.601,56	-3,19	181.307.161,00	116.671,27	4,27
VERŽEJ	1.372,00	152.225.755,00	110.951,72	-1,10	155.285.207,00	113.181,64	1,15
VRANSKO	2.544,00	305.406.525,00	120.049,73	7,01	329.548.711,00	129.539,59	15,77
ŽALEC	20.934,00	2.254.817.456,00	107.710,78	-3,99	2.176.510.858,00	103.970,14	-7,08
ŽETALE	1.432,00	175.487.560,00	122.547,18	9,24	226.935.932,00	158.474,81	41,64
ŽIROVNICA	4.283,00	448.532.543,00	104.723,92	-6,65	450.432.777,00	105.167,59	-6,01
ŽUŽEMBERK	4.651,00	624.406.171,00	134.252,03	19,67	704.366.625,00	151.444,12	35,35
ŠMARTNO PRI LITJI	5.210,00	640.478.415,00	122.932,52	9,58	721.530.425,00	138.489,52	23,77
APAČE	3.789,00	409.268.424,00	108.014,89	-3,72	476.081.930,00	125.648,44	12,30
CIRKULANE	2.322,00	266.779.131,00	114.891,96	2,41	337.474.488,00	145.337,85	29,89
KOSTANJEVICA NA KRKI	2.514,00	293.476.800,00	116.736,99	4,06	336.900.857,00	134.009,89	19,77
MAKOLE	2.110,00	242.202.202,00	114.787,77	2,32	313.039.468,00	148.359,94	32,60
MOKRONOG-TREBELNO	2.989,00	383.391.155,00	128.267,37	14,33	469.932.224,00	157.220,55	40,51
POLJČANE	4.364,00	458.862.218,00	105.147,16	-6,27	522.756.687,00	119.788,43	7,06
RENČE-VOGRSKO	4.135,00	436.393.910,00	105.536,62	-5,93	450.014.479,00	108.830,59	-2,73
SREDIŠČE OB DRAVI	2.277,00	251.816.115,00	110.591,18	-1,42	263.941.643,00	115.916,40	3,60

PODATKOVNA TABELA ZA ANALIZE V PROGRAMU ARC WIEV GIS VERSIOV 3.1 (v 1000 SIT)							
Občina	Št.preb	Ppi_stari	Ppi_stari/preb.	Odstopanje od povprečja v odstotkih (sedanji zakon)	Ppi_predlog	Ppi_predlog/preb	Odstopanje od povprečja v odstotkih (predlog zakona)
STRAŽA	3.811,00	403.126.233,00	105.779,65	-5,71	422.196.681,00	110.783,70	-0,99
SV. TROJICA V SLOV. GORICAH	2.365,00	269.102.562,00	113.785,44	1,43	311.127.102,00	131.554,80	17,58
SVETI TOMAŽ	2.247,00	263.605.347,00	117.314,35	4,57	325.533.423,00	144.874,69	29,48
ŠMARJEŠKE TOPLICE	3.004,00	342.846.036,00	114.129,84	1,73	382.516.818,00	127.335,82	13,80
GORJE	2.933,00	365.684.446,00	124.679,32	11,14	394.552.989,00	134.521,99	20,23
LOG-DRAGOMER	3.436,00	352.976.829,00	102.729,00	-8,43	343.048.050,00	99.839,36	-10,77
REČICA OB SAVINJI	2.319,00	259.127.429,00	111.741,02	-0,40	263.008.515,00	113.414,62	1,36
SVETI JURIJ V SLOV. GORICAH	2.187,00	271.154.713,00	123.984,78	10,52	307.514.152,00	140.610,04	25,67
ŠENTRUPERT	2.385,00	295.527.538,00	123.910,92	10,45	353.071.077,00	148.038,19	32,31
S K U P A J :	2.009.927,00	225.484.975.383,00			224.889.783.762,00		
		Povp/preb.	112.185,65		Povp/preb.	111.889,53	

Vir: Število prebivalcev po občinah, 2005; Učinki na izračun pripadajočih sredstev finančne izravnave - leto 2007 po posameznih občinah in za vse občine v RS skladno z ZFO in davčno reformo, 2006.